

Til lovforslag nr. L 298. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 18. juni 1993

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af merværdiafgiften (momsloven)

(Formidlingsydelse)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til skatteministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra Assurandør Societetet og Feriehusudlejernes Brancheforening.

Nogle af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Der er af skatteministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Flertallet anfører, at i regeringsgrundlaget »En ny start« blev det fastslået, at beskæftigelsen skal øges, og at der skulle gennemføres en skatteomlægning, der skal nedbringe skatten af arbejdsindkomst.

Samtidig afstak regeringen en række retningslinier for skatteomlægningen.

- Det samlede økonomiske grundlag for de enkelte familier i egen bolig måtte ikke forringes.
- Den samlede omlægning skulle sikre balance – socialt og mellem de forskellige boligformer.

- Der skulle skabes sammenhæng i skattesystemet, så forskellige indkomster blev beskattet ensartet, således at omgåelsesmuligheder blev imødegået, således at der skabtes større enkelhed, og således at der sikredes en bedre fordeling af skattebyrden, samtidig med at retssikkerheden prioriteredes højt.

- Vægten i beskatningen skulle forskydes fra indkomstbeskatning til miljøskatter.

Flertallet konstaterer, at disse krav er opfyldt med de fremsatte lovforslag til omlægning af skattesystemet. Samtidig styrkes erhvervenes konkurrenceevne.

Med de fremsatte lovforslag tilvejebringes et skattesystem, som sikrer markant lavere skatteprocenter på alle indkomstniveauer.

Grundlaget for sænkningen af skatteprocenterne er bl.a. tilvejebragt gennem en ensartet beskatning af forskellige typer af indkomster.

Samtidig betyder den lavere, men ensartede beskatning, at bæredygtige og fornuftige investeringer, der skaber vækst og beskæftigelse, begunstiges på bekostning af ufrugtbare og rent skattemæssigt begrundede transaktioner, der alene bygger på og bæres af det tidligere skattesystems mangler og manglende sammenhæng.

Med skatteomlægningen er grundlaget skabt for et skattesystem, der skaber og understøtter forudsætningerne for ny vækst og dynamik i samfundet, hvor vi hidtil har levet med en samfundsudvikling, der i væsentlig grad var afstemt efter uhensigtsmæssige og skadelige skattemæssige overvejelser og kalkulationer.

Skatteomlægningen er både økonomisk og socialt nøje afbalanceret.

Provenuet til de markant lavere trækprocenter på alle indkomstniveauer er tilvejebragt ved hjælp af indførelse af nye grønne afgifter, ved hjælp af øremærkede arbejdsmarkedsbidrag og gennem en eliminering af misforhold og misvækster, der har muliggjort, at grupper af skattepligtige har haft mulighed for en lav skattebelastning i skærende kontrast til deres forbrugsmuligheder.

Indførelse af grønne afgifter er fulgt op af skattelettelser for lavindkomster kombineret med en forhøjelse af børnefamilieydelsen, således at de grupper, der belastes forholdsmæssigt hårdest af de grønne afgifter, kompenseres.

De helt nødvendige sænkninger af skatteprocenterne er fulgt op af en normal beskattning af hidtil skattefri eller lavt beskattede indkomster.

Med de øremærkede arbejdsmarkedsbidrag er der skabt synlighed i finansieringen af præcist angivne udgiftsformål på arbejdsmarkedet.

Regeringens helt nødvendige krav om sikring af boligejernes økonomiske vilkår er indfriet. Rentefradragets værdi følger sænkningen af skatteprocenterne, og sideløbende hermed nedsættes lejeværdien. Hertil kommer mulighederne for gennem konvertering af realkreditlån at tilpasse sig det ændrede renteniveau.

Personskattelettelserne er gennemført, uden at erhvervslivets omkostninger herved er forøget.

På denne baggrund skal flertallet konkludere, at der ved gennemførelse af skatteomlægningen er sikret

- væsentlige reduktioner af skatteprocenterne af arbejdsindkomst,
- øget miljøansvarlighed i beskattningen,
- et skattesystem, der er tilpasset verden omkring os, både hvad struktur og beskattningsprocenter angår,
- et beskattningssystem, som tilvejebringer grundlaget for en ny vækst og dynamik i samfundet,
- en beskattning, som sikrer boligejernes økonomiske situation,
- og et skattesystem, som skaber sikkerhed for skatternes udvikling i de kommende år.

Flertallet opfordrer Folketingets øvrige partier, erhvervslivet, arbejdsmarkedets parter, kommuner og amter samt alle øvrige gode kræfter i det danske samfund til at deltage i det store, vanskelige og spændende projekt, det er at få skabt øget beskæftigelse, ny fremgang og dermed en »Ny kurs mod bedre tider« for alle danskere.

Et *mindretal* (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet betragter regeringens samlede økonomiske udspil som en helhed. Da Det Konservative Folkeparti og Venstre er modstandere af regeringens samlede plan, vil de to partier stemme imod alle regeringens lovforslag, uanset at partierne ville kunne støtte enkelte af lovforslagene, hvis de ikke indgik i den fremlagte helhed. Nogle af lovforslagene har partierne ved tidligere lejligheder selv fremlagt, men i helt andre sammenhænge.

Regeringens samlede økonomiske plan består af tre elementer: Nye offentlige udgifter, ændringer i dagpengesystemet og omlægning af skattesystemet. Samlet lægger disse tre elementer op til en ny kurs i den økonomiske politik, som har en forkert ideologisk drejning og er økonomisk uansvarlig.

For det første har regeringen foreslået nye offentlige udgifter på 11-12 mia. kr. i 1994. Regeringen har dermed brudt de sidste 10 års stramme udgiftspolitik og har sat kursen mod nye udvidelser af den offentlige sektor.

For det andet indebærer den foreslåede skatteomlægning, at det private erhvervslivs kapitalgrundlag i de kommende år vil blive udhulet af avanceskatter på aktier, ejendomme og goodwill samtidig med, at erhvervslivets konkurrenceevne bliver forringet. Boligudgiften for boligejere vil stige, således at de private ejerboliger stilles ringere i forhold til de offentligt støttede udlejningsboliger. Den foreslåede bruttoskat vil forringe vilkårene for ny privat pensionsopsparing.

For det tredje har regeringen fremlagt en arbejdsmarkedspolitik, som slet ikke løser strukturproblemerne på arbejdsmarkedet, men tværtimod cementerer de bestående stivheder og lægger grunden til forøgede udgifter til arbejdsmarkedspolitikken i de kommende år.

Samlet udgør regeringens økonomiske udspil en ideologisk drejning, hvor den offentlige sektor vil vokse kraftigt, medens der bliver lagt større byrder på den private sektor.

Mindretallet finder det aldeles utroværdigt og uansvarligt, når regeringen lover skattelettelser samtidig med, at de offentlige udgifter og uandskuddet på de offentlige budgetter vokser.

Den nye kurs mod større offentlige udgifter vil tværtimod udløse store skatteregninger i fremtiden.

Der er enkelte forslag om skattelettelser m.v. i den samlede pakke, som mindretallet ud fra en isoleret betragtning ville kunne støtte.

En ansvarlig økonomisk politik kræver imidlertid, at lettelser og finansiering hører sammen.

Mindretallet er derfor nødt til at se lovforslagene om lettelser og skærpselser under ét. Da regeringen ikke har taget initiativ til reelle forhandlinger om den samlede økonomiske plan, har mindretallet ikke fået mulighed for at opnå grundlæggende ændringer i regeringens udspil. I konsekvens heraf vil mindretallet stemme imod alle regeringens lovforslag.

Sammenfattende kan det om skatteforslagene konkluderes, at skattereformen bl.a. rammer den private ejendomsret, erhvervslivet, ejerboligerne og pensionsopsparingen. Dertil kommer, at skattetrykket hurtigt vil stige som følge af de voksende offentlige udgifter.

Mindretallet opfatter lovforslagene som et ideologisk angreb på den private ejendomsret. Balancen i ejerforholdene i dansk erhvervsliv vil blive forrykket fra individuel privateje til dominans fra store fonde. Hertil bidrager især lovforslagene om beskatning af aktie- og ejendomsavancer samt beskatning af goodwill. Regeringens ændringsforslag ændrer ikke afgørende på dette forhold.

Den private ejendomsret er selve livsnerven i det privatkapitalistiske system, som har vist sig at være alle andre systemer overlegent med hensyn til at sikre størst velfærd og velstand for hele samfundet og dets borgere.

Lovforslagene om beskatning af aktieavancer, ejendomsavancer og goodwill vil forminske enkeltpersoners lyst til at løbe en risiko og investere i erhvervsvirksomheder. I stedet vil man foretrække passive investeringer med betydelig mindre risiko. Det privatkapitalistiske

system bygger i allerhøjeste grad på, at man, hvis man løber en risiko, til gengæld har mulighed for at opnå en økonomisk gevinst. Fjerner man de økonomiske incitament, herunder muligheden for formuedannelse, slår man dynamikken i samfundet i stykker med tab af velstand og velfærd til følge.

Mindretallet vender sig endvidere imod den progressive beskatning af kapitalindkomst. Gennemføres regeringens lovforslag, vil der ikke længere være symmetri mellem beskatning af renteindtægter og renteudgifter, hvilket forekommer uheldigt og ulogisk.

Mindretallet er enig med Ligestillingsrådet, når dette i et svar til Skatteudvalget (L 283, spørgsmål 26) kritiserer reglen om, at begge ægtefællers kapitalindkomst beregnes på toppen af beregningsgrundlaget hos den ægtefælle, der har den højeste personlige indkomst.

Der er uenighed mellem regeringen og erhvervslivets organisationer om størrelsen af erhvervsbelastningen i lovforslagene, men der er ingen tvivl om, at virksomhederne bliver stærkt belastet til skade for konkurrenceevnen. Det vil trække i den forkerte retning med hensyn til beskæftigelse og arbejdsløshed. Mindretallet peger i den forbindelse især på lovforslagene om afskaffelse af udlandslempelse, varrelagernedskrivning og adgangen til at henlægge til investeringsfonds samt nedsættelse af nedskrivningsprocenten efter husdyrbesætningsloven. Desuden vil nogle af de grønne afgifter belaste erhvervenes omkostninger, hvilket også i allerhøjeste grad gælder den skærpede beskatning af personalegoder samt de stærkt forringede muligheder for fradrag for befodringsudgifter.

I stedet for at stoppe for adgangen til at henlægge til investeringsfonds bør ordningen udbygges til en egentlig konjunkturudligningsfond som foreslået af mindretallet i et konkret lovforslag, der for øjeblikket er til behandling i Folketinget.

Herved løses det problem, som mange erhvervsdrivende har med svingende indtægter. Er der ikke gode muligheder for at udjævne de svingende indtægter over årene, kommer de erhvervsdrivende til at betale en højere skat, end hvis indtægten var jævnt fordelt, hvilket naturligvis opleves som en stor uretfærdighed.

Et særligt problem er erhvervenes bidrag til

de tre arbejdsmarkedsfonde specielt efter 1997.

Den kraftige erhvervsbelastning kan kun undgå at skade virksomhedernes konkurrenceevne, hvis der gennemføres en sænkning af lønniveauet, men det har ikke været muligt at formå regeringen til at erkende dette faktum.

Mindretallet vender sig stærkt imod den nye skat, som regeringen kalder øremærkede arbejdsmarkedsbidrag. I realiteten er det den gamle socialdemokratiske idé om en bruttoskat, der optræder under denne betegnelse. Bruttoskatten rammer pensionsopsparingen, selv om en sådan opsparing i allerhøjeste grad er samfundsgavnlig. Lønmodtagerne vil opleve, at der vil blive opkrævet bruttoskat også af beløb, som arbejdsgiveren indbetaler til aftalte pensionsordninger, og som lønmodtageren derfor ikke selv får udbetalt. Dette forhold medfører i øvrigt en klar forskelsbehandling mellem lønmodtagere med private pensionsordninger i forhold til lønmodtagere med ret til tjenestemandspension. Regeringens forsøg på at rette op på dette misforhold ved at foreslå en nedsættelse af tjenstemandspensionen virker krampagtigt og vil give anledning til berettiget harme i tjenstemandskredse.

De, der sparer op til kapitalpension, bliver særlig hårdt ramt. Fradragsværdien begrænses, og det indbetalte beløb bruttobeskattes, samtidig med at skatten på udbetalingerne bevares uændret på 40 pct. Et helt specielt problem vil opstå for de personer, som har en ordning, hvor arbejdsgiveren indbetaler til kapitalpensionen. Disse personer vil efter regeringens forslag ikke netto kunne indbetale et beløb helt op til det fastlagte loft over den årlige indbetaling til kapitalpension (i 1993 30.000 kr.), idet forsikringsselskabet skal indbetale bruttoskatten, uden at lønmodtageren får mulighed for at »fylde op« til loftet. Dette problem eksisterer ikke for personer, der selv indbetaler til kapitalpensionen.

Mindretallet finder det endvidere stærkt betænkeligt, at der med bruttoskatten introduceres en ny skatteskrue, som kan anvendes til yderligere forhøjelser af skatten på et senere tidspunkt.

Trods talrige løfter fra regeringen om det modsatte belaster skattereformen boligejerne. Nedsættelsen af lejeværdien kan slet ikke kompensere for den reducerede skattemæssige

værdi af rentefradraget. Forskellen er i et svar til Skatteudvalget af skatteministeren selv opgjort til en belastning af boligejerne på 2,6 mia. kr. når reformen er fuldt gennemført.

Ejere af sommerhuse og pensionister i ejerboliger får en særlig følelig belastning, idet disse ikke får del i den i øvrigt særdeles beskedne nedsættelse af lejeværdien.

Ejerboliger kan derudover i fremtiden forvente yderligere skatteforhøjelser, hvis rentefaldet slår igennem og bevirker højere ejendomsvurderinger. Det fører til højere ejendomsskatter og en højere lejeværdi.

Unge med særlig stor gæld i forbindelse med uddannelseslån rammes hårdt af rentefradragsrettens forringelse. Regeringens henvisning til en bistandsordning for unge med store lån og lille eller ingen indtægt vil ikke komme den store del af ungdommen med det omtalte problem til gode.

Forringelsen af befordringsfradraget kombineret med forhøjelsen af benzinafgiften rammer bilisterne og skader mobiliteten på arbejdsmarkedet. Handelsrejsende og andre, der er afhængige af firmabil, rammes særlig hårdt. Forringelserne er så markante, at også bilbranchen vil blive hårdt ramt.

De ganske mange mennesker, der i forbindelse med en skilsmisse er pålagt børne- eller underholdsbidrag, rammes hårdt af begrænsningen af fradragsværdien af de nævnte bidrag.

Da familier med kun én indkomst ikke har mulighed for at overføre det uudnyttede bundfradrag i den foreslåede topskat mellem ægtefællerne, vil disse familier skulle betale mere i skat end familier med to indkomster. Dette problem, som også findes i dag, vil blive forværret af regeringens forslag. Regeringens ændringsforslag vil yderligere forstærke problemet.

Mindretallet er enig med regeringen i behovet for markante lettelser i beskatningen af arbejdsindkomster, som er særdeles høj i Danmark sammenlignet med andre lande. Men mindretallet er uenig med regeringen i valg af metode til at nå dette mål. Som beskrevet i ovenstående flytter regeringens forslag en lang række skattepolitiske hegnspele i socialdemokratisk og centralistisk retning og altså væk fra, hvad mindretallet finder ret og rimeligt. Derfor afviser mindretallet regeringens skattereform

og indstiller alle 23 lovforslag i reformen til forkastelse.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

SF er også imod den udstrækning af kredittiden, som er foreslået i regeringens ændringsforslag. Udover det barokke i, at man nu atter forøger den kredittid, som for kort tid siden blev nedsat, bør det kritiseres, at der til et lovforslag, som omhandler momsfrigtagelse for sommerhusudlejning, stilles et ændringsforslag, som indeholder noget fundamentalt andet end det, der var til 1. behandling, nemlig en forlængelse af kredittiden for alle momsbetalere. Lovforslaget, som var til 1. behandling, omhandlede som bekendt kun fritagelse for moms af formidlingsydelse!

Et *tredje mindretal* (Frømskridtspartiets medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Ændringsforslag

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, CD, RV og KRF):

Til titlen

1) Undertitlen affattes således:

»(Formidlingsydelse og udvidelse af kredittiden)«.

Til § 1

2) Efter den foreslåede ændring, som bliver nr. 1, indsættes som nyt nummer:

»01. I § 20, stk. 1, 1. pkt., § 22, stk. 1, 1. pkt., og § 28, stk. 3, 2. pkt., ændres »10 dage« til: »15 dage«.«

Til § 2

3) Efter stk. 1 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 2. § 1, nr. 01, har virkning for afgiftsperioder, der påbegyndes efter den 31. december 1996.«

Bemærkninger

Til nr. 1-3

Det foreslås at forlænge kredittiden for momsregistrerede virksomheder med fem dage fra den 1. januar 1997. Det sker for at lette erhvervslivet i forbindelse med afviklingen af adgangen til nedskrivning på varelagre, der især vil belaste erhvervslivet fra 1997.

Provenumæssige konsekvenser

Kredittiden for indbetaling af moms er for byvirksomheder 40 dage efter kvartalets udløb, svarende til en gennemsnitlig kredittid på 85 dage. For landbruget er den gennemsnitlige kredittid 295 dage. En forlængelse af indbetalingsfristen for moms med 5 dage for disse virksomheder vil medføre en lettelse af erhvervenes likviditet på ca. 1.750 mio. kr. én gang for alle i 1993-niveau. På længere sigt vil den permanente virkning svare til rentevirkningen, der netto vil andrage ca. 125 mio. kr. på helårsbasis ved en rente på 7 pct.

Statens tab svarer til erhvervenes gevinst. Statens tab vil ikke direkte fremgå af drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet (DAU) eller af kasseunderskuddet, men vil belaste statens rentekonto.

Forlængelse af kredittiden vil virke som en nedsættelse af momssatsen og vil påvirke varepriserne på samme måde som momsen.

Administrative konsekvenser

Ændringsforslagene skønnes at medføre én-gangsudgifter i Told- og Skattestyrelsen på ca. 0,4 mio. kr. i 1996 til edb og information.

Hjortnæs (S) Klaus Hækkerup (S) Anne-Marije Meldgaard (S) Peder Sass (S)

Henning Nielsen (S) Bjarne Laustsen (S) Jes Lunde (SF) Jens Thoft (SF)

Bente Juncker (CD) Aagaard (KF) fmd. Kirkegaard (KF) Peter Brixtofte (V) nfmd.

Svend Heiselberg (V) Svend Aage Jensby (V) Ole Donner (FP) Elisabeth Arnold (RV)

Glønborg (KRF)

Bilag**Nogle af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes svar herpå***Spørgsmål 1:*

Der udbedes en mere fyldestgørende oversigt over, hvilke ydelser der er omfattet af lovforslaget.

Svar:

Den formidlingsvirksomhed, der omfattes af lovforslaget, omfatter alene momsundtagne ydelser. Endvidere omfatter lovforslaget kun formidlingsvirksomhed, hvor formidleren handler i eget navn, men for fremmed regning, f.eks. et udlejningsbureau, der i eget navn for-

midler udlejning af et sommerhus for ejerens regning.

De ydelser, som er undtaget fra moms, fremgår af momslovens § 2, stk. 3, der vedlægges. Det gælder for disse ydelser, at de som oftest ikke handles via sådanne mellemænd.

Ud over formidling af udlejning af ferieboliger (sommerhuse og ferielejligheder), som er langt det vigtigste område, kan nævnes formidling af udlejning af anden fast ejendom. Der tænkes her på parcelhuse, ejerlejligheder m.v., herunder førstegangsudlejning af erhvervs- og boliglokalteter i en nyopført ejendom, hvis formidlingen sker som anført ovenfor.

Skatteministeriets lovbekendtgørelse nr. 41 af 1. februar 1993

**Bekendtgørelse af
merværdiafgiftsloven
(Momsloven)¹⁾**

Herved bekendtgøres lov om merværdiafgift (Momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 773 af 16. september 1992, med de ændringer, der følger af § 2 i lov nr. 1019 af 19. december 1992 (ændringer som følge af EF's indre marked m.v.), § 3 i lov nr. 1020 af 19. december 1992 (betalingsbestemmelser), lov nr. 1033 af 19. december 1992 (vurderingsydelser samt visse forenklinger)²⁾ og § 20 i lov nr. 1073 af 23. december 1992 (forhøjelse af gebyr for erindringsskrivelser).

Lovbekendtgørelsen gælder først fuldt ud den 1. april 1993, jf. note 6.

§ 1. Efter denne lovs bestemmelser svares der afgift til statskassen i alle led af den erhvervmæssige omsætning af varer og ydelser samt ved indførsel af varer fra steder uden for EF.

Stk. 2. Der svares ligeledes afgift ved erhvervelse af varer fra andre EF-lande, når sælgeren er en momsregistreret virksomhed og erhververen er en afgiftspligtig virksomhed eller en offentlig institution m.v., jf. dog § 4, stk. 3. Dette gælder dog ikke for varer, der af sælgeren skal installeres her i landet, eller ved fjernsalg her til landet, jf. § 3, stk. 1, punkt f og h.

Stk. 3. Der svares altid afgift ved erhvervelse af nye transportmidler fra andre EF-lande.

1. Afgiftspligtens omfang

§ 2. Afgiftspligten omfatter alle nye og brugte varer. Gas, vand, elektricitet, varme og lign. anses som varer.

Stk. 2. Afgiftspligten omfatter endvidere alle ydelser, bortset fra de i stk. 3 nævnte.

Stk. 3. Følgende ydelser er undtaget fra afgiftspligten:

- a. Hospitalsbehandling, lægevirksomhed, tandlæge- og anden dentalvirksomhed, kiropraktik, fysioterapi og anden egentlig sundhedspleje.
- b. Social forsorg og bistand, herunder vuggestuer, børnehaver, fritidshjem, observationshjem, plejehjem og lign. private eller offentlige institutioner.
- c. Skole- og universitetsundervisning, faglig uddannelse, herunder omskoling, samt anden undervisning, der har karakter af egentlig skolemæssig eller faglig uddannelse. Undervisning i sprog, musik, le-

gemoelser, håndarbejde, tegning, bogføring og maskinskrivning anses for uddannelse af denne karakter.

- d. Kulturelle aktiviteter, herunder biblioteker, museer, zoologiske haver og lign. Afgiftspligtig er dog radio- og fjernsynsudsendelser, teater- og biografforestillinger, koncerter og lign.
- e. Sportsaktiviteter og sportsarrangementer, herunder arrangementer, hvortil er knyttet spil på totalisator eller på anden lignende måde. Afgiftspligtig er dog motorløb og arrangementer, hvor der deltager professionelle sports- og idrætsudøvere, fodboldkampe dog kun, når der deltager professionelle på begge hold.
- f. Personbefordring. Afgiftspligtig er dog anden erhvervmæssig passagerkørsel med bus end rutekørsel.
- g. Postvæsenets tjenesteydelser. Afgiftspligtig er dog telekommunikation.
- h. Udlejning, bortforpagtning og administration af fast ejendom. Afgiftspligtig er dog udlejning af værelser i hoteller, gæstgiverier, moteller og lign., udlejning af værelser i virksomheder, der udlejer for kortere tidsrum end 1 måned, samt udlejning af camping-, parkerings- og reklameplads.
- i.³⁾ Forsikrings- og genforsikringsvirksomhed, herunder tjenesteydelser i forbindelse med sådan virksomhed, som udføres af forsikringsmæglere og -formidlere.
- j. Bank- og sparekasse- samt finansieringsvirksomhed. Afgiftspligtig er dog deponering og forvaltning af aktier, obligationer og andre værdipapirer, forvaltning af kreditter og kreditgarantier af en anden end

Bilag til bet. o. lovf. vedr. merværdiafgiften

- den, der har ydet kreditterne, samt udlejning af bankboks.
- k. Lotterier og lign. samt spil om penge.
 - l. Forfatter- og komponistvirksomhed samt anden kunstnerisk virksomhed.
 - m. Rejsebureauvirksomhed og turistkontorers oplysnings- og informationsvirksomhed m.v.
 - n. Tjenesteydelser udøvet af bedemænd m. fl. i direkte tilknytning til bisættelser.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere betingelser for de i stk. 3 nævnte undtagelser fra afgiftspligten.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter der kan indrømmes fritagelse for afgiftspligten i forbindelse med arrangementer, hvis overskud fuldt ud anvendes til velgørende eller på anden måde almenyttige formål.

II. Afgiftspligtige virksomheder

§ 2 a. Afgiftspligtige virksomheder er virksomheder, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed med afsætning af varer og tjenesteydelser. Som afgiftspligtig virksomhed anses tilige levering af nye transportmidler til andre EF-lande.

§ 3. Afgiften svares af:

- a. Den, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed med afsætning af varer og afgiftspligtige ydelser.
- b. Andelsforeninger og andre foreninger, selv om foreningen kun afsætter til medlemmer eller kun afsætter medlemmers varer og ydelser.
- c. Offentlige forsyningsvirksomheder, der afsætter varer og afgiftspligtige ydelser.
- d. Andre statslige, amtskommunale og kommunale institutioner, for så vidt de afsætter varer og afgiftspligtige ydelser i konkurrence med erhvervsvirksomheder. Leverancer fra en amtskommunal eller kommunal institution til andre institutioner under samme amtskommune eller kommune betragtes ikke som afsætning. Det

samme gælder leverancer fra en institution, der drives i fællesskab af flere amtskommuner eller kommuner, til de amtskommuner eller kommuner, som er part-havere i institutionen.

- e. Den, der foranstalter auktioner afholdt.
- f. Den, der her til landet sælger varer fra andre EF-lande ved fjernsalg. Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varerne direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en køber, der ikke skal svare afgift efter § 1, stk. 2.
- g. Den, der leverer nye transportmidler til andre EF-lande.
- h.³⁾ Udenlandske virksomheder, der leverer varer her til landet, når varen installeres eller monteres af virksomheden eller for dens regning her i landet. Leveres varen til en momsregistreret virksomhed her i landet, kan den udenlandske virksomhed undlade at svare afgift, hvis den momsregistrerede varemottager i stedet svarer afgiften. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om den udenlandske virksomheds dokumentation for, at afgift ikke skal svares.

Stk. 2. Efter samråd med det i § 37 omhandlede nævn bestemmer skatteministeren, i hvils 'Spørgsmål 6:'ket omfang erhvervsvirksomheder og foreninger skal svare afgift af varer og afgiftspligtige ydelser, når de fremstilles eller præsteres til virksomhedens eller foreningens eget brug.

Stk. 3. Levering af gas, vand, elektricitet og varme som led i udlejning af hus eller husrum medfører ikke pligt til at svare afgift.

Stk. 4.) Kunstneres salg af egne kunstværker af den art, der hører under toldtariffens position 99.01-99.03, medfører ikke pligt til at svare afgift.

Stk. 5. Skolers og kursusvirksomheders udlejning af værelser og servering i forbindelse med egen undervisning medfører ikke pligt til at svare afgift.

-
- 1) Denne lovbekendtgørelse indeholder bemærkninger om ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser for love, der er vedtaget efter 1. december 1991. Bemærkninger om ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser for tidligere vedtagne love kan findes i lovbekendtgørelse nr. 773 af 16. september 1992 eller tidligere bekendtgørelser af momsloven.
 - 2) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv af 14. december 1992 om ændring af direktiv 77/388/EØF og om forenklingsforanstaltninger med hensyn til merværdiafgift, nr. 92/111/EØF, EF-Tidende 1992 L 384, s. 47.
 - 3) § 2, stk. 3, punkt i, § 3, stk. 1, punkt h, § 3, stk. 6, § 12, stk. 1, og § 37, stk. 4, punkt c, er ændret (indsat) ved lov nr. 1033 af 19. december 1992, der trådte i kraft den 1. januar 1993.
 - 4) De i § 3, stk. 4, nævnte toldpositioner er pr. 1. januar 1988 ændret til: 97.01-97.03 i forbindelse med iværksættelsen af det harmoniserede system.

Spørgsmål 2:

6. momsdirektiv bedes fremsendt. Gør Danmark p.t. brug af andre undtagelsesbestemmelser i det 6. momsdirektiv?

Svar:

6. momsdirektiv med 2 ændringsdirektiver fra 1992 samt bilag A-H vedlægges. Tidligere ændringsdirektiver er inkorporeret i direktivteksten.

Som nævnt i lovbemærkningerne har Danmark i medfør af en undtagelsesbestemmelse i 6. momsdirektivs art. 28, stk. 3, litra e, kunnet betragte de af lovforslaget omfattede formidlingsydelser som selvstændige og fastsætte momspligt.

Danmark anvender en række andre undtagelsesbestemmelser efter artikel 28, stk. 3. Der vedlægges en oversigt herover. Danmark kan opretholde disse undtagelser, indtil de måtte blive ophævet ved et direktiv.

II

*(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)**Konsolideret tekst*

RÅD

RÅDETS SJETTE DIREKTIV

af 17. maj 1977 + senere ændringer

om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag

(77/388/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99 og 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (1),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg (2) og ud fra følgende betragtninger:

Samtlige medlemsstater har indført et merværdiafgiftssystem i overensstemmelse med Rådets første og andet direktiv af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (3);

i medfør af afgørelse af 21. april 1970 angående udskiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabernes egne indtægter (4) skal Fællesskabernes budget, med forbehold af andre indtægter, finansieres fuldt ud af Fællesskabets egne indtægter; disse indtægter omfatter blandt andet indtægter, som hidrører fra merværdiafgiften, og som opnås ved anvendelse af en fælles sats på et beregningsgrundlag, der fastsættes på samme måde og efter fællesskabsregler;

den faktiske gennemførelse af den frie bevægelighed for personer, goder, tjenesteydelser og kapital samt den økonomiske sammenhæng i Fællesskabet bør fortsættes;

der bør tages hensyn til den målsætning, som går ud på ophævelse af afgifter ved indførsel og afgiftsgodtgørelser ved udførsel i

samhandelen mellem medlemsstaterne, og det bør sikres, at det fælles system for omsætningsafgifter er neutralt med hensyn til godernes og tjenesteydelsernes oprindelse, for at der med tiden kan skabes et fælles marked med en sund konkurrence og med typiske træk svarende til dem, der karakteriserer et virkeligt hjemmemarked;

begrebet afgiftspligtig person skal præciseres, idet der, med henblik på at sikre, at afgiften bliver mere neutral, gives medlemsstaterne mulighed for heri at indbefatte visse lejlighedsvis transaktioner;

da begrebet afgiftspligtig transaktion har givet anledning til vanskeligheder, navnlig med hensyn til transaktioner, der sidestilles med afgiftspligtige transaktioner, har det vist sig nødvendigt at præcisere disse begreber;

fastsættelsen af stedet for afgiftspligtige transaktioner har medført kompetencekonflikter mellem medlemsstaterne, navnlig med hensyn til levering af et gode med montering og levering af tjenesteydelser; selv om stedet for levering af en tjenesteydelse principielt bør fastsættes som det sted, hvor den, der yder tjenesten, har etableret hjemstedet for sin erhvervsmæssige virksomhed, bør dette sted dog fastsættes som aftagerens land, navnlig for visse tjenesteydelser, der leveres mellem afgiftspligtige personer, hvis omkostninger indgår i godernes pris;

begreberne afgiftspligtens indtræden og afgiftens forfald bør harmoniseres, for at iværksættelsen og de senere ændringer af fælles-

skabssatsen får virkning fra samme dato i samtlige medlemsstater;

beskatningsgrundlaget bør harmoniseres, for at anvendelsen af fællesskabssatsen på afgiftspligtige transaktioner fører til sammenlignelige resultater i samtlige medlemsstater;

de satser, der skal anvendes af medlemsstaterne, bør åbne mulighed for normalt fradrag af afgiften i tidligere omsætningsled;

der bør udarbejdes en fælles liste over fritagelser med henblik på en sammenlignelig opkrævning af de egne indtægter i samtlige medlemsstater;

fradragsordningen bør harmoniseres i det omfang, den har indvirkning på opkrævningsens virkelige størrelse, og beregningen af pro-ratasatsen for fradraget bør foretages på ensartet måde i samtlige medlemsstater;

det bør nærmere angives, hvem der er betalingspligtige personer, navnlig for så vidt angår visse tjenesteydelser, hvor yderen er etableret i udlandet;

de betalingspligtige personers forpligtelser bør så vidt muligt harmoniseres for at sikre et minimum af garanti med hensyn til ensartet opkrævning af afgiften i samtlige medlemstater; de betalingspligtige personer bør især regelmæssigt angive det samlede beløb for deres transaktioner, både i tidligere og senere led, når dette forekommer nødvendigt af hensyn til konstateringen af og kontrollen med beregningsgrundlaget for de egne indtægter;

de forskellige eksisterende særordninger bør harmoniseres; for så vidt angår mindre virksomheder bør der dog gives medlemsstaterne mulighed for at opretholde deres særordninger i overensstemmelse med fælles bestemmelser med henblik på en bredere harmonisering; for så vidt angår landbrugere bør der gives medlemsstaterne mulighed for at anvende en særordning, der omfatter en standardgodtgørelse af merværdiafgiften i et tidligere led til landbrugere, som ikke omfattes af den almindelige ordning; hovedprincipperne for en sådan ordning bør fastsættes, og der bør vedtages en fælles metode for fastsættelse af disse landbrugeres merværdi til brug ved opkrævningen af de egne indtægter;

der bør sikres en samordnet anvendelse af bestemmelserne i dette direktiv, og med henblik herpå er det uomgængeligt nødvendigt at vedtage en fællesskabsprocedure for samråd;

nedsættelse af et udvalg vedrørende merværdiafgift vil gøre det muligt at tilrettelægge et nært samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område;

inden for visse grænser og på visse betingelser bør medlemsstaterne kunne indføre eller opretholde særlige foranstaltninger, der fraviger dette direktiv, for at forenkle afgiftens opkrævning eller undgå visse former for svig og unddragelse;

det kan vise sig hensigtsmæssigt at tillade medlemsstaterne at indgå aftaler, som kan indeholde fravigelser fra dette direktiv, med tredjelande eller med internationale organer;

det er uomgængeligt nødvendigt at fastsætte en overgangsperiode, der gør det muligt gradvist at tilpasse de nationale lovgivninger på de pågældende områder – UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Medlemsstaterne tilpasser deres nugældende ordning for merværdiafgift til bestemmelserne i de følgende artikler.

De vedtager de nødvendige administrative og ved lov fastsatte bestemmelser, for at deres således tilpassede ordning kan træde i kraft snarest muligt og senest den 1. januar 1978.

AFSNIT II

ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 2

Merværdiafgift pålægges:

1. Levering af goder og tjenesteydelser, som mod vederlag foretages i indlandet af en afgiftspligtig person, der optræder i denne egenkab.

2. Indførsel af goder.

AFSNIT III

TERRITORIAL AFGRÆNSNING

Artikel 3

1. I dette direktiv forstås ved – »en medlemsstats område«: et lands indland som defineret for hver enkelt medlemsstat i stk. 2 og 3;

- »Fællesskabet« og »Fællesskabets område«: medlemsstaternes indland som defineret for hver enkelt medlemsstat i stk. 2 og 3;
- »tredjelands område« og »tredjelande«: ethvert område, der ikke indgår i de i stk. 2 og 3 er defineret som en medlemsstats indland.

2. Ved anvendelse af dette direktiv forstås ved »indland«: anvendelsesområdet for Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, således som dette for hver medlemsstats vedkommende er fastlagt i artikel 227.

3. Følgende nationale områder omfattes ikke af udtrykket »indland«:

- Forbundsrepublikken Tyskland: øen Helgoland, området Büsingen;
- Kongeriget Spanien: ceuta, Mellila;
- Den Italienske Republik: Livigno, Campione d'Italia, Luganosøens nationale farvande; Følgende nationale områder omfattes heller ikke af udtrykket »indland«:
- Kongeriget Spanien: De Kanariske Øer;
- Den Franske Republik: de oversøiske departementer;
- Den Helleniske Republik: Athos Bjerget.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at transaktioner, der foretages fra og til:

- Fyrstedømmet Monaco, behandles som transaktioner fra eller til Den Franske Republik,
- Isle of Man, behandles som transaktioner, der foretages fra eller til Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

5. Såfremt Kommissionen finder, at bestemmelserne i stk. 3 og 4 ikke længere er berettigede, navnlig under hensyn til spørgsmålene om konkurrenceneutralitet eller egne indtægter, forelægger den Rådet passende forslag herom.

AFSNIT IV

AFGIFTSPLIGTIGE PERSONER

Artikel 4

1. Som afgiftspligtig person anses enhver, der selvstændigt og uanset stedet udøver en af de i stk. 2 nævnte former for økonomisk virk-

somhed uanset formålet med eller resultatet af den pågældende virksomhed.

2. De former for økonomisk virksomhed, der er omhandlet i stk. 1, er alle former for virksomhed som producent, handlende eller tjenesteyder, herunder minedrift og landbrug, samt virksomhed inden for liberale og dermed side-stillede erhverv. Som økonomisk virksomhed anses blandt andet transaktioner, der omfatter udnyttelse af materielle eller immaterielle goder med henblik på opnåelse af indtægter af en vis varig karakter.

3. Medlemsstaterne kan som afgiftspligtig person ligeledes anse enhver, der lejlighedsvis udfører en transaktion henhørende under de i stk. 2 omhandlede former for virksomhed og især en enkelt af følgende transaktioner:

a) levering af en bygning eller en del af en bygning med tilhørende jord inden første indflytning; medlemsstaterne kan fastlægge de nærmere betingelser for anvendelsen af dette kriterium på ombygninger og definere begrebet »tilhørende jord«; medlemsstaterne kan anvende andre kriterier end første indflytning, således perioden mellem dagen for bygningens færdiggørelse og dagen for første levering eller perioden mellem dagen for første indflytning og dagen for senere levering, såfremt disse perioder ikke overstiger henholdsvis fem og to år; ved »bygning« forstås enhver grundfast konstruktion;

b) levering af en byggegrund; ved »byggegrunde« forstås grunde, hvad enten de er byggemodnet eller ikke, når de af medlemsstaterne betragtes som sådanne.

4. Ved udtrykket »selvstændigt«, som er anvendt i stk. 1 undtages fra beskatningen lønmodtagere og andre personer, for så vidt de er forpligtede over for deres arbejdsgivere ved en arbejdskontrakt eller ved et andet retligt forhold som skaber et arbejdstager- arbejdsgiverforhold med hensyn til arbejds- og aflønningsvilkår og arbejdsgiverens ansvar.

Med forbehold af det i artikel 29 nævnte samråd har de enkelte medlemsstater mulighed for at betragte personer, som er etableret i indlandet, og som i retlig forstand er selvstændige, men som finansielt, økonomisk og organisatorisk er nært knyttet til hinanden, som én enkelt afgiftspligtig person.

5. Stater, regioner, amter, kommuner og andre offentligretlige organer anses ikke som afgiftspligtige personer for så vidt angår virksomhed eller transaktioner, som de udøver eller foretager i deres egenskab af offentlig myndighed, også selv om de i forbindelse med denne virksomhed eller disse transaktioner modtager gebyrer, afgifter, bidrag eller vederlag.

Når de udøver sådanne former for virksomhed eller foretager sådanne transaktioner, skal de dog betragtes som afgiftspligtige personer for så vidt angår disse former for virksomhed eller disse transaktioner, såfremt deres fritagelse for afgiftspligten ville føre til konkurrencefordrejning af en vis betydning.

Under alle omstændigheder anses de ovennævnte organer som afgiftspligtige personer for så vidt angår de i bilag D opregnede former for virksomhed, medmindre den udøvede virksomhed er ubetydelig.

Medlemsstaterne kan anse den virksomhed, som udøves af ovennævnte organer, og som er fritaget for afgift i henhold til artikel 13 eller 28, som virksomhed udøvet i egenskab af offentlig myndighed.

AFSNIT V

AFGIFTSPLIGTIGE TRANSAKTIONER

Artikel 5

Levering af goder

1. Ved »levering af et gode« forstår overdragelse af retten til som ejer at råde over et materielt gode.

2. Elektricitet, gas, varme, kulde og lignende anses som materielle goder.

3. Medlemsstaterne kan anse følgende som materielle goder:

- a) bestemte rettigheder over fast ejendom;
- b) tinglige rettigheder, som giver indehaveren heraf brugsret til en fast ejendom;
- c) andele og aktier, når besiddelsen heraf retligt eller faktisk sikrer rettigheder som ejer eller bruger over en fast ejendom eller en del af en fast ejendom.

4. Som levering i henhold til stk. 1 anses endvidere:

- a) overgang af ejendomsretten til et gode mod betaling af en erstatningsydelse i henhold til pålæg fra det offentlige eller på dettes vegne eller ifølge lov;

b) faktisk overdragelse af et gode i henhold til en kontrakt, som vedrører udlejning af et gode for et bestemt tidsrum eller salg af et gode på afbetaling, med den klausul, at ejendomsretten under normale forhold erhverves senest ved betaling af det sidste afdrag;

c) overdragelse af et gode i henhold til en kommissionsaftale med henblik på køb eller salg.

5. Medlemsstaterne kan anse følgende som levering i henhold til stk. 1:

a) levering af lønarbejde, det vil sige overgivelse fra ordremodtageren til ordregiveren af en rørlig genstand, som ordremodtageren har fremstillet eller samlet af materialer og genstande, der af ordregiveren er udleveret ham til dette formål, uanset om ordremodtageren selv har fremskaffet en del af de anvendte materialer;

b) aflevering af visse byggearbejder.

6. Med levering mod vederlag sidestilles det forhold, at en afgiftspligtig person fra sin egen virksomhed udtager et gode, som han anvender til privat brug for sig selv eller for sit personale, eller som han overdrager vederlagsfrit eller i øvrigt benytter til et virksomheden uvedkommende formål, såfremt dette gode eller de bestanddele, det er sammensat af, har givet ret til fuldt eller delvis fradrag af merværdiafgiften. Udtagelse af goder til virksomhedens eget brug i form af gaver af ringe værdi og vareprøver omfattes dog ikke af denne bestemmelse.

7. Medlemsstaterne kan sidestille følgende med levering mod vederlag:

a) en afgiftspligtig persons udtagelse til brug for sin virksomhed af et gode som er frembragt, udført, udvundet, bearbejdet, indkøbt eller indført inden for rammerne af virksomhedsudøvelsen, når erhvervelsen af et sådant gode hos en anden afgiftspligtig person ikke ville give ham ret til fuldt fradrag af merværdiafgiften;

b) en afgiftspligtig persons udtagelse af et gode til en ikke afgiftspligtig form for virksomhed, såfremt dette gode har givet ret til fuldt eller delvis fradrag af merværdiafgiften på tidspunktet for erhvervelsen eller for udtagelsen i henhold til litra a);

c) bortset fra de i stk. 8 omhandlede tilfælde, det forhold, at en afgiftspligtig person eller personer, som indtræder i hans rettigheder,

når han ophører med sin afgiftspligtige økonomiske virksomhed ligger inde med goder, såfremt disse goder har givet ret til fuldt eller delvis fradrag af merværdiafgiften ved erhvervelsen eller ved undtagelse i henhold til litra a).

8. Medlemsstaterne kan anlægge den be-
tragtning, at der, ved hel eller delvis over-
dragelse af en samlet formuemasse, mod eller
uden vederlag, eller i form af indskud i et sel-
skab, ikke er sket nogen levering af goder, og
at modtageren træder i overdragerens sted.
Medlemsstaterne kan i givet fald træffe de
nødvendige forholdsregler for at undgå kon-
kurrencefordrejning, når modtageren ikke er
en fuldt afgiftspligtig person.

Artikel 6

Tjenesteydelser

1. Ved »tjenesteydelser« forstås enhver
transaktion, der ikke er en levering af et gode i
henhold til artikel 5.

En sådan transaktion kan blandt andet gå
ud på:

- overdragelsen af et immaterielt formuegode,
uanset om fordringen på godet er skriftlig el-
ler ikke;
- en forpligtelse til at undlade noget eller til at
tåle en handling eller en tilstand;
- udførelsen af en tjenesteydelse i henhold til
et pålæg fra det offentlige eller på dettes
vegne eller ifølge lov.

2. Følgende sidestilles med tjenesteydelser
mod vederlag:

a) anvendelse af et gode, der er bestemt for
virksomheden, til privat brug for den af-
giftspligtige person selv eller for hans per-
sonale eller i øvrigt til virksomheden uved-
kommende formål, såfremt dette gode har
givet ret til fuldt eller delvis fradrag af mer-
værdiafgiften;

b) vederlagsfri tjenesteydelser, som af den af-
giftspligtige person udføres til eget brug el-
ler til brug for hans personale eller i øvrigt
til virksomheden uvedkommende formål.

Medlemsstaterne kan fravige bestemmelserne
i dette stykke, såfremt en sådan undtagelse
ikke giver anledning til konkurrencefordrej-
ning.

3. Med henblik på at modvirke konkurren-
cefordrejning kan medlemsstaterne, med for-

behold af det i artikel 29 nævnte samråd, med
tjenesteydelser mod vederlag sidestille tjene-
steydelser, som af en afgiftspligtig person ud-
føres til brug for dennes virksomhed, såfremt
en anden afgiftspligtig persons udførelse af en
sådan tjenesteydelse ikke ville give ham ret til
fuldt fradrag af merværdiafgiften.

4. Når en afgiftspligtig person, som handler i
eget navn, men for tredjemands regning, op-
træder som formidler i forbindelse med en tjene-
steydelse, anses han for selv at have modta-
get og leveret den pågældende tjenesteydelse.

5. Artikel 5, stk. 8, finder tilsvarende anvendelse på tjenesteydelser.

Artikel 7

Indførsel

1. Ved »indførsel af et gode« forstås:

- a) ankomst til Fællesskabet af et gode, der ikke opfylder betingelserne i artikel 9 og 10 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, eller af et gode henhørende under Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, hvis det ikke er i fri omsætning;
- b) et godes ankomst til Fællesskabet fra et i artikel 3, stk. 3, andet afsnit, omhandlet område eller fra Kanaløerne.

2. Indførslen af et gode sker i den medlemsstat, på hvis område godet befinder sig, når det ankommer til Fællesskabet.

3. Uanset stk. 2 sker indførsel af et i stk. 1, litra a), omhandlet gode, såfremt dette gode efter sin ankomst til Fællesskabet henføres under en af de i artikel 16, stk. 1, litra B, nævnte ordninger, under en ordning vedrørende fuldstændig fritagelse for importafgifter ved midlertidig indførsel eller en ordning for eksternt forsendelse, i den medlemsstat, på hvis område godet ophører med at være dækket af disse ordninger.

Såfremt et i stk. 1, litra b), omhandlet gode efter sin ankomst til Fællesskabet henføres under den i artikel 33a, stk. 1, litra b), omhandlede procedure for intern fællesskabsforsendelse, sker indførslen tilsvarende i den medlemsstat, på hvis område denne procedure afsluttes.

AFSNIT VI
STEDET FOR AFGIFTSPLIGTIGE
TRANSAKTIONER

Artikel 8

Levering af goder

1. Ved et godes leveringssted forstås:

- a) i tilfælde, hvor godet forsendes eller transporteres af leverandøren, af erhververen eller af tredjemand: det sted, hvor godet befinder sig på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten til erhververen påbegyndes; når godet af leverandøren eller for hans regning skal installeres eller monteres, med eller uden prøve kørsel, anses leveringsstedet at være det sted, hvor indstillingen eller monteringen foretages; såfremt installeringen eller monteringen udføres i en anden medlemsstat end leverandørens, træffer den medlemsstat, hvor installeringen eller monteringen foretages, de nødvendige foranstaltninger for at undgå dobbelt beskatning i denne stat;
- b) i tilfælde hvor godet ikke forsendes eller transporteres: det sted, hvor godet befinder sig på tidspunktet for leveringen;
- c) i tilfælde, hvor leveringen af et gode sker på et skib, et fly eller et tog, under en transport, hvor afgang- og ankomststedet befinder sig på Fællesskabets område: det sted, hvor goderne befinder sig på tidspunktet for transportens påbegyndelse.

2. Uanset stk. 1, litra a), anses stedet for en levering foretaget af en importør som fastlagt i artikel 21, nr. 2, samt stedet for eventuelle efterfølgende leveringer som beliggende i indførselsmedlemsstaten, såfremt stedet, hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes, ligger på et tredjelands område.

Artikel 9

Tjenesteydelser

Ved leveringsstedet for en tjenesteydelse forstås det sted, hvor den, der yder tjenesten, har etableret enten hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted, hvorfra tjenesteydelsen leveres, eller i mangel af et sådant hjemsted eller et sådant fast forretningssted hans bopæl eller hans sædvanlige opholdssted.

2. Dog gælder følgende:

- a) leveringsstedet for tjenesteydelser vedrørende fast ejendom, herunder ydelser fra ejendomsmæglere, ejendomshandlere og sagkyndige, samt ydelser vedrørende forbedelse eller samordning af byggearbejder, således ydelser fra arkitekter og tilsynsførende, er det sted, hvor ejendommen er beliggende;
- b) leveringsstedet for transportydelser er det sted, hvor transporten finder sted, idet der tages hensyn til tilbagelagte strækninger;
- c) leveringsstedet for tjenesteydelser i forbindelse med
 - virksomhed inden for kulturel aktivitet, kunst, sport, videnskab, undervisning og underholdning eller lignende, herunder ydelser som organisator af sådan virksomhed samt i givet fald tjenesteydelser knyttet til disse former for virksomhed,
 - virksomhed knyttet til transport, såsom lastning, losning, omladning og lignende virksomhed,
 - sagkyndig vurdering af løsøre genstande,
 - arbejde udført på løsøre genstande, er det sted, hvor disse tjenesteydelser faktisk udføres;
- d) Udgået
- e) leveringsstedet for følgende tjenesteydelser, som præsteres for aftagere, der er etableret uden for Fællesskabet, eller for afgiftspligtige personer, som er etableret i Fællesskabet, men uden for yderens land, er det sted, hvor aftageren har etableret enten hjemstedet for sin erhvervsmæssige virksomhed eller et fast forretningssted, til hvilket tjenesteydelsen præsteres, eller i mangel af et sådant hjemsted eller et sådant forretningssted hans bopæl eller hans sædvanlige opholdssted:
 - hel eller delvis overdragelse af ophavsretten, patentrettigheder, licensrettigheder, retten til varemærker, fællesmærker og mønstre og af andre lignende rettigheder,
 - reklamevirksomhed,
 - ydelser fra rådgivningsvirksomheder, ingeniører, projekteringsvirksomheder, advokater og revisorer, samt andre lignende ydelser tillige med databehandling og meddelelse af oplysninger,
 - forpligtelser til helt eller delvis at undlade udøvelse af en erhvervsmæssig virksomhed

somhed eller brug af en af de i dette litra omhandlede rettigheder,

- bank-, finansierings- og forsikringstransaktioner, herunder genforsikring, med undtagelse af udlejning af bankbokse,
- virksomhed som vikarbureau,
- tjenesteydelser, der udføres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, såfremt deres virksomhed vedrører levering af sådanne ydelser som omhandlet i dette litra,
- udlejning af løsøre med undtagelse af transportmidler af enhver art.

3. Med henblik på at undgå dobbelt påligning af afgifter, ikke-påligning af sådanne eller konkurrencefordrejning, kan medlemsstaterne med hensyn til tjenesteydelser i henhold til stk. 2, litra e), og med hensyn til udlejning af transportmidler anse,

- a) leveringsstedet for tjenesteydelsen, når dette i henhold til denne artikel er beliggende i indlandet, som beliggende uden for Fællesskabet, såfremt den faktiske benyttelse eller udnyttelse finder sted uden for Fællesskabet;
- b) leveringsstedet for tjenesteydelsen, når dette i henhold til denne artikel er beliggende uden for Fællesskabet, som beliggende i indlandet, såfremt den faktiske benyttelse eller udnyttelse finder sted i indlandet.

AFSNIT VII

AFGIFTSPLIGTENS INDRÆDEN OG AFGIFTENS FORFALD

Artikel 10

1. I det følgende forstås ved

- a) afgiftspligtens indtræden: den omstændighed, der bevirker, at lovens betingelser for afgiftens forfald er opfyldt;
- b) afgiftens forfald: det forhold, at statskassen i henhold til loven fra et bestemt tidspunkt kan gøre sit krav gældende over for den afgiftspligtige person, også selv om der kan gives udsættelse med betalingen.

2. Afgiftspligten indtræder, og afgiften forfalder på det tidspunkt, hvor levering af goderne eller tjenesteydelsen finder sted. Levering af andre goder end de i artikel 5, stk. 4, litra b), omhandlede, og af tjenesteydelser, som medfører flere på hinanden følgende afregninger eller betalinger, anses at finde sted ved udløbet

af de perioder, som disse afregninger eller betalinger vedrører.

Såfremt der betales afdrag, inden leveringen eller tjenesteydelsen finder sted, forfalder afgiften i forbindelse med det modtagne beløb dog på det tidspunkt, hvor afdraget indgår.

Uanset ovennævnte bestemmelser kan medlemsstaterne træffe afgørelse om, at afgiften for visse transaktioner og for visse kategorier af afgiftspligtige personer forfalder:

- enten senest ved udstedelsen af faktura eller af det dokument, der tjener som faktura, eller
- senest når vederlaget indgår, eller
- såfremt der ikke udstedes faktura, eller såfremt denne eller det dokument, der tjener som faktura, udstedes for sent, inden for en nærmere angivet frist fra afgiftspligtens indtræden.

3. Afgiftspligten indtræder, og afgiften forfalder på det tidspunkt, hvor godet indføres. Henføres goderne straks ved ankomsten til Fællesskabet under en af de i artikel 7, stk. 3, omhandlede ordninger, vil afgiftspligten først indtræde, og afgiften først forfalde på det tidspunkt, hvor goderne ophører med at være dækket af de nævnte ordninger.

Skal der for indførte goder svares told, landbrugsimportafgifter eller afgifter med tilsvarende virkning, som er fastsat som led i en fælles politik, indtræder afgiftspligten imidlertid, og afgiften forfalder på det tidspunkt, hvor afgiftspligten indtræder for de pågældende fællesskabsafgifter.

Skal der for indførte goder ikke svares nogen af disse fællesskabsafgifter, anvender medlemsstaterne de gældende toldbestemmelser ved fastlæggelse af afgiftspligtens indtræden og afgiftens forfald.

AFSNIT VIII

BESKATNINGSGRUNDLAG

Artikel 11

A. I indlandet

1. Beskatningsgrundlaget er:

- a) ved levering af goder og tjenesteydelser, bortset fra de under litra b), c) og d) omhandlede, den samlede modværdi, som leverandøren eller tjenesteyderen modtager eller vil modtage af køberen, aftageren eller tredjemand for de pågældende transaktio-

ner, herunder tilskud, der er direkte forbundet med transaktionernes pris;

- b) ved de i artikel 5, stk. 6 og 7, omhandlede transaktioner, købsprisen for goderne eller for tilsvarende goder eller i mangel af en købspris, kostprisen; begge disse priser bestemt på det tidspunkt, hvor transaktionerne finder sted;
- c) ved de i artikel 6, stk. 2, omhandlede transaktioner, de udgifter, som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med tjenesteydelsen;
- d) ved de i artikel 6, stk. 3, omhandlede transaktioner, normalværdien af den pågældende transaktion.

Ved en tjenesteydelses »normalværdi« forstår hele det beløb, som en aftager i samme omsætningsled som det, hvori transaktionen finder sted, under frie konkurrencevilkår skulle have betalt til en selvstændig tjenesteyder i indlandet for samme ydelse på det tidspunkt, hvor transaktionen finder sted.

2. Følgende medregnes i beskatningsgrundlaget:

- a) skatter, told, importafgifter og andre afgifter med undtagelse af selve merværdiafgiften;
- b) biomkostninger såsom provisions-, emballage-, transport- og forsikringsomkostninger, som leverandøren forlanger afholdt af køberen eller aftageren. Omkostninger, der er omfattet af en særskilt aftale, kan af medlemsstaterne betragtes som biomkostninger.

3. Følgende medregnes ikke i beskatningsgrundlaget:

- a) prisnedsættelser i form af kasserabat for forudbetaling;
- b) rabat og bonus, der ydes køberen eller aftageren, og som opnås på det tidspunkt, hvor transaktionen finder sted;
- c) beløb, som en afgiftspligtig person modtager fra køber eller aftager som tilbagebetaling af omkostninger afholdt i disses navn og for disses regning, og som i hans bogholderi godskrives en interimskonto. Den pågældende afgiftspligtige person skal gøre rede for det faktiske beløb for disse udgifter og kan ikke fradrage den afgift, der eventuelt har belastet dem.

B. Ved indførsel af goder

1. Beskatningsgrundlaget er toldværdien fastsat i overensstemmelse med gældende fællesskabsbestemmelser.

2. Udgår.

3. I beskatningsgrundlaget medregnes følgende elementer, såfremt de ikke allerede indgår heri:

- a) skatter, told, importafgifter og andre afgifter, som skal svares uden for indførselslandet, samt sådanne, som er foranlediget af indførslen, med undtagelse af den merværdiafgift, der skal opkræves;
- b) biomkostninger, såsom provisions-, emballage-, transport- og forsikringsomkostninger, som påløber indtil godernes første bestemmelsessted i indførselsmedlemsstaten. Ved »første bestemmelsessted« forstår det sted, der er angivet i fragtbrevet eller i ethvert andet transportdokument, i henhold til hvilket goderne bringes ind i indførselsmedlemsstaten; i mangel af en sådan angivelse antages det første bestemmelsessted at være det sted, hvor godet første gang omlades i indførselsmedlemsstaten. Medlemsstaterne kan ligeledes medregne de ovenfor omhandlede biomkostninger i beskatningsgrundlaget, såfremt de hidrører fra transport til et andet bestemmelsessted inden for indførselsmedlemsstaten og dette sted er kendt på det tidspunkt, hvor afgiftspligten indtræder.

4. I beskatningsgrundlaget medregnes ikke de under punkt A, stk. 3, litra a) og b) anførte elementer.

5. For goder, som har været midlertidigt udført til steder uden for Fællesskabet, og som genindføres efter uden for Fællesskabet at være undergået reparation, forarbejdning, tilpasning, omdannelse eller bearbejdning, træffer medlemsstaterne foranstaltninger for at sikre, at den afgiftsmæssige behandling for så vidt angår merværdiafgiften for det fremkomne gode er den samme som den, der ville være blevet anvendt på de pågældende goder, såfremt ovennævnte transaktioner var blevet udført i indlandet.

C. Diverse bestemmelser

1. I tilfælde af annullation, afbestilling, ophævelse, ikke eller kun delvis betaling eller afslag i prisen efter det tidspunkt, hvor transak-

tionen har fundet sted, nedsættes beskatningsgrundlaget tilsvarende på betingelser, som fastsættes af medlemsstaterne.

For så vidt angår ikke eller kun delvis betaling, kan medlemsstaterne dog fravige denne bestemmelse.

2. Såfremt de elementer, som tjener til bestemmelse af beskatningsgrundlaget ved indførsel, er angivet i en anden møntenhed end den, som anvendes i den medlemsstat, hvor værdifastsættelsen sker, fastsættes omregningskursen i overensstemmelse med gældende fællesskabsbestemmelser for beregning af toldværdien.

Såfremt de elementer, som tjener til bestemmelser af beskatningsgrundlaget for en anden transaktion end en indførsel af goder, er angivet i en anden møntenhed end den, som anvendes i den medlemsstat, hvor værdifastsættelsen sker, omregnes beløbet efter den senest noterede sælgerkurs på det tidspunkt, hvor afgiften forfalder, på det eller de mest repræsentative valutamarkeder i den pågældende medlemsstat eller efter en kurs, der fastsættes under henvisning til dette eller disse markeder, efter regler som medlemsstaterne har fastsat herfor. Medlemsstaterne kan dog for visse af disse transaktioner eller for visse kategorier afgiftspligtige personer anvende den omregningskurs, der er fastsat i henhold til gældende fællesskabsbestemmelser for beregning af toldværdien.

3. Hvad angår beløbene for returemballage kan medlemsstaterne:

- enten undlade at medregne dem i beskatningsgrundlaget og træffe de nødvendige foranstaltninger til, at dette grundlag reguleres, såfremt emballagen ikke returneres;
- eller medregne dem i beskatningsgrundlaget og træffe de nødvendige foranstaltninger til, at dette grundlag reguleres, såfremt emballagen rent faktisk returneres.

AFSNIT IX

SATSER

Artikel 12

1. Den sats, der skal anvendes på afgiftspligtige transaktioner, er den, som er gældende på det tidspunkt, hvor afgiftspligten indtræder. I denne forbindelse gælder dog følgende:

- a) i de i artikel 10, stk. 2, andet og tredje afsnit, omhandlede tilfælde anvendes den sats, der er gældende på det tidspunkt, hvor afgiften forfalder;
- b) for de i artikel 10, stk. 3, andet og tredje afsnit, omhandlede tilfælde anvendes den sats, der er gældende på det tidspunkt, hvor goderne angives til forbrug.

2. I tilfælde af ændringer i satserne kan medlemsstaterne:

- foretage reguleringer i de i stk. 1, litra a), anførte tilfælde for at tage hensyn til den sats, som var gældende på det tidspunkt, da goderne blev leveret eller tjenesteydelserne udført,
- vedtage hensigtsmæssige overgangsforanstaltninger.

3. Merværdiafgiftens normalsats fastsættes af hver medlemsstat som en bestemt procent-sats af beskatningsgrundlaget, der er den samme for levering af goder og for tjenesteydelser.

4. Bestemte leveringer af goder og bestemte tjenesteydelser kan undergives forhøjede eller reducerede satser. Hver reduceret sats fastsættes således, at det normalt vil være muligt i det merværdiafgiftsbeløb, der fremkommer ved anvendelsen af denne sats, at foretage fradrag af den samlede, i henhold til artikel 17, fradragberettigede merværdiafgift.

5. Den sats, der finder anvendelse ved indførsel af et gode, er den samme som den, der skal anvendes ved levering af et tilsvarende gode i det pågældende land.

6. Republikken Portugal kan for transaktioner, der gennemføres i de autonome regioner Azorerne og Madeira, og for indførsler, der foretages direkte til disse regioner, anvende afgiftssatser, der er lavere end satserne for det kontinentale område.

AFSNIT X

AFGIFTSFRITAGELSER

Artikel 13

Afgiftsfritagelser i indlandet

A. *Fritagelser til fordel for visse former for virksomhed af almen interesse*

Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser fritager medlemsstaterne på betingelser, som de fastsætter for at sikre en korrekt og enkel anvendelse af nedennævnte fritagelser,

og med henblik på at forhindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug:

- a) tjenesteydelser og hertil knyttede leveringer af goder, præsteret af det offentlige postvæsen, bortset fra personbefordring og telekommunikation;
- b) Hospitalsbehandling og pleje samt transaktioner i nær tilknytning hertil, udført af offentligretlige organer, eller under sociale betingelser svarende til dem, der gælder for sådanne organer, af hospitaler, centre for lægebehandling og diagnostik og andre lignende behørigt anerkendte institutioner;
- c) behandling af personer som et led i udøvelse af lægegerning og dertil knyttede erhverv, som fastsat af den pågældende medlemsstat;
- d) levering af organer, blod og mælk fra mennesker;
- e) tjenesteydelser præsteret af tandteknikere som et led i udøvelsen af deres erhverv samt tandlægers og tandteknikeres levering af tandproteser;
- f) tjenesteydelser præsteret af selvstændige grupper af personer, der udøver en virksomhed, som er fritaget for afgift, eller for hvilken de ikke er afgiftspligtige, med henblik på at yde deres medlemmer de for udøvelsen af denne virksomhed direkte nødvendige tjenester, såfremt disse grupper kun afkræver deres medlemmer, hvad der nøjagtigt svarer til deres andel i de fælles udgifter, under forudsætning af, at denne fritagelse ikke vil kunne fremkalde konkurrencefordrejning;
- g) tjenesteydelser og levering af goder med nær tilknytning til social bistand og social sikring, herunder sådanne, som præsteres af alderdomshjem, af offentligretlige organer eller af andre organer, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat som foretagender af almennyttig karakter;
- h) tjenesteydelser og levering af goder med nær tilknytning til beskyttelse af børn og unge, som præsteres af offentligretlige organer eller andre organer, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat som foretagender af almennyttig karakter;
- i) uddannelse af børn og unge, skole- og universitetsundervisning, faglig uddannelse eller omskoling samt tjenesteydelser og levering af goder med nær tilknytning hertil, som præsteres af offentligretlige organer med disse formål eller af andre organer, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat som havende tilsvarende formål;
- j) privattimer givet af undervisere på skole- eller universitetsniveau;
- k) det forhold, at personale af religiøse eller filosofiske institutioner stilles til rådighed for de ovenfor i litra b), g), h) og i) nævnte former for virksomhed samt med henblik på bistand af åndelig karakter;
- l) organisationers levering af tjenesteydelser og goder i nær tilknytning hertil til fordel for deres medlemmer i disses fælles interesse mod et kontingent, der er fastsat i overensstemmelse med vedtægterne, såfremt de pågældende organisationer ikke arbejder med gevinst for øje og deres formål enten er af politisk, fagforeningsmæssig, religiøs, patriotisk, filosofisk eller filantropisk karakter eller vedrører borgerlige rettigheder, under forudsætning af at denne fritagelse ikke vil kunne fremkalde konkurrencefordrejning;
- m) visse former for tjenesteydelser i nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning, der præsteres af organer, som ikke arbejder med gevinst for øje, til fordel for personer, der deltager i sport eller fysisk træning;
- n) visse kulturelle tjenesteydelser og levering af goder i nær tilknytning hertil, der præsteres af offentligretlige organer eller af andre kulturelle organer, som er anerkendt af den pågældende medlemsstat;
- o) tjenesteydelser og levering af goder, der præsteres af organer, hvis transaktioner er fritaget i overensstemmelse med litra b), g), h), i), l), m) og n) i forbindelse med indsamlingsarrangementer, der foretages til egen fordel, under forudsætning af at denne fritagelse ikke vil kunne fremkalde konkurrencefordrejning. Medlemsstaterne kan indføre enhver nødvendig begrænsning navnlig med hensyn til antallet af de arrangementer eller størrelsen af de indkomne beløb, for hvilke der kan meddeles fritagelse;
- p) transport af syge eller tilskadedkomne personer med køretøjer specielt konstrueret til dette formål, som foretages af behørigt anerkendte organer;

- q) virksomhed udøvet af sådanne offentlige radio- og fjernsynsorganer, som ikke har kommerciel karakter.
2. a) Medlemsstaterne kan for så vidt angår andre organer end offentligretlige i hvert enkelt tilfælde gøre meddelelse af enhver af de i stk. 1, litra b), g), h), i), m) og n) fastsatte fritagelser betinget af, at en eller flere af følgende forudsætninger er opfyldt:
- de pågældende organer må ikke have til formål systematisk at søge vinding, hvorfor et eventuelt overskud aldrig må uddeles, men skal anvendes til opretholdelse eller forbedring af ydelserne,
 - de skal i hovedsagen forvaltes og administreres vederlagsfrit af personer, der ikke selv eller gennem formidlere direkte eller indirekte er interesseret i driftsresultaterne,
 - deres priser skal være godkendt af det offentlige eller må ikke overskride sådanne godkendte priser eller – for så vidt angår transaktioner, der ikke kræver godkendelse af priserne – være lavere end de priser, der for tilsvarende transaktioner forlanges af handelsforetagender, som skal svare merværdiafgift,
 - fritagelserne må ikke kunne fremkalde alvorlig konkurrencefordrejning til skade for de handelsforetagender, som skal svare merværdiafgift;
- b) Tjenesteydelser eller levering af goder omfattes ikke af de i stk. 1, litra b), g), h), i), l), m) og n) fastsatte fritagelser, såfremt:
- de ikke er uomgængeligt nødvendige for udførelsen af transaktioner, der er fritaget for afgift,
 - de hovedsageligt tager sigte på at give organet yderligere indtægter ved udførelse af transaktioner i direkte konkurrence med handelsforetagender, som skal svare merværdiafgift.
- og med henblik på at forhindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug:
- a) forsikrings- og genforsikringstransaktioner, herunder sådanne tjenesteydelser i forbindelse med disse transaktioner, som udføres af forsikringsmæglere og -formidlere;
- b) bortforpagtning og udlejning af fast ejendom, med undtagelse af:
1. udlejning inden for hotelsektoren eller sektorer med tilsvarende opgaver, således som dette begreb er fastlagt i medlemsstaternes lovgivning, herunder udlejning i ferielejre eller i områder, der er indrettet som campingpladser;
 2. udlejning af pladser til parkering af køretøjer;
 3. udlejning af udstyr og maskiner, der installeres på brugsstedet;
 4. udlejning af bokse.
- Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere undtagelser inden for dette fritagelsesområde;
- c) levering af goder, der udelukkende har været anvendt i forbindelse med sådanne former for virksomhed, som i medfør af denne artikel eller af artikel 28, stk. 3, litra b), er fritaget for afgift, såfremt disse goder ikke har givet ret til fradrag, samt levering af goder, hvis anskaffelse eller anvendelse har været undtaget fra retten til fradrag i medfør af artikel 17, stk. 6;
- d) følgende transaktioner:
1. ydelse og formidling af lån samt forvaltning af lån ved den person, som har ydet lånene;
 2. forhandlinger og indgåelse af forpligtelser om sikkerhedsstillelse og andre former for sikkerhed og garantier samt forvaltning af kreditgarantier ved den person, der har ydet kreditten;
 3. transaktioner, herunder forhandlinger, vedrørende anbringelse af midler, kontokurantkonti, betalinger, overførsler, fordringer, checks og andre i handelsforhold benyttede dokumenter, dog ikke inddrivelse af fordringer;
 4. transaktioner, herunder forhandlinger, vedrørende valuta, pengesedler og mønter, der anvendes som lovligt betalingsmiddel, dog ikke mønter og sedler, som er samlerobjekter; ved samlerobjekter forstås sådanne mønter af guld, sølv eller

B. Andre fritagelser

Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser fritager medlemsstaterne på betingelser, som de fastsætter for at sikre en korrekt og enkel anvendelse af nedennævnte fritagelser,

- andet metal samt sedler, der ikke i almindelighed anvendes som lovligt betalingsmiddel, eller som er af numismatisk interesse;
5. transaktioner, herunder forhandlinger, med undtagelse af forvaring og forvaltning, i forbindelse med aktier, andele i selskaber eller andre sammenslutninger, obligationer og andre adkomstbeviser, bortset fra:
 - varerepræsentativer,
 - de i artikel 5, stk. 3, omhandlede rettigheder og adkomstbeviser;
 6. forvaltning af investeringsforeninger, således som disse er fastsat af medlemsstaterne;
 - e) levering til pålydende værdi af postfrimærker, som kan anvendes til frankering i indlandet, stempelmærker og andre lignende værdimærker;
 - f) væddemål, lotterier og andre former for hasardspil eller spil om penge på de betingelser og med de begrænsninger, som er fastlagt af hver medlemsstat;
 - g) levering af bygninger eller dele heraf med tilhørende jord, med undtagelse af de i artikel 4, stk. 3, litra a), nævnte;
 - h) levering af fast ejendom bortset fra bygninger, med undtagelse af de i artikel 4, stk. 3, litra b), nævnte byggegrunde.

C. Valgmulighed

Medlemsstaterne kan indrømme afgiftspligtige personer ret til at vælge at erlægge afgift i tilfælde af:

- a) bortforpagtning og udlejning af fast ejendom;
- b) transaktioner omhandlet under punkt B, litra d), g) og h).

Medlemsstaterne kan begrænse omfanget af denne valgfrihed; de fastsætter de nærmere bestemmelser for dens udøvelse.

Artikel 14

Afgiftsfritagelse ved indførsel

1. Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser fritager medlemsstaterne på betingelser, som de fastsætter for at sikre en korrekt og enkel anvendelse af nedennævnte fritagelser, og med henblik på at forhindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug:

- a) endelig indførsel af goder, såfremt afgiftspligtige personers levering heraf under alle omstændigheder er fritaget i indlandet;
- b) udgår.
- c) indførsel af goder med henblik på eventuelt salg i henhold til artikel 29 i direktiv 85/362/EØF, senest ændret ved direktiv 90/237/EØF;
- d) endelig indførsel af goder, som er berettiget til anden toldfritagelse end den, der følger af den fælles toldtarif; medlemsstaterne kan dog undlade at indrømme fritagelsen, hvis der er fare for, at den i væsentligt omfang kan gribe ind i konkurrenceforholdene;
- e) genindførsel af goder i samme stand som ved udførselen, foretaget af den, som har udført dem, når goderne kan fritages for told;
- f) udgår.
- g) indførsel af goder:
 - som foretages inden for rammerne af diplomatiske og konsulære forbindelser, når goderne opnår fritagelse for told;
 - som foretages af internationale organisationer, der er anerkendt som sådanne af de offentlige myndigheder i værtslandet, og af medlemmer af nævnte organisationer, inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat ved internationale konventioner om oprettelse af disse organisationer eller ved aftaler om hjemsted;
 - som foretages i en medlemsstat, der er part i Den nordatlantiske Traktat, af væbnede styrker fra andre stater, der er parter i nævnte traktat, og som er bestemt til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker udgør et led i det fælles forsvaret;
- h) havfiskerivirksomheders landing i havne af deres fiskeriprodukter i ubearbejdet stand eller, efter en forarbejdning i konserveringsøjemed, med henblik på afsætning, når produkterne endnu ikke er leveret;
- i) tjenesteydelser i forbindelse med indførsel af goder, såfremt tjenesteydelsens værdi indgår i beskatningsgrundlaget i overensstemmelse med artikel 11, punkt B, stk. 3, litra b);
- j) centralbankers indførsel af guld.

2. Kommissionen forelægger snarest Rådet forslag med henblik på indførelse af fællesskabsbestemmelser om skatter og afgifter, der præciserer anvendelsesområdet for de i stk. 1 nævnte fritagelser og de nærmere regler for disses praktiske gennemførelse.

Indtil disse reglers ikrafttræden kan medlemsstaterne:

- opretholde gældende nationale bestemmelser inden for rammerne af ovennævnte bestemmelser;
- tilpasse disse nationale bestemmelser med henblik på at mindske tilfælde af konkurrencefordrejning og navnlig tilfælde af ikke-påligning eller dobbelt påligning af merværdiafgifter inden for Fællesskabet;
- anvende de administrative fremgangsmåder, som de finder bedst egnede med henblik på fritagelsen.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om sådanne foranstaltninger, som de i henhold til ovenfor nævnte bestemmelser har truffet, og om sådanne, som de træffer. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 15

Afgiftsfritagelse for udførsel til steder uden for Fællesskabet og dermed ligestillede transaktioner samt for international transport.

Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser fritager medlemsstaterne på betingelser, som de fastsætter for at sikre en korrekt og enkel anvendelse af nedennævnte fritagelser, og med henblik på at forhindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug:

1. levering af goder, som af sælgeren eller for hans regning forsendes eller transporteres til steder uden for Fællesskabet;
2. levering af goder, som af en køber, der ikke er etableret i indlandet, eller for hans regning forsendes eller transporteres til steder uden for Fællesskabet med undtagelse af goder, der transporteres af køberen selv, og som er bestemt som udstyr eller forsyninger, herunder proviant, til lystfartøjer og sportsfly eller til ethvert andet transportmiddel til privat brug;
3. tjenesteydelser bestående i arbejde, der udføres på løsørengsstande, som er erhvervet eller indført med henblik på en sådan bearbejdning i Fællesskabet, og som

af tjenesteyderen eller af en aftager, der er etableret i et tredjeland eller for disses regning forsendes eller transporteres til steder uden for Fællesskabet;

4. levering af goder bestemt som forsyninger, herunder proviant, til fartøjer, der
 - a) anvendes til sejlads i rum sø, og som mod betaling udfører passagerbefordring eller benyttes i forbindelse med handels-, industri- eller fiskerivirksomhed,
 - b) anvendes til bjærgnings- eller redningsoperationer på havet eller til kystfiskeri, for dettes vedkommende dog med undtagelse af proviant,
 - c) tilhørende marinen, således som disse er fastlagt under pos. 89.01 A, i den fælles toldtarif, når de forlader landet med en havn eller en ankerplads i udlandet som destination;

Medlemsstaterne kan dog begrænse denne fritagelses rækkevidde, indtil der iværksættes fællesskabsbestemmelser for skatter og afgifter på dette område;

5. levering, ombygning, reparation, vedligeholdelse, befragtning og udlejning af de under nr. 4, litra a) og b), omhandlede søgående fartøjer, samt levering, udlejning, reparation og vedligeholdelse af genstande – herunder fiskegrej – der er indbygget i eller anvendes ved udnyttelsen af disse fartøjer;
6. levering, ombygning, reparation, vedligeholdelse, befragtning og udlejning af luftfartøjer, som anvendes af luftfartsselskaber, der mod betaling hovedsageligt flyver i udenrigstrafik, samt levering, udlejning, reparation og vedligeholdelse af genstande, der er indbygget i eller anvendes ved udnyttelsen af disse luftfartøjer;
7. levering af goder bestemt som forsyninger, herunder proviant, til de under nr. 6 omhandlede luftfartøjer;
8. andre tjenesteydelser end de under nr. 5 omhandlede, når de udføres for at dække et umiddelbart behov i forbindelse med de under nr. 5 omhandlede søgående fartøjer og deres ladning;
9. andre tjenesteydelser end de under nr. 6 omhandlede, når de udføres for at dække et umiddelbart behov i forbindelse med de

Bilag til bet. o. lovf. vedr. merværdiafgiften

- under nr. 6 omhandlede luftfartøjer og deres ladning;
10. levering af goder og tjenesteydelser:
- som gennemføres inden for rammerne af diplomatiske og konsulære forbindelser,
 - som er bestemt til internationale organer, der er anerkendt som sådanne af de offentlige myndigheder i værtslandet, og til medlemmer af nævnte organer, inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat ved internationale konventioner om oprettelse af disse organer eller ved aftaler om hjemsted,
 - som gennemføres i en medlemsstat, der er part i Den nordatlantiske Traktat, og som er bestemt til væbnede styrker fra andre stater, der er parter i nævnte traktat, til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker udgør et led i det fælles forsvar,
 - til en anden medlemsstat og er bestemt til væbnede styrker fra enhver anden stat, der er part i Den nordatlantiske Traktat, end bestemmelsesmedlemsstaten selv, til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager dem, eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker udgør et led i det fælles forsvar.

Denne fritagelse finder anvendelse på de betingelser og med de begrænsninger, der fastsættes af værtsmedlemsstaten, indtil der vedtages ensartede bestemmelser for skatter og afgifter; fritagelse kan gennemføres i form af tilbagebetaling af afgiften;

11. levering af guld til centralbankerne;
12. levering af goder til godkendte organisationer, som udfører disse goder til steder uden for Fællesskabet som et led i deres humanitære, velgørende eller uddannelsesmæssige virksomhed uden for Fællesskabet; fritagelsen kan gennemføres i form af tilbagebetaling af afgiften;
13. tjenesteydelser, herunder transport og til ydelserne knyttede transaktioner, dog med undtagelse af tjenesteydelser, som er af-

giftsfrie i henhold til artikel 13, såfremt de er direkte forbundet med:

- ekstern forsendelse, udførsel af goder til steder uden for Fællesskabet eller indførsel af goder, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 14, stk. 1, litra c), og i artikel 16, stk. 1, punkt A;
 - de i artikel 7, stk. 1, litra b), omhandlede goder, der er henført under den i artikel 33a, stk. 1, litra b), omhandlede procedure for intern fællesskabsforsendelse;
14. tjenesteydelser, der udføres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, når de medvirker ved de i denne artikel omhandlede transaktioner, eller ved transaktioner, som gennemføres uden for Fællesskabet; denne fritagelse finder ikke anvendelse på rejsebureauer, når de i den rejsendes navn og for hans regning leverer ydelser, som gennemføres i andre medlemsstater.
15. Republikken Portugal kan sidestille søtransport og lufttransport mellem de øer, der er omfattet af de autonome regioner Azorerne og Madeira og mellem disse regioner og det kontinentale område med international transport.

Artikel 16

Særlig afgiftsfritagelse i forbindelse med international udveksling af goder

1. Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser om skatter og afgifter kan medlemsstaterne, under forudsætning af at den i artikel 29 foreskrevne samrådsprocedure iagttages, træffe særlige foranstaltninger med henblik på at fritage følgende transaktioner eller nogle af disse for merværdiafgift under forudsætning af, at de ikke foretages med henblik på den endelige anvendelse og/eller det endelige forbrug samt af, at det merværdiafgiftsbeløb, der opkræves ved afsætningen til forbrug, svarer til det afgiftsbeløb, der skulle have været opkrævet, såfremt hver enkelt af disse transaktioner havde været beskattet ved indførselen eller i indlandet:

- A. indførsel af goder, der er bestemt til at skulle henføres under en anden oplagsprocedure end toldoplagsproceduren;

B. levering af goder, der er bestemt til at skulle:

- a) toldbehandles og i givet fald opbevares midlertidigt;
- b) anbringes i en frizone eller på et frilager;
- c) henføres under en toldoplagsprocedure eller en procedure for aktiv forædling;
- d) indføres i terretorialfarvande:
 - for at indgå i bore- eller produktionsplatforme med henblik på bygning, reparation, vedligeholdelse, ombygning eller udrustning af disse eller for at forbinde disse bore- eller produktionsplatforme med fastlandet;
 - som proviant til bore- eller produktionsplatforme;
- e) henføres under en anden oplagsprocedure end toldoplagsproceduren.

De under litra a), b), c) og d) nævnte steder er dem, der er defineret som sådanne i Fællesskabets gældende toldbestemmelser.

C. levering af tjenesteydelser i forbindelse med levering af de under punkt B omhandlede goder;

D. levering af goder og tjenesteydelser foretaget på de under punkt B opregnede steder og fortsat undergivet en af de i samme punkt nævnte ordninger;

E. levering:

- af de i artikel 7, stk. 1, litra a), omhandlede goder, der fortsat er undergivet ordningerne vedrørende fuldstændig fritagelse for importafgifter ved midlertidig indførsel eller vedrørende eksternt forsendelse,
- af de i artikel 7, stk. 1, litra b), omhandlede goder, der fortsat er undergivet den i artikel 33 a omhandlede procedure for intern fællesskabsforsendelse, samt tjenesteydelser i forbindelse med disse leverancer.

2. Med forbehold af det i artikel 29 omhandlede samråd kan medlemsstaterne indrømme afgiftsfritagelse for følgende transaktioner:

a) erhvervelser inden for Fællesskabet af goder foretaget af en afgiftspligtig person, indførsel og levering af goder bestemt til en afgiftspligtig person med henblik på udførsel i uforandret stand eller efter forarbejdning til et tredjelandets område samt tjenesteydelser i forbindelse med denne udførsel

inden for et beløb, som svarer til værdien af hans udførsler i de foregående tolv måneder;

b) erhvervelser inden for Fællesskabet af goder foretaget af en afgiftspligtig person og indførsel og levering af goder til en afgiftspligtig person med henblik på levering til en anden medlemsstat på de betingelser, der er fastsat i artikel 28 c, punkt A, samt tjenesteydelser i forbindelse med disse leveringer til en anden medlemsstat inden for et beløb, som svarer til værdien af de leveringer af goder, som den afgiftspligtige på de betingelser, der er fastsat i ovennævnte artikel 28 c, punkt A, har foretaget i de foregående tolv måneder.

Medlemsstaterne kan fastsætte en fælles beløbsgrænse for de transaktioner, som de fritager i henhold til litra a) og b).

3. Kommissionen forelægger snarest muligt Rådet forslag til fælles gennemførelsesbestemmelser vedrørende merværdiafgift på de i stk. 1 og 2 omhandlede transaktioner.

AFSNIT XI

FRADRAG

Artikel 17

Fradragsrettens indtræden og omfang

1. Fradragsretten indtræder samtidig med, at den fradragsberettigede afgift forfalder.

2. I det omfang goder og tjenesteydelser anvendes i forbindelse med den afgiftspligtige persons afgiftspligtige transaktioner, er han berettiget til i den afgift, der påhviler ham, at fradrage følgende beløb:

- a) den merværdiafgift, som skyldes eller er erlagt for goder, der er eller vil blive leveret ham, og for tjenesteydelser, der er eller vil blive udført for ham af en anden afgiftspligtig person i indlandet;
- b) den merværdiafgift, som skyldes eller er erlagt i indlandet for indførte goder;
- c) den merværdiafgift, som skyldes i henhold til artikel 5, stk. 7, litra a), artikel 6, stk. 3, og artikel 28a, stk. 6;
- d) den merværdiafgift, som skyldes i henhold til artikel 28a, stk. 1, litra a).

3. Medlemsstaterne indrømmer ligeledes enhver afgiftspligtig person fradrag for eller tilbagebetaling af den i stk. 2 omhandlede mer-

værdiafgift, dersom goderne og tjenesteydelserne anvendes til:

- a) hans transaktioner i forbindelse med de i artikel 4, stk. 2, omhandlede former for økonomisk virksomhed, som udføres i udlandet, når de ville give ret til fradrag, såfremt de blev udført i indlandet;
- b) hans transaktioner, som er fritaget for afgift i henhold til artikel 14, stk. 1, litra i), artikel 15, artikel 16, stk. 1, punkt B, C, D og E, og stk. 2, samt artikel 28 c, punkt A;
- c) hans transaktioner, som er fritaget for afgift i henhold til artikel 13, punkt B, litra a), og litra d), nr. 1-5, såfremt aftageren er etableret uden for Fællesskabet, eller såfremt de pågældende transaktioner er knyttet direkte til goder, som er bestemt til udførsel til steder uden for Fællesskabet.

4. Den i stk. 3 omhandlede tilbagebetaling af merværdiafgiften foretages:

- til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet, men i en anden medlemsstat, i henhold til gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i direktiv 79/1072/EØF;
- til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Fællesskabet, i henhold til de gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i direktiv 86/560/EØF.

5. For så vidt angår goder og ydelser, som af en afgiftspligtig person benyttes såvel til transaktioner, der giver ret til fradrag i medfør af stk. 2 og 3, som til transaktioner, der ikke giver ret til fradrag, er fradrag kun tilladt for den del af merværdiafgiften, der forholdsmæssigt svarer til beløbet for den førstnævnte form for transaktioner.

Pro rata-satsen beregnes for samtlige transaktioner, som udføres af den afgiftspligtige i overensstemmelse med artikel 19.

Medlemsstaterne kan dog:

- a) give den afgiftspligtige person tilladelse til at fastsætte en pro rata-sats for hver sektor inden for sin virksomhed, såfremt der føres særskilte regnskaber for hver af disse sektorer;
- b) påbyder den afgiftspligtige person at fastsætte en pro rata-sats for hver sektor inden for sin virksomhed og at føre særskilte regnskaber for hver af disse sektorer;
- c) give den afgiftspligtige person tilladelse til eller pålægge ham at foretage fradraget un-

- der hensyntagen til, hvordan samtlige eller en del af goderne og ydelserne benyttes;
- d) give den afgiftspligtige person tilladelse til eller pålægge ham at foretage fradraget i overensstemmelse med den i første afsnit anførte regel for samtlige goder og tjenesteydelser benyttet til alle de omhandlede transaktioner;
- e) fastsætte, at såfremt den merværdiafgift, som den afgiftspligtige person ikke kan fradrage, er af ringe størrelse, skal den ikke tages i betragtning.

6. Senest inden udløbet af en periode på fire år fra datoen for dette direktivs ikrafttræden fastsætter Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen de udgifter, der ikke giver ret til fradrag i merværdiafgiften. Under alle omstændigheder giver udgifter, der ikke er af strengt, erhvervmæssig karakter, som for eksempel udgifter til luksusforbrug, underholdning eller repræsentation, ikke adgang til fradrag.

Indtil de ovenfor omhandlede regler træder i kraft, kan medlemsstaterne opretholde alle de undtagelser, som på tidspunktet for dette direktivs ikrafttræden var gældende i henhold til deres nationale lovgivning.

7. Med forbehold af det i artikel 29 omhandlede samråd kan hver medlemsstat af konjunkturmæssige grunde helt eller delvis udelukke alle eller bestemte investeringsgoder eller andre goder fra fradragsordningen. Med henblik på at opretholde lige konkurrencebetingelser kan medlemsstaterne i stedet for at nægte fradrag indføre afgifter for goder, som fremstilles af den afgiftspligtige person selv eller af ham er indkøbt i indlandet eller indført dertil, således at disse afgifter ikke overskrider den merværdiafgift, som ved erhvervelse ville blive pålagt tilsvarende goder.

Artikel 18

Fremgangsmåde for udøvelse af fradragsretten

1. For at kunne udøve sin fradragsret skal den afgiftspligtige person:

- a) for det i artikel 17, stk. 2, litra a), omhandlede fradrag være i besiddelse af en faktura, der er udfærdiget i overensstemmelse med artikel 22, stk. 3;
- b) for det i artikel 17, stk. 2, litra b), omhandlede fradrag være i besiddelse af et dokument

vedrørende indførslen, der betegner ham som modtager eller importør, og som angiver eller muliggør beregningen af det skyldige afgiftsbeløb;

- c) for det i artikel 17, stk. 2, litra c), omhandlede fradrag opfylde de regler, der fastsættes af hver medlemsstat;
- d) når han som aftager eller køber i tilfælde af anvendelse af artikel 21, nr. 1, skal erlægge afgiften, opfylde de formaliteter, som fastlægges af hver enkelt medlemsstat;
- e) for det i artikel 17, stk. 2, litra d), omhandlede fradrag i den i artikel 22, stk. 4, omhandlede angivelse have anført alle nødvendige oplysninger til fastsættelse af den afgift, som han skylder for sine erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, samt være i besiddelse af en faktura i overensstemmelse med artikel 22, stk. 3.

2. Fradraget foretages under ét af den afgiftspligtige person, ved at han i den merværdiafgift, som skyldes for en afgiftsperiode, fradrager de afgiftsbeløb, for hvilke fradragsretten i løbet af samme periode er opstået og blevet udøvet i henhold til stk. 1.

Medlemsstaterne kan dog kræve, at afgiftspligtige personer, der udfører de i artikel 4, stk. 3, omhandlede lejlighedsvis transaktioner, først udøver fradragsretten ved levering.

3. Medlemsstaterne fastsætter de betingelser og nærmere bestemmelser, ifølge hvilke en afgiftspligtig person kan få tilladelse til at foretage et fradrag, som han ikke har foretaget i henhold til stk. 1 og 2.

3a. Medlemsstaterne kan give en afgiftspligtig person, der ikke er i besiddelse af en faktura i overensstemmelse med artikel 22, stk. 3, tilladelse til at foretage et fradrag som omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra d); de fastsætter betingelserne og de nærmere bestemmelser for anvendelsen af denne bestemmelse.

4. Når de tilladte fradrag overstiger det skyldige afgiftsbeløb for en afgiftsperiode, kan medlemsstaterne enten overføre det overskydende beløb til den følgende periode eller foretage tilbagebetaling i henhold til bestemmelser, som de selv fastsætter.

Medlemsstaterne kan dog afslå overførelse eller tilbagebetaling, når det overskydende beløb er ubetydeligt.

Artikel 19

Beregning af pro rata-satsen for fradraget

1. Pro rata-satsen for det fradrag, der er fastsat i artikel 17, stk. 5, første afsnit, fremkommer ved, at der opstilles en brøk, som:

- i tælleren har den samlede størrelse af den årlige omsætning, merværdiafgiften ikke medregnet, i forbindelse med transaktioner, for hvilke der er fradragsret i henhold til artikel 17, stk. 2 og 3,

- i nævneren har den samlede størrelse af den årlige omsætning, merværdiafgiften ikke medregnet, i forbindelse med de transaktioner, som er opført i tælleren, samt i forbindelse med transaktioner, for hvilke der ikke er fradragsret; medlemsstaterne kan i nævneren endvidere medtage andre tilskud end de i artikel 11, punkt A stk. 1, litra a), omhandlede.

Pro rata-satsen beregnes på årsbasis og fastsættes i procenter, der afrundes opad til et tal, der ikke overstiger det nærmeste hele tal.

2. Uanset stk. 1 ses der ved beregning af pro rata-satsen bort fra det omsætningsbeløb, som vedrører levering af investeringsgoder benyttet af den afgiftspligtige person i hans virksomhed. Der ses endvidere bort fra den del af omsætningen, der vedrører dels sådanne transaktioner, som er omhandlet i artikel 13, punkt B, litra d), når der er tale om bitransaktioner, dels bitransaktioner vedrørende fast ejendom og finansielle spørgsmål. Når medlemsstaterne anvender den i artikel 20, stk. 5, omhandlede mulighed for ikke at kræve berigtigelse med hensyn til investeringsgoder, kan de medregne provenuet ved overdragelse af sådanne goder ved beregningen af pro rata-satsen.

3. Den pro rata-sats, som foreløbig er gældende for et år, er den sats, der beregnes på grundlag af transaktionerne i det foregående år. Såfremt et sådant grundlag ikke foreligger eller ikke er tilstrækkeligt oplysende, fastsættes en foreløbig pro rata-sats skønsomt af den afgiftspligtige person under administrations kontrol. Medlemsstaterne kan dog opretholde de for tiden gældende regler.

Fastsættelsen af den endelige pro rata-sats, der for hvert år beregnes i løbet af det følgende år, medfører en berigtigelse af de fradrag, der er foretaget på grundlag af de foreløbige pro rata-satser.

Artikel 20

Berigtigelse af fradragene

1. Det oprindeligt foretagne fradrag berigtiges efter nærmere bestemmelser, som fastsættes af medlemsstaterne, især:

- a) når fradragene er større eller mindre end det, som den afgiftspligtige person var berettiget til at foretage;
- b) når der efter angivelsens udfærdigelse er sket ændringer af de elementer, som er taget i betragtning ved fastsættelsen af fradragsbeløbet, navnlig i tilfælde af annullation af køb eller opnåelse af rabatter; der skal dog ikke ske berigtigelse i tilfælde af helt eller delvis ubetalte transaktioner, i tilfælde af behørigt påvist eller godtgjort ødelæggelse, tab eller tyveri, samt i tilfælde af erlagte afgifter for gaver af ringe værdi og vareprøver, som omhandlet i artikel 5, stk. 6. Medlemsstaterne kan dog kræve berigtigelse i forbindelse med helt eller delvis ubetalte transaktioner og i tilfælde af tyveri.

2. For så vidt angår investeringsgoder foretages en berigtigelse over en periode på fem år, heri medregnet det år, i hvilket de blev erhvervet eller fremstillet. Hvert år omfatter denne berigtigelse kun en femtedel af den afgift, der er pålagt disse goder. Berigtigelsen finder sted i forhold til de ændringer i fradragsretten, som har fundet sted i de følgende år set i forhold til det år, hvor godet blev erhvervet eller fremstillet.

Som undtagelse fra ovennævnte afsnit kan medlemsstaterne ved berigtigelsen lægge en periode på fem hele år til grund, fra det tidspunkt at regne, hvor godet blev taget i brug første gang.

For så vidt angår investeringsgoder i form af fast ejendom kan berigtigelsen finde sted over en periode på op til 10 år.

3. I tilfælde af levering i berigtigelsesperioden skal investeringsgodet betragtes, som om det af den afgiftspligtige person fortsat var blevet anvendt i forbindelse med økonomisk virksomhed indtil udløbet af berigtigelsesperioden. Denne økonomiske virksomhed anses for fuldt afgiftspligtig, såfremt leveringen af nævnte gode er afgiftspligtig; den anses for fuldstændig afgiftsfri, såfremt leveringen er afgiftsfri. Berigtigelsen foretages på én gang for hele

den berigtigelsesperiode, der endnu ikke er forløbet.

Medlemsstaterne kan dog i sidstnævnte tilfælde undlade at kræve berigtigelse, såfremt erhververen er en afgiftspligtig person, som udelukkende anvender det pågældende investeringsgode til transaktioner, for hvilke afgiften er fradragsberettiget.

4. Med henblik på anvendelsen af bestemmelserne i stk. 2 og 3 kan medlemsstaterne:

- definere begrebet investeringsgoder;
- præcisere det afgiftsbeløb, som skal tages i betragtning ved berigtigelsen;
- træffe alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at sikre, at berigtigelsen ikke medfører en uberettiget fordel;
- tillade administrative forenklinger.

5. Hvis anvendelsen af stk. 2 og 3 i en medlemsstat fører til et ubetydeligt resultat, kan denne medlemsstat med forbehold i det i artikel 29 fastsatte samråd undlade at bringe disse stykker i anvendelse under hensyntagen til nødvendigheden af at undgå fordrejning af konkurrencevilkårene, til afgiftens generelle indvirkning i den pågældende medlemsstat og til nødvendigheden af administrative forenklinger.

6. Ved overgang fra en almindelig afgiftsordning til en særordning eller omvandt kan medlemsstaterne træffe de nødvendige bestemmelser for at undgå, at den afgiftspligtige person nyder uberettiget fordele eller lider uberettigede tab.

AFSNIT XII

BETALINGSPLIGTIGE PERSONER

Artikel 21

Betalingspligtige over for statskassen

- 1) ved indenlandsk virksomhed:
 - a) den afgiftspligtige person, som foretager en afgiftspligtig levering af goder eller tjenesteydelser, bortset fra en af de i litra b) omhandlede tjenesteydelser. Såfremt den afgiftspligtige levering af goder eller tjenesteydelser foretages af en afgiftspligtig person, der er etableret i udlandet, kan medlemsstaterne træffe bestemmelse om, at afgiften påhviler en anden person. En repræsentant over for skattemyndighederne eller aftageren af den afgiftspligtige levering af goder eller tjene-

steydelser kan for eksempel udpeges i så henseende. Medlemsstaterne kan ligeledes bestemme, at en anden person end den afgiftspligtige person hæfter solidarisk for afgiftens erlæggelse;

- b) aftageren af en i artikel 9, stk. 2, litra e), eller i artikel 28b, punkt C, D og E, omhandlet tjenesteydelse, som leveres af en afgiftspligtig person, der er etableret i udlandet. Medlemsstaterne kan dog bestemme, at den, der leverer tjenesteydelsen, hæfter solidarisk for afgiftens erlæggelse;
 - c) enhver person, som anfører merværdiafgiften på en faktura eller et dokument, der tjener som faktura;
 - d) den person, der foretager en afgiftspligtig erhvervelse inden for Fællesskabet af goder. Når erhvervelsen inden for Fællesskabet af goder foretages af en person, der er etableret i udlandet, kan medlemsstaterne træffe bestemmelse om, at afgiften påhviler en anden person. En repræsentant over for skattemyndighederne kan for eksempel udpeges i så henseende. Medlemsstaterne kan ligeledes bestemme, at en anden person end den, der foretager erhvervelsen inden for Fællesskabet af goder, hæfter solidarisk for afgiftens erlæggelse;
- 2) ved indførsel: den eller de personer, der med henblik herpå er udpeget eller godkendt af indførselsmedlemsstaten.

AFSNIT XIII

FORPLIGTELSE FOR BETALINGSPLIGTIGE PERSONER

Artikel 22

1. a) Enhver afgiftspligtig person skal anmelde påbegyndelse, ændring og ophør af sin virksomhed som afgiftspligtig.
- b) Med forbehold af bestemmelserne i litra a) skal enhver i artikel 28a, stk. 1, litra a), andet afsnit, omhandlet afgiftspligtig person anmelde, at han foretager erhvervelsen inden for Fællesskabet af goder, hvis betingelserne for anvendelse af undtagelsen i nævnte artikel ikke er opfyldt.
- c) Medlemsstaterne træffer de nødvendige

foranstaltninger for, at man med et registreringsnummer kan identificere:

- enhver afgiftspligtig person – bortset fra de i artikel 28a, stk. 4, omhandlede afgiftspligtige personer – der i indlandet foretager levering af goder eller tjenesteydelser, som giver ham fradragret, men som ikke er tjenesteydelser, for hvilke afgifterne udelukkende påhviler aftagerne i overensstemmelse med artikel 21, nr. 1, litra b). Medlemsstaterne kan dog undlade at registrere visse afgiftspligtige personer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3;
 - enhver i stk. 1, litra b), omhandlet afgiftspligtig person samt enhver afgiftspligtig person, der har benyttet den i artikel 28a, stk. 1, litra a), tredje afsnit, fastsatte valgmulighed.
- d) Registreringsnummeret indeholder en betegnelse svarende til den internationale standardkode ISO-3166 alpha 2, på grundlag af hvilken den medlemsstat, der har tildelt det pågældende nummer, kan identificeres.
 - e) Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, som er nødvendige for, at deres registreringssystem gør det muligt at identificere de i litra c) omhandlede afgiftspligtige personer og således sikrer en korrekt anvendelse af den i dette afsnit fastsatte overgangsordning for afgiftsoprævning i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet.
2. a) Enhver afgiftspligtig person skal føre regnskaber, der er tilstrækkeligt detaljerede til at muliggøre merværdiafgiftens anvendelse og skattemyndighedernes kontrol hermed.
 - b) Enhver afgiftspligtig person skal føre et register over de goder, som han har forsendt eller transporteret, eller som er blevet forsendt eller transporteret for hans regning til steder uden for det i artikel 3 omhandlede område, men inden for Fællesskabet, til brug for de transaktioner, der er omhandlet i artikel 28a, stk. 5, litra b), fjerde, femte, sjette og syvende led. Enhver afgiftspligtig person skal føre et register over de materialer, han har fået tilsendt fra en anden med-

- lemsstat af en afgiftspligtig person, der er momsregistreret i denne anden medlemsstat, eller for dennes regning, med henblik på levering af lønarbejde til denne afgiftspligtige person.
3. a) Enhver afgiftspligtig person skal udstede en faktura eller et andet tilsvarende dokument for levering af goder og tjenesteydelser til andre afgiftspligtige personer eller til ikke-afgiftspligtige juridiske personer. Enhver afgiftspligtig person skal ligeledes udstede en faktura eller et andet tilsvarende dokument for levering af goder som omhandlet i artikel 29b, punkt B, stk. 1, og for levering af goder, som han foretager under de i artikel 28c, punkt A, fastsatte betingelser. Den afgiftspligtige person skal opbevare en genpart af alle de dokumenter, der er udstedt. Enhver afgiftspligtig person skal ligeledes udstede en faktura for de afdrag, han modtager, før en af de i første afsnit omhandlede leveringer af goder har fundet sted, og for de afdrag, han modtager fra en anden afgiftspligtig person eller fra en ikke-afgiftspligtig juridisk person, før tjenesteydelsen er afsluttet.
- b) Fakturaen skal indeholde tydelig angivelse af prisen uden afgift, afgiften svarende til de forskellige afgiftssatser samt eventuelle fritagelser.
- Fakturaen skal desuden:
- for de i artikel 28b, punkt C, D og E, omhandlede transaktioner indeholde angivelse af det nummer, som den afgiftspligtige person er registreret under i indlandet, samt det nummer, som aftageren er registreret under, og hvorunder han har fået tjenesteydelsen leveret,
 - for de i artikel 28c, punkt A, litra a), omhandlede transaktioner indeholder angivelse af det nummer, som den afgiftspligtige person er registreret under i indlandet, samt det nummer, som aftageren er registreret under i en anden medlemsstat,
 - for leveringer af nye transportmidler indeholde angivelse af de oplysninger, der er opregnet i artikel 28a, stk. 2.
- c) Medlemsstaterne fastsætter kriterierne for, at et dokument kan anses for at svare til en faktura.
4. a) Enhver afgiftspligtig person skal indgive en angivelse inden for en af medlemsstaterne nærmere fastsat frist. Denne frist må højst være på to måneder regnet fra udløbet af hver afgiftsperiode. Afgiftsperioden fastsættes af medlemsstaterne til en, to eller tre måneder. Medlemsstaterne kan dog fastsætte andre perioder, der imidlertid ikke må overstige et år.
- b) Angivelsen skal indeholde alle nødvendige oplysninger til fastsættelse af den forfaldne afgift og de fradrag, der skal foretages, herunder i givet fald, og såfremt det er nødvendigt for fastsættelsen af beregningsgrundlaget, det samlede beløb for de transaktioner, der vedrører denne afgift og disse fradrag, samt beløbet for de transaktioner, der er fritaget for afgift.
- c) Angivelsen skal ligeledes indeholde:
- For det første det samlede beløb uden merværdiafgift, for de i artikel 28c, punkt A, omhandlede leveringer af goder, for hvilke afgiften er forfaldet i løbet af perioden. Herudover det samlede beløb uden merværdiafgift, for de i artikel 8, stk. 1, litra a), anden sætning, og artikel 28b, punkt B, stk. 1, omhandlede leveringer af goder, der har fundet sted i en anden medlemsstat, og for hvilke afgiften er forfaldet i løbet af angivelsesperioden, hvis afgangsstedet for forsendelsen eller transporten af goderne ligger i indlandet.
 - For det andet det samlede beløb uden merværdiafgift, for de erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, der er omhandlet i artikel 28a, stk. 1 og 6, og for hvilke afgiften er forfaldet. Herudover det samlede beløb uden merværdiafgift, af de i artikel 8, stk. 1, litra a), anden sætning, og artikel 28b, punkt B, stk. 1, omhandlede leveringer af goder, der har fundet sted i indlandet, og for hvilke afgiften er forfaldet i løbet af angivelsesperioden, hvis afgangsstedet for forsendelsen eller transporten

ten af goderne ligger på en anden medlemsstats område.

5. Enhver afgiftspligtig person skal indbetale merværdiafgiftens nettobeløb samtidig med indgivelsen af den periodiske angivelse. Medlemsstaterne kan dog fastsætte en anden tidsfrist for indbetalingen af dette beløb eller opkræve acontobeløb.
6. a) Medlemsstaterne kan kræve, at den afgiftspligtige person indgiver en angivelse indeholdende alle de i stk. 4 nævnte oplysninger vedrørende samtlige transaktioner i det foregående år. Denne angivelse skal ligeledes indeholde alle nødvendige oplysninger til brug for eventuelle berigtigelser.
- b) Enhver momsregistreret afgiftspligtig person skal ligeledes indgive en oversigt over de momsregistrerede erhververe, som han har leveret goder til på de i artikel 28c, punkt A, omhandlede betingelser. Oversigten udarbejdes for hvert kvartal i kalenderåret inden for en frist og ifølge bestemmelser, der skal fastsættes af medlemsstaterne, som træffer de foranstaltninger, der er nødvendige, for at bestemmelserne om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter under alle omstændigheder overholdes.

I oversigten skal angives:

- den afgiftspligtige persons momsregistreringsnummer i inlandet, hvorunder han har foretaget leveringer af goder på de i artikel 28c, punkt A, omhandlede betingelser,
- det nummer, hvorunder hver enkelt erhverver er momsregistreret i en anden medlemsstat, og hvorunder han har fået goderne leveret, og i givet fald oplysninger om, at der er foretaget leveringer af goder som omhandlet i artikel 28a, stk. 5, litra a), til denne erhverver,
- og for hver enkelt erhverver det samlede beløb for de leveringer af goder, der er foretaget af den afgiftspligtige person. Disse beløb angives for det kvartal i kalenderåret, i hvilket afgiften er forfaldet.

Oversigten skal ligeledes indeholde følgende angivelser:

- for de i artikel 28c, punkt A, litra c), omhandlede leveringer af goder den afgiftspligtige persons momsregistreringsnummer, det nummer, hvorunder han er registreret i ankomstmedlemsstaten, samt værdien af godet fastsat i overensstemmelse med artikel 28e, stk. 1,
- beløbet for de berigtigelser, der foretages i henhold til artikel 11, punkt C, stk. 1. Disse beløb opgives for det kvartal i kalenderåret, i hvilket berigtigelsen meddeles erhververen. For goder, som af den afgiftspligtige person eller for hans regning forsendes eller transporteres til steder uden for det i artikel 3 omhandlede område, men inden for Fællesskabet, med henblik på levering af lønarbejde til den afgiftspligtige person på de i artikel 28a, stk. 5, litra a), omhandlede betingelser, skal der i oversigten for det kvartal, i hvilket goderne er forsendt eller transporteret, angives:
 - det nummer, hvorunder den afgiftspligtige person er momsregistreret i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af goderne påbegyndes,
 - det nummer, hvorunder den afgiftspligtige person, til hvem goderne overdrages med henblik på levering af lønarbejde, er registreret i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af goderne afsluttes,
 - oplysninger om, at goderne er forsendt eller transporteret på ovennævnte betingelser med henblik på lønarbejde, der faktisk udføres i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes.
- c) Uanset bestemmelserne i litra b) kan medlemsstaterne:
 - kræve, at oversigterne indgives på månedsbasis;
 - kræve, at oversigterne indeholder flere oplysninger;
- d) For leveringer af nye transportmidler, der foretages under de i artikel 28c, punkt A, litra b), omhandlede betingel-

- ser af en momsregistreret afgiftspligtig person til en ikke-momsregistreret køber eller af en afgiftspligtig person, som omhandlet i artikel 28a, stk. 4, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at sælgeren meddeler alle de oplysninger, der er nødvendige for merværdiafgiftens anvendelse og myndighedernes kontrol hermed.
- e) Medlemsstaterne kan kræve, at afgiftspligtige personer, der i indlandet foretager erhvervelser inden for Fællesskabet af goder ifølge artikel 28a, stk. 1, litra a), og stk. 6, indgiver angivelser med detaljerede oplysninger om disse erhvervelser, idet sådanne angivelser dog ikke kan kræves for perioder på under en måned. Medlemsstaterne kan ligeledes kræve, at personer, der foretager erhvervelser inden for Fællesskabet af nye transportmidler, som omhandlet i artikel 28a, stk. 1, litra b), ved indgivelsen af den i stk. 4 omhandlede angivelse giver alle de oplysninger, der er nødvendige for merværdiafgiftens anvendelse og myndighedernes kontrol hermed.
7. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at personer, som i henhold til artikel 21, nr. 1, litra a) og b), betragtes som betalingspligtige i stedet for en afgiftspligtig person, der er etableret i udlandet, eller som hæfter solidarisk for erlæggelsen, opfylder ovennævnte forpligtelse til angivelse og betaling.
8. Medlemsstaterne kan fastsætte andre forpligtelser, som de skønner nødvendige for at sikre en korrekt opkrævning af afgiften og for at undgå svig, forudsat at der sker ligebehandling af indenlandske transaktioner og transaktioner mellem medlemsstaterne foretaget af afgiftspligtige personer, og såfremt disse forpligtelser ikke i samhandelen mellem medlemsstaterne giver anledning til formaliteter ved grænsepassagen.
9. a) Medlemsstaterne kan fritage følgende for visse eller samtlige forpligtelser:
- afgiftspligtige personer, som kun foretager leveringer af goder og tjenesteydelser, som er fritaget for afgift i medfør af artikel 13 og 15,
 - afgiftspligtige personer, der er omfattet af den i artikel 24 omhandlede afgiftsfrigtagelse og undtagelsen i artikel 28a, stk. 1, litra a), andet afsnit,
 - afgiftspligtige personer, som ikke foretager nogen af de i stk. 4, litra c), omhandlede transaktioner.
- b) Medlemsstaterne kan fritage andre afgiftspligtige personer end de i litra a) omhandlede for visse af de forpligtelser, der omhandles i stk. 2, litra a).
- c) Medlemsstaterne kan fritage afgiftspligtige personer for betaling af den skyldige afgift, når beløbet er ubetydeligt.
10. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at ikke-afgiftspligtige juridiske personer, der hæfter for betalingen af afgiften i forbindelse med erhvervelse inden for Fællesskabet af goder som omhandlet i artikel 28a, stk. 1, litra a), første afsnit, opfylder ovennævnte forpligtelser til angivelse og betaling, og at de er identificeret ved et registreringsnummer i henhold til stk. 1, litra c), d) og e).
11. For så vidt angår erhvervelser inden for Fællesskabet af nye transportmidler som omhandlet i artikel 28a, stk. 1, litra b), vedtager medlemsstaterne de nærmere bestemmelser for den deraf følgende angivelse og betaling.
12. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, kan give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger for at forenkle de angivelsesforpligtelser, der er omhandlet i stk. 6, litra b). Disse forenklingsforanstaltninger, som ikke berører kontrollen med transaktioner inden for Fællesskabet, kan tage form af følgende:
- a) medlemsstaterne kan tillade, at afgiftspligtige personer, der opfylder følgende tre betingelser, indgiver årlig oversigt med momsregistreringsnumre for de afgiftspligtige personer i andre medlemsstater, som de har leveret goder til efter reglerne i artikel 28c, punkt A,
 - den samlede årlige værdi uden merværdiafgift af deres leveringer af goder og tjenesteydelser efter artikel 5 og 6 samt artikel 28a, stk. 5, må ikke overstige den årlige omsætning, der tjener som reference for den i artikel

24 omhandlede afgiftsfrigtagelse, med mere end 35.000 ECU,

- den samlede årlige værdi uden merværdiafgift af deres leveringer af goder efter reglerne i artikel 28c, punkt A, må ikke overstige et beløb i national møntenhed svarende til 15.000 ECU,
 - deres leveringer af goder efter reglerne i artikel 28c, punkt A, må ikke omfatte nye transportmidler;
- b) medlemsstater, der fastsætter den afgiftsperiode, for hvilken en afgiftspligtig person skal indgive den angivelse, der er omhandlet i stk. 4, til over tre måneder, kan tillade, at denne afgiftspligtige person indgiver oversigten for samme periode, når den afgiftspligtige person opfylder følgende tre betingelser:
- den samlede årlige værdi uden merværdiafgift af hans leveringer af goder og tjenesteydelser efter artikel 5 og 6 samt artikel 29, stk. 5, må højst udgøre et beløb i national møntenhed svarende til 200.000 ECU,
 - den samlede årlige værdi uden merværdiafgift af goder efter reglerne i artikel 28c, punkt A, må ikke overstige et beløb i national møntenhed svarende til 15.000 ECU,
 - hans leveringer af goder efter reglerne i artikel 28c, punkt A, må ikke omfatte nye transportmidler.

Artikel 23

Forpligtelser ved indførsel

Medlemsstaterne fastsætter de nærmere bestemmelser vedrørende angivelserne i forbindelse med indførsel af goder.

Medlemsstaterne kan ved indførsel af goder foretaget af afgiftspligtige personer, af betalingspligtige personer eller af visse grupper af disse, navnlig bestemme, at den i anledning af indførselen skyldige merværdiafgift ikke skal betales på indførselstidspunktet, på betingelse af, at den anføres som sådan i en angivelse udfærdiget i overensstemmelse med artikel 22, stk. 4.

AFSNIT XIV

SÆRORDNINGER

Artikel 24

Særordning for mindre virksomheder

1. De medlemsstater, som i forbindelse med anvendelsen af den almindelige merværdiafgiftsordning på mindre virksomheder måtte støde på vanskeligheder som følge af disses virksomhed eller opbygning, kan inden for de begrænsninger og på de betingelser, som de fastsætter – med forbehold af det i artikel 29 foreskrevne samråd – anvende forenklede regler for pålægelse og opkrævning af afgiften, navnlig i forbindelse med standardsats-ordningerne, uden at dette dog kan medføre afgiftslettelser.

2. Indtil en dato, som på forslag af Kommissionen fastsættes med enstemmighed af Rådet, men som ikke må ligge senere end tidspunktet for afskaffelsen af afgifter ved indførsel og afgiftsgodtgørelse ved udførsel i samhandelen mellem medlemsstaterne, kan:

- a) de medlemsstater, som har benyttet den i artikel 14 i Rådets andet direktiv af 11. april 1967 givne adgang til at indføre afgiftsfrigtagelser eller gradvise nedsættelser af afgiften, opretholde disse fritagelser og nedsættelser samt anvendelsesbestemmelserne for dem, såfremt de er i overensstemmelse med merværdiafgiftssystemet;
- de medlemsstater, som anvender afgiftsfrigtagelse på afgiftspligtige personer, hvis årlige omsætning er mindre end modværdien i national valuta af 5.000 europæiske regningsenheder, beregnet på grundlag af den på dagen for vedtagelsen af dette direktiv gældende omregningskurs, kan forhøje denne fritagelse til 5.000 europæiske regningsenheder;
- de medlemsstater, som anvender en gradvis nedsættelse af afgiften, må hverken hæve den øvre grænse for denne nedsættelse eller gøre betingelserne for dens tilståelse mere fordelagtige;
- b) de medlemsstater, som ikke har benyttet denne adgang, kan tilstå afgiftsfrigtagelse for afgiftspligtige personer, hvis årlige omsætning højst svarer til modværdien i national valuta af 5.000 europæiske regningsenheder, beregnet på grundlag af den på dagen for vedtagelsen af dette direktiv gældende

omregningskurs; de kan i givet fald indføre en gradvis nedsættelse af afgiften for afgiftspligtige personer, hvis årlige omsætning overstiger det af de pågældende stater med henblik på anvendelsen af afgiftsfritagelse fastsatte loft;

c) de medlemsstater, som anvender afgiftsfritagelse på afgiftspligtige personer, hvis årlige omsætning er lig med eller overstiger modværdien i national valuta af 5.000 europæiske regningsenheder, beregnet på grundlag af den på dagen for vedtagelsen af dette direktiv gældende omregningskurs, kan forhøje denne fritagelse med henblik på at opretholde dens faktiske værdi.

3. Begreberne fritagelse og gradvis nedsættelse finder anvendelse på leveringer af goder og tjenesteydelser foretaget af mindre virksomheder.

Medlemsstaterne kan udelukke visse transaktioner fra den i stk. 2 fastsatte ordning. Bestemmelserne i stk. 2 finder dog under ingen omstændigheder anvendelse på de i artikel 4, stk. 3, omhandlede transaktioner.

Levering af nye transportmidler, som foretages på de i artikel 28c, punkt A, fastsatte betingelser, kan under ingen omstændigheder omfattes af fritagelsesordningen i stk. 2.

4. Den omsætning, der benyttes som grundlag for anvendelsen af stk. 2, består af beløbet uden merværdiafgift for de i artikel 5 og 6 omhandlede leveringer af goder og tjenesteydelser, i det omfang disse er pålagt afgift, herunder de transaktioner, som i medfør af artikel 28, stk. 2, er fritaget med tilbagebetaling af den i det tidligere omsætningsled erlagte afgift, og af beløbet af de transaktioner, som er fritaget for afgift i henhold til artikel 15 samt af beløbet for transaktioner vedrørende fast ejendom, for de i artikel 13, punkt B, litra d), omhandlede finansieringstransaktioner og for forsikringsydelser, medmindre disse transaktioner har karakter af bitransaktioner.

Overdragelse af materielle eller immaterielle investeringsgoder, som udgjorde en del af virksomhedens aktiver, tages dog ikke i betragtning ved beregning af omsætningens størrelse.

5. Afgiftspligtige personer, som har opnået afgiftsfritagelse, er ikke berettiget til at foretage fradrag af afgiften i henhold til artikel 17 eller til at anføre denne på deres fakturaer eller

i noget andet dokument, der tjener som faktura.

6. Afgiftspligtige personer, som vil kunne opnå afgiftsfritagelse, kan vælge enten at være omfattet af den almindelige merværdiafgiftsordning eller af de i stk. 1 omhandlede forenklede regler. I så fald nyder de godt af den gradvise afgiftsnedsættelse, som den nationale lovgivning eventuelt giver mulighed for.

7. Afgiftspligtige personer, som nyder godt af den gradvise nedsættelse, anses med forbehold af bestemmelserne i stk. 1 som afgiftspligtige efter den almindelige merværdiafgiftsordning.

8. Hvert fjerde år og første gang den 1. januar 1982 aflægger Kommissionen efter samråd med medlemsstaterne beretning til Rådet om anvendelsen af denne artikel. I forbindelse med denne beretning skal den i fornødent omfang og under hensyntagen til nødvendigheden af med tiden at opnå overensstemmelse mellem de nationale ordninger fremsætte forslag vedrørende:

- a) de forbedringer, der skal indføres i særordningen for mindre virksomheder;
- b) tilpasningen af de nationale ordninger med hensyn til fritagelse for og gradvis nedsættelse af merværdiafgiften;
- c) tilpasningen af det i stk. 2 nævnte loft på 5.000 europæiske regningsenheder.

9. Rådet træffer i tide afgørelse om, hvorvidt gennemførelsen af den i artikel 4 i Rådets første direktiv af 11. april 1967 anførte målsætning kræver indførelse af en fælles særordning for mindre virksomheder, og træffer i givet fald bestemmelse om fælles lofter og gennemførelsesbetingelser for denne ordning. Indtil en sådan ordning indføres, kan medlemsstaterne opretholde deres egne særordninger, som de anvender i overensstemmelse med denne artikel og Rådets fremtidige retsakter.

Artikel 25

Fælles standardsats-ordning for landbrugere

1. Medlemsstaterne kan for landbrugere, for hvilke anvendelsen af den almindelige merværdiafgiftsordning eller i givet fald den i artikel 24 omhandlede forenklede ordning vil støde på vanskeligheder, anvende en standardsats-ordning, der tager sigte på at godtgøre den merværdiafgiftsbelastning, der af standard-

sats-landbrugere er betalt på goder og tjenesteydelser i henhold til bestemmelserne i denne artikel.

2. I denne artikel forstås ved:

- »landbruger«, en afgiftspligtig person, som udøver virksomhed inden for rammerne af en i det følgende defineret bedrift;
- »landbrugs-, skovbrugs- eller fiskeribedrifter«, de bedrifter, der af den enkelte medlemsstat anses som sådanne inden for rammerne af den produktionsvirksomhed, der er opregnet i bilag A;
- »standardsats-landbruger«, en landbruger, på hvem den i stk. 3 og følgende omhandlede standardsats-ordning finder anvendelse;
- »landbrugsprodukter«, de goder, der som et resultat af de i bilag A opregnede former for virksomhed frembringes af landbrugs-, skovbrugs- eller fiskeribedrifter i de enkelte medlemsstater;
- »tjenesteydelser på landbrugsområder«, de ydelser, som er opregnet i bilag B, og som præsteres af en landbruger ved hjælp af arbejdskraft og/eller de for hans landbrugs-, skovbrugs- eller fiskeribedrift normale produktionsmidler;
- »merværdiafgiftsbelastning i tidligere led«, den samlede merværdiafgiftsbelastning, der har været pålagt goder og tjenesteydelser indkøbt af samtlige landbrugs-, skovbrugs- og fiskeribedrifter under standardsats-ordningen i hver medlemsstat, i det omfang denne afgift vil være fradragsberettiget i medfør af artikel 17 hos en landbruger, som er undergivet den almindelige merværdiafgiftsordning;
- »standardsats for godtgørelse«, de procent-satser, som medlemsstaterne fastsætter i henhold til stk. 3, og som de anvender i de i stk. 5 omhandlede tilfælde for at give standardsats-landbrugerne mulighed for at opnå standardgodtgørelsen for merværdiafgiftsbelastningen i tidligere led;
- »standard-godtgørelse«, det beløb, der fremkommer ved anvendelse af den i stk. 3 omhandlede standardsats for godtgørelse på standardsats-landbrugers omsætning i de i stk. 5 nævnte tilfælde.

3. Medlemsstaterne fastsætter i det omfang, det er nødvendigt, standardsatserne for godtgørelse og giver Kommissionen meddelelse derom, før de bringes i anvendelse. Disse pro-

centsatser fastsættes på grundlag af makroøkonomiske oplysninger, der alene vedrører standardsatslandbrugere for de sidste 3 år. Satserne kan ikke bevirke, at standardsats-landbrugere som helhed får større tilbagebetalinger, end merværdiafgiftsbelastningen i tidligere led. Medlemsstaterne kan nedbringe disse satser til 0. Satserne kan afrundes til nærmeste lavede eller højere halve procent.

Medlemsstaterne kan fastsætte standardsatser for godtgørelse, der er forskellige for skovbrug, for forskellige undergrupper inden for landbruget og for fiskeri.

4. Medlemsstaterne kan fritage standardsats-landbrugere for de forpligtelser, der påhviler afgiftspligtige personer i medfør af artikel 22.

Når medlemsstaterne gør brug af denne mulighed, træffer de de fornødne foranstaltninger for at sikre en korrekt anvendelse af den i afsnit XVIa fastlagte overgangsordning for afgiftsopkrævning i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet.

5. De i stk. 3 omhandlede standardsatser anvendes på prisen uden afgifter for:

- a) landbrugsprodukter, som standardsats-landbrugere har leveret til andre afgiftspligtige personer end dem, der i indlandet er omfattet af standardsats-ordningen i den artikel,
- b) landbrugsprodukter, som standardsats-landbrugere på de i artikel 28c, punkt A, fastsatte betingelser har leveret til ikke-afgiftspligtige juridiske personer, der i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af de således leverede landbrugsprodukter afsluttes, ikke er omfattet af undtagelsen i artikel 28a, stk. 1, litra a), andet led,
- c) tjenesteydelser på landbrugsområdet, som standardsats-landbrugere har præsteret for andre afgiftspligtige personer end dem, der i indlandet er omfattet af standardsats-ordningen i denne artikel.

Denne godtgørelse udelukker enhver anden form for fradrag.

6. For de i stk. 5 omhandlede leveringer af landbrugsprodukter og landbrugstjenesteydelser foreskriver medlemsstaterne, at standardgodtgørelsen betales:

- a) enten af leveringens aftager, i så fald kan den afgiftspligtige køber eller aftager på de i artikel 17 fastsatte betingelser og efter de

af medlemsstaterne nærmere fastsatte bestemmelser, i den afgift, han skal erlægge i indlandet, fradrage den standardgodtgørelse, han har betalt til standardsats-landbrugere.

Medlemsstaterne indrømmer køberen eller aftageren tilbagebetaling af den standardgodtgørelse, han har betalt til standardsatslandbrugere i forbindelse med en af nedennævnte transaktioner:

- levering af landbrugsprodukter foretaget efter reglerne i artikel 28c, punkt A, når køberen er enten en afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig juridisk person, der handler i denne egenskab i en anden medlemsstat, hvor han ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i artikel 28a, stk. 1, litra a), andet afsnit,
- levering af landbrugsprodukter foretaget efter reglerne i artikel 15 og artikel 16, stk. 1, punkt B, D og E, til en afgiftspligtig køber etableret uden for Fællesskabets område, dersom de pågældende landbrugsprodukter af køberen anvendes til transaktioner som omhandlet i artikel 17, stk. 3, litra a) og b), eller til tjenesteydelser, der betragtes som leveret i indlandet, og for hvilke afgiften i henhold til artikel 21, nr. 1, litra b), udelukkende påhviler aftageren,
- tjenesteydelser på landbrugsområdet, der præsteres til en afgiftspligtig person etableret inden for Fællesskabet, men i en anden medlemsstat, eller til en afgiftspligtig person etableret uden for Fællesskabets område, når disse ydelser af aftageren anvendes til transaktioner som omhandlet i artikel 17, stk. 3, litra a) og b), eller til tjenesteydelser, der betragtes som leveret i indlandet, og for hvilke afgiften i henhold til artikel 21, stk. 1, litra b) udelukkende påhviler aftageren.

Medlemsstaterne fastsætter nærmere bestemmelser vedrørende disse tilbagebetalinger; de kan navnlig følge bestemmelserne i artikel 14, stk. 4;

b) eller af det offentlige.

7. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige bestemmelser for effektivt at kontrollere udbetalingen af standardgodtgørelserne til standardsats-landbrugere.

8. For alle andre leveringer af landbrugsprodukter og tjenesteydelser på landbrugsområdet end de i stk. 5 omhandlede, anses betaling af standardgodtgørelsen som foretaget af køberen eller aftageren.

9. Medlemsstaterne kan fra standardsatsordningen udelukke visse kategorier af landbrugere samt de landbrugere, for hvilke anvendelsen af den almindelige merværdiafgiftsordning eller i givet fald den i artikel 24, stk. 1, omhandlede forenklede ordning ikke frembyder administrative vanskeligheder.

Når medlemsstaterne gør brug af den i denne artikel fastsatte mulighed, træffer de alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at leveringer af landbrugsprodukter foretaget på de i artikel 28b, punkt B, stk. 1, omhandlede vilkår, beskattes på samme måde, uanset om leveringen er foretaget af en standardsats-landbruger eller af en anden afgiftspligtig person end en standardsats-landbruger.

10. Enhver standardsats-landbruger har i overensstemmelse med de i hver medlemsstat gældende nærmere bestemmelser og betingelser ret til at vælge mellem anvendelsen af den almindelige merværdiafgiftsordning og i givet fald den i artikel 24, stk. 1, omhandlede forenklede ordning.

11. Inden udløbet af det femte år efter dette direktivs ikrafttræden, forelægger Kommissionen for Rådet nye forslag vedrørende anvendelse af merværdiafgiften på transaktioner vedrørende landbrugsprodukter og tjenesteydelser på landbrugsområdet.

12. Når medlemsstaterne benytter den i denne artikel omhandlede mulighed, fastsætter de et ensartet beregningsgrundlag for merværdiafgiften med henblik på gennemførelse af ordningen med egne indtægter, idet de anvender den fælles beregningsmetode i bilag C.

Artikel 26

Særordning for rejsebureauer

1. Medlemsstaterne anvender merværdiafgiften på transaktioner udøvet af rejsebureauer i overensstemmelse med denne artikel, for så vidt disse bureauer handler i eget navn over for den rejsende og til rejsens gennemførelse anvender leveringer og tjenesteydelser, der præsteres af andre afgiftspligtige personer. Denne artikel finder ikke anvendelse på rejsebureau-

er, der udelukkende fungerer som formidler, og på hvilke artikel 11, punkt A, stk. 3, litra c), finder anvendelse. Ved rejsebureauer forstås i denne artikel ligeledes personer, der organiserer turistrejser.

2. De transaktioner, der udføres af rejsebureauet med henblik på gennemførelse af en rejse, anses som én enkelt tjenesteydelse præsteret af rejsebureauet over for den rejsende. Denne ydelse pålægges afgift i den medlemsstat, hvor rejsebureauet har etableret hovedsædet for sin økonomiske virksomhed eller et fast kontor, hvorfra tjenesteydelsen præsteres af bureauet. For denne tjenesteydelse anses som beskatningsgrundlag og som pris uden afgift i henhold til artikel 22, stk. 3, litra b), rejsebureauets fortjenstmargen, det vil sige forskellen mellem det samlede beløb uden merværdiafgift, der skal betales af den rejsende, og rejsebureauets faktiske omkostninger til de af andre afgiftspligtige personer præsterede leveringer og tjenesteydelser, for så vidt disse transaktioner direkte kommer den rejsende til gode.

3. Hvis de transaktioner, som præsteres for rejsebureauet af andre afgiftspligtige personer, gennemføres af sidstnævnte uden for Fællesskabet, sidestilles bureauets tjenesteydelse med formidlende virksomhed, som i medfør af artikel 15, nr. 14, er fritaget for afgift. Hvis disse transaktioner gennemføres såvel inden for som uden for Fællesskabet, skal kun den del af rejsebureauets tjenesteydelse, som vedrører de uden for Fællesskabet gennemførte transaktioner, anses som afgiftsfri.

4. De merværdiafgiftsbeløb, der af andre afgiftspligtige personer føres i regning for rejsebureauet for de i stk. 2 omhandlede transaktioner, som direkte kommer den rejsende til gode, berettiger hverken til fradrag eller tilbagebetaling i nogen medlemsstat.

AFSNIT XV

FORENKLET PROCEDURE

Artikel 27

1. Rådet kan med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i dette direktiv, for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at undgå visse former for sving eller unddragelse. Foranstaltninger til forenkling af afgiftsopkræv-

ningen må ikke eller kun i ubetydelig grad påvirke størrelsen af den skyldige afgift ved det endelige forbrug.

2. Den medlemsstat, der ønsker at indføre de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger, forelægger sagen for Kommissionen med de oplysninger, der er nødvendige for at foretage en vurdering.

3. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom inden for en frist på en måned.

4. Rådets samtykke anses for opnået, såfremt hverken Kommissionen eller en af medlemsstaterne inden for en frist på to måneder fra den i stk. 3 nævnte underretning har anmodet om, at sagen forelægges Rådet.

5. De medlemsstater, som den 1. januar 1977 anvender særlige foranstaltninger af den art, der er omhandlet i stk. 1, kan opretholde disse på betingelse af, at Kommissionen får meddelelse herom inden den 1. januar 1978, og under forudsætning af, at de for så vidt angår foranstaltninger til forenkling af afgiftsopkrævningen, er i overensstemmelse med det i stk. 1 fastsatte kriterium.

AFSNIT XVI

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 28

1. De bestemmelser, som eventuelt måtte være sat i kraft af medlemsstaterne inden for rammerne af de muligheder, der er fastsat i de første fire led i artikel 17 i Rådets andet direktiv af 11. april 1967, finder ikke anvendelse i hver af de pågældende medlemsstater fra den dato, på hvilken de i artikel 1, stk. 2, omhandlede bestemmelser træder i kraft for hver enkelt af disse stater.

2. De reducerede satser og de fritagelser med tilbagebetaling af den i tidligere omsætningsled erlagte afgift, som var gældende den 31. december 1975, og som opfylder de kriterier, der er omhandlet i artikel 17, sidste led, i Rådets andet direktiv af 11. april 1967, kan opretholdes indtil en dato, som fastsættes af Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen, men som ikke må ligge senere end afskaffelsen af afgifter ved indførsel og afgiftsletelse ved udførsel i samhandelen mellem medlemsstaterne. Medlemsstaterne træffer bestemmelser, som gør det muligt at sikre de afgifts-

pligtige personers angivelse af de nødvendige oplysninger for beregningen af egne indtægter hidrørende fra disse transaktioner.

Rådet tager hvert femte år på grundlag af en beretning fra Kommissionen ovennævnte reducerede satser og fritagelser op til fornyet behandling og vedtager i givet fald, med enstemmighed og på forslag af Kommissionen, de nødvendige foranstaltninger til at sikre en gradvis afskaffelse heraf.

3. I den i stk. 4 omhandlede overgangsperiode kan medlemsstaterne:

- a) fortsat lade de transaktioner være afgiftspligtige, som er fritaget i henhold til artikel 13 eller 15, og som er anført i bilag E;
- b) fortsat fritage de transaktioner, der er opregnet i bilag F, på de i medlemsstaten gældende betingelser;
- c) give afgiftspligtige personer mulighed for at vælge, at de transaktioner, som er fritaget for afgift på de i bilag G fastlagte betingelser, pålægges afgift;
- d) fortsat anvende bestemmelser, der fraviger princippet om det i artikel 18, stk. 2, første afsnit, omhandlede øjeblikkelige fradrag;
- e) fortsat anvende bestemmelser, der fraviger artikel 5, stk. 4, litra c), artikel 6, stk. 4, og artikel 11, punkt A, stk. 3, litra c);
- f) bestemme, at ved levering af bygninger og byggegrunde, der er købt med henblik på videresalg af en afgiftspligtig person, som ikke er fradragsberettiget i forbindelse med erhvervelsen, består beskatningsgrundlaget af forskellen mellem salgspris og købspris;
- g) uanset bestemmelserne i artikel 17, stk. 3, og artikel 26, stk. 3, fortsat – uden fradragsret for de i tidligere omsætningsled erlagte afgifter – fritage tjenesteydelser, der præsteres af de i artikel 26, stk. 3, omhandlede rejsebureauer. Denne undtagelse gælder ligeledes for rejsebureauer, der handler i den rejsendes navn og for hans regning.

3a. Indtil der foreligger en afgørelse fra Rådet, som i henhold til artikel 3 i direktiv 89/465/EØF skal træffe afgørelse om ophævelse af overgangsundtagelserne i stk. 3, kan Spanien fritage de i bilag F, nr. 2, nævnte transaktioner for så vidt angår tjenesteydelser præsteret af forfattere, samt transaktionerne i bilag F, nr. 23 og 25.

4. Overgangsperioden er indledningsvis fastsat til fem år fra den 1. januar 1978. Senest seks

måneder inden udløbet af denne periode og sidenhen efter behov skal Rådet på grundlag af en beretning fra Kommissionen tage de i stk. 3 nævnte undtagelsesbestemmelser op til fornyet overvejelse og med enstemmighed på forslag af Kommissionen træffe afgørelse om en eventuel ophævelse af visse af disse undtagelser eller af dem alle.

5. Efter den endelige ordning vil befordring af personer for så vidt angår den strækning, der er tilbagelagt inden for Fællesskabet, blive pålagt afgift i det land, hvorfra rejsen udgår, i henhold til nærmere bestemmelser, der skal vedtages af Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen.

AFSNIT XVIa

OVERGANGSORDNING FOR AFGIFTSOPKRÆVNING I SAMHANDELEN MELLEM MEDLEMSSTATERNE

Artikel 28a

Anvendelsesområde

1. Der skal ligeledes svares merværdiafgift af:

- a) erhvervelser inden for Fællesskabet af goder mod vederlag, der foretages i indlandet af en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab, eller af en ikke-afgiftspligtig juridisk person, når sælgeren er en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab og hverken er omfattet af fritagelsesordningen i artikel 24 eller af bestemmelserne i artikel 8, stk. 1, litra a), anden sætning, eller artikel 28b, punkt B, stk. 1.

Uanset første afsnit skal der ikke svares merværdiafgift af erhvervelser inden for Fællesskabet af andre goder end nye transportmidler eller punktafgiftspligtige varer, der foretages:

- af en afgiftspligtig person, der er omfattet af standardsats-ordningen i artikel 25, af en afgiftspligtig person, som kun foretager levering af goder eller tjenesteydelser, der ikke giver den pågældende nogen fradragsret, eller af en ikke-afgiftspligtig juridisk person,
- inden for rammerne af en samlet værdi uden den merværdiafgift, der skal svares, eller som er betalt i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten påbe-

gyndes, når denne værdi for det løbende kalenderår ikke overstiger en tærskel, som medlemsstaterne fastsætter, men som ikke kan være lavere end et beløb i national værdienhed svarende til 10.000 ECU, og

- på betingelse af, at den samlede værdi uden den merværdiafgift, der skal svares, eller som er betalt i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes, af erhvervelser inden for Fællesskabet af andre goder end nye transportmidler og punktafgiftspligtige varer, i løbet af det foregående kalenderår ikke har oversteget den tærskel, der er omhandlet i andet led.

Medlemsstaterne giver afgiftspligtige personer og ikke-afgiftspligtige juridiske personer, som kan omfattes af bestemmelserne i andet afsnit, ret til at vælge den generelle ordning i første afsnit. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for denne valgmulighed, som mindst skal omfatte en periode på to kalenderår;

- b) erhvervelser inden for Fællesskabet af nye transportmidler mod vederlag i inlandet af afgiftspligtige personer eller ikke-afgiftspligtige juridiske personer, når disse personer er omfattet af undtagelsen i litra a), andet afsnit, eller af enhver anden ikke-afgiftspligtig person.

2. I dette afsnit:

- a) forstås ved »transportmiddel«: både, der er over 7,5 meter lange, luftfartøjer, hvis totale »take-off-weight« er på over 1.550 kg, og motordrevne landkøretøjer med et slagvolumen på over 48 cm³ eller en effekt på over 7,2 kW, beregnet til person- eller godstransport, bortset fra de både og luftfartøjer, der er omhandlet i artikel 15, stk. 5 og 6;

- b) anses de i litra a) omhandlede transportmidler ikke for at være »nye transportmidler«, hvis følgende to betingelser er opfyldt samtidig:

- leveringen finder sted mere end tre måneder efter den første ibrugtagning;
- transportmidlet har tilbagelagt mere end 3.000 km, hvis der er tale om et landkøretøj, har sejlet mere end 100 timer, hvis der er tale om en båd, eller har fløjet me-

re end 40 timer, hvis der er tale om et luftfartøj.

Medlemsstaterne fastsætter betingelserne for, at ovennævnte oplysninger kan anses for tilvejebragt.

- 3. Ved erhvervelse inden for Fællesskabet af et gode forstås erhvervelse af retten til som ejer at råde over løsøre, som af sælgeren eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til erhververen til en anden medlemsstat end den, hvorfra forsendelsen eller transporten af dette gode påbegyndes.

Når goder, som er erhvervet af en ikke-afgiftspligtig juridisk person, forsendes eller transporteres fra et tredjeland område og af samme ikke-afgiftspligtige juridiske person indføres til en anden medlemsstat end den, hvortil det forsendes eller transporteres, anses det for at være forsendt eller transporteret fra indførselsmedlemsstaten. Denne medlemsstat tilbagebetaler importøren som omhandlet i artikel 2, nr. 2, den merværdiafgift, der er erlagt ved indførslen af godet, såfremt importøren godtgør, at der er betalt merværdiafgift af erhvervelsen i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af goderne er afsluttet.

- 4. Som afgiftspligtig betragtes ligeledes enhver person, der lejlighedsvis leverer et nyt transportmiddel på de betingelser, der er fastsat i artikel 28c, punkt A.

Den medlemsstat, i hvilken leveringen sker, giver den afgiftspligtige en fradragsret, der fastsættes efter følgende bestemmelser:

- fradragsretten indtræder på leveringstidspunktet og kan kun udøves på dette tidspunkt;
- den afgiftspligtige har ret til at fratække den merværdiafgift, der er indeholdt i købsprisen eller erlagt ved indførslen eller ved erhvervelsen inden for Fællesskabet af transportmidlet, med et beløb, der højst må svare til den afgift, som kunne have været gjort gældende, hvis leveringen ikke havde været fritaget.

Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for gennemførelsen af disse bestemmelser.

- 5. Med levering af goder mod vederlag side-stilles:

- a) levering til en anden afgiftspligtig person af lønarbejde som defineret i artikel 5, stk. 5, litra a), som præsteres i en anden medlemsstat end den, hvor ordregiveren er momsre-

gistreret, når følgende betingelser er opfyldt:

- de materialer, ordremottageren anvender, er afsendt eller transporteret af ordregiveren for dennes regning fra den medlemsstat, hvor ordregiveren er momsregistreret;
 - det produkt, ordremottageren har fremstillet eller samlet, transporteres eller sendes til ordregiveren i den medlemsstat, hvor ordregiveren er momsregistreret;
- b) en afgiftspligtig persons overførsel af et gode fra hans virksomhed til en anden medlemsstat.

Et gode anses for at være overført til en anden medlemsstat, såfremt det af den afgiftspligtige person eller for hans regning er forsendt eller transporteret til steder uden for det i artikel 3 omhandlede område, men inden for Fællesskabet, til brug for hans virksomhed, bortset fra en af følgende transaktioner:

- levering af godet foretaget af den afgiftspligtige person inden for den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, på de i artikel 8, stk. 1, litra a), anden sætning, og artikel 28b, punkt B, stk. 1, fastsatte betingelser,
- levering af godet foretaget af den afgiftspligtige person på de i artikel 8, stk. 1, litra c), fastsatte betingelser,
- levering af godet foretaget af den afgiftspligtige person i indlandet på de i artikel 15 eller i artikel 28c, punkt A, fastsatte betingelser,
- levering til den afgiftspligtige person på de i litra a) fastsatte betingelser af et lønforarbejde, der er præsteret i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af det pågældende gode er afsluttet,
- levering af en tjenesteydelse, der præsteres for den afgiftspligtige person, og som består i arbejde på et gode, som rent faktisk udføres i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af godet afsluttes,
- midlertidig anvendelse af godet på den medlemsstats område, hvor forsendelsen eller transporten af goderne afsluttes, med henblik på levering af tjenesteydel-

ser, der præsteres af den afgiftspligtige person, som er etableret i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af godet påbegyndes,

- midlertidig anvendelse af godet i en periode på højst 24 måneder på en anden medlemsstats område, hvor indførslen af samme gode fra et tredjeland med henblik på midlertidig anvendelse ville være omfattet af ordningen vedrørende fuldstændig fritagelse for importafgifter ved midlertidig indførsel.

6. Med erhvervelse inden for Fællesskabet af goder mod vederlag sidestilles det forhold, at en afgiftspligtig person i sin virksomhed benytter et gode, der af den afgiftspligtige person eller for hans regning er forsendt eller transporteret fra en anden medlemsstat, hvor dette gode af den afgiftspligtige person som led i hans virksomhed i denne medlemsstat er produceret, udvundet, forarbejdet, købt, erhvervet som defineret i stk. 1, eller indført.

7. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger med henblik på at sikre, at transaktioner, som ville blive betragtet som levering af goder som omhandlet i stk. 5 og i artikel 5, hvis de blev foretaget i indlandet af en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab, betragtes som erhvervelser inden for Fællesskabet af goder.

Artikel 28b

Transaktionsstedet

A. Stedet for erhvervelse inden for Fællesskabet af goder.

1. Stedet for en erhvervelse inden for Fællesskabet af goder anses for at være det sted, hvor goderne befinder sig, når forsendelsen eller transporten til erhverver afsluttes.

2. Med forbehold af stk. 1 anses stedet for en erhvervelse inden for Fællesskabet af goder, som omhandlet i artikel 28a, stk. 1, litra a), for at ligge på den medlemsstats område, som har tildelt det momsregistreringsnummer, hvorunder erhververen har foretaget erhvervelsen, dersom erhververen ikke godtgør, at der er pålagt denne erhvervelse afgift efter stk. 1.

Såfremt der imidlertid pålægges erhvervelsen afgift i henhold til stk. 1 i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af goderne afsluttes, efter at der er pålagt den afgift i henhold til første afsnit, nedsættes beskatnings-

grundlaget tilsvarende i den medlemsstat, som har tildelt det momsregistreringsnummer, hvorunder erhververen har foretaget denne erhvervelse.

B. Stedet for levering af goder.

1. Uanset artikel 8, stk. 1, litra a), og stk. 2, anses stedet for levering af goder, der af leverandøren eller på hans vegne forsendes eller transporteres fra en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, for at være det sted, hvor goderne befinder sig, når forsendelsen eller transporten til køberen afsluttes, når følgende betingelser er opfyldt:

- leveringen af goderne finder sted til en afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig juridisk person, når disse personer er omfattet af undtagelsen i artikel 28a, stk. 1, litra a), andet afsnit, eller til enhver anden ikke-afgiftspligtig person,
- der er tale om andre goder end nye transportmidler eller goder, der med eller uden afprøvning leveres af leverandøren eller for hans regning efter montering eller installering.

Hvis de således leverede goder forsendes eller transporteres fra et tredjeland område og af leverandøren indføres i en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten til erhververen afsluttes, anses goderne for at være forsendt eller transporteret fra indførselsmedlemsstaten.

2. Er de leverede goder imidlertid ikke punktafgiftspligtige varer, finder stk. 1 ikke anvendelse på levering af goder, der forsendes eller transporteres til den samme medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes:

- når leveringen sker inden for rammerne af en samlet værdi - uden merværdiafgift - som i det løbende kalenderår ikke overstiger et beløb i national møntenhed svarende til 100.000 ECU, og
- på betingelse af, at den samlede værdi uden merværdiafgift af de efter stk. 1 foretagne leveringer af andre goder end punktafgiftspligtige varer i det foregående kalenderår ikke har oversteget et beløb i national møntenhed svarende til 100.000 ECU.

Den medlemsstat, på hvis område goderne befinder sig, når forsendelsen eller transporten til køberen afsluttes, kan nedsætte de ovenfor

nævnte tærskler til et beløb i national møntenhed svarende til 35.000 ECU, såfremt medlemsstaten frygter, at ovennævnte tærskel på 100.000 ECU fører til alvorlig fordrejning af konkurrencevilkårene. De medlemsstater, der gør brug af denne mulighed, træffer de nødvendige foranstaltninger til at underrette de kompetente offentlige myndigheder i den medlemsstat, hvorfra goderne forsendes eller transporteres, herom.

Kommissionen forelægger inden den 31. december 1994 Rådet en rapport om, hvorledes de i foregående afsnit omhandlede særlige tærskler på 35.000 ECU fungerer. Kommissionen kan i nævnte rapport meddele Rådet, at afskaffelse af de særlige tærskler ikke vil medføre alvorlig fordrejning af konkurrencevilkårene. Så længe Rådet ikke har truffet afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, er bestemmelserne i ovenstående afsnit fortsat gældende.

3. Den medlemsstat, på hvis område goderne befinder sig, når forsendelsen eller transporten påbegyndes, giver de afgiftspligtige personer, der foretager leveringer af goder, der kan omfattes af bestemmelserne i stk. 2, ret til at vælge, at stedet for disse leveringer fastlægges i overensstemmelse med stk. 1.

De pågældende medlemsstater fastlægger de nærmere regler for denne valgmulighed, der mindst skal omfatte en periode på to kalenderår.

C. Leveringsstedet for tjenesteydelser i form af transport af goder inden for Fællesskabet.

1. Uanset artikel 9, stk. 2, litra b), fastsættes leveringsstedet for tjenesteydelser i form af transport af goder inden for Fællesskabet i henhold til stk. 2, 3 og 4 nedenfor. I dette afsnit forstås ved:

- »transport af goder inden for Fællesskabet«: enhver transport af goder med afgangssted og ankomststed i to forskellige medlemsstater,
- »afgangssted«: det sted, hvor transporten af goderne faktisk påbegyndes, uden medregning af den strækning, der tilbagelægges hen til det sted, hvor goderne befinder sig,
- »ankomststed«: det sted, hvor transporten af goderne faktisk afsluttes.

2. Leveringsstedet for tjenesteydelser i form

af transport af goder inden for Fællesskabet er afgangsstedet.

3. Uanset stk. 2 anses leveringsstedet for tjenesteydelser i form af transport af goder inden for Fællesskabet, som præsteres for aftagere, der er momsregistreret i en anden medlemsstat end den, hvor transporten påbegyndes, dog for at ligge på den medlemsstats område, som har tildelt aftageren det momsregistreringsnummer, hvorunder tjenesteydelsen er leveret.

4. Medlemsstaterne kan undlade at lægge afgift på den del af transportydelsen, som svarer til de strækninger, der er tilbagelagt i farvande, som ikke hører med til Fællesskabets område som defineret i artikel 3.

D. Leveringsstedet for tjenesteydelser knyttet til tjenesteydelser i form af transport af goder inden for Fællesskabet.

Uanset artikel 9, stk. 2, litra c), anses leveringsstedet for tjenesteydelser i forbindelse med virksomhed knyttet til transport af goder inden for Fællesskabet, som præsteres for aftagere, der er momsregistreret i en anden medlemsstat end den, hvor tjenesteydelsen faktisk leveres, for at ligge på den medlemsstats område, som har tildelt aftageren det momsregistreringsnummer, hvorunder tjenesteydelsen er leveret.

E. Leveringsstedet for tjenesteydelser, der leveres af formidlere.

1. Uanset artikel 9, stk. 1, er leveringsstedet for tjenesteydelser, der leveres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, såfremt deres virksomhed vedrører levering af tjenesteydelser i form af transport af goder inden for Fællesskabet, afgangsstedet for transporten.

Når aftageren af den tjenesteydelse, som formidleren leverer, er momsregistreret i en anden medlemsstat end den, hvor transporten påbegyndes, anses leveringsstedet for den tjenesteydelse, som formidleren leverer, dog for at ligge på den medlemsstats område, som har tildelt aftageren det momsregistreringsnummer, hvorunder tjenesteydelsen er leveret.

2. Uanset artikel 9, stk. 1, er leveringsstedet for tjenesteydelser, der leveres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, såfremt deres virksomhed vedrører tjenesteydelser i forbindelse med virksomhed knyt-

tet til transport af goder inden for Fællesskabet, det sted, hvor den transporttilknyttede virksomhed rent faktisk udføres.

Når aftageren af den tjenesteydelse, som formidleren leverer, er momsregistreret i en anden medlemsstat end den, hvor den transporttilknyttede virksomhed rent faktisk udføres, anses leveringsstedet for den tjenesteydelse, som formidleren leverer, dog for at ligge på den medlemsstats område, som har tildelt aftageren af tjenesteydelsen det momsregistreringsnummer, hvorunder tjenesteydelsen er leveret af formidleren.

3. Uanset artikel 9, stk. 1, er leveringsstedet for tjenesteydelser, der leveres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, såfremt deres virksomhed vedrører andre transaktioner end dem, der er nævnt i stk. 1 og 2, samt i artikel 9, stk. 2, litra e), det sted, hvor de pågældende transaktioner foretages.

Når aftageren er momsregistreret i en anden medlemsstat end den, hvor de pågældende transaktioner foretages, anses leveringsstedet for den tjenesteydelse, som formidleren leverer, dog for at ligge på den medlemsstats område, som har tildelt aftageren det momsregistreringsnummer, hvorunder tjenesteydelsen er leveret af formidleren.

Artikel 28c

Afgiftsfritagelser

A. Fritagelse i forbindelse med levering af goder.

Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser og på betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at sikre en korrekt og enkel anvendelse af nedennævnte fritagelser og for at hindre enhver mulig form for svig, unddragelse eller misbrug, fritager medlemsstaterne nedennævnte transaktioner:

- a) levering af goder, som defineret i artikel 5 og i artikel 28a, stk. 5, litra a), når disse goder af sælgeren eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til steder uden for det i artikel 3 omhandlede område, men inden for Fællesskabet, til en anden afgiftspligtig person, eller til en ikke-afgiftspligtig juridisk person, som handler i denne egenskab i en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten af goderne påbegyndes;

Denne fritagelse gælder hverken for levering af goder, der foretages af afgiftspligtige personer, som er omfattet af fritagelsesordningen i artikel 24, eller for levering af goder, der foretages til afgiftspligtige personer eller til ikke-afgiftspligtige juridiske personer, når disse personer er omfattet af undtagelsen i artikel 28a, stk. 1, litra a), andet afsnit.

- b) levering af nye transportmidler, der af sælgeren, af køberen eller for disses regning forsendes eller transporteres til køberen til steder uden for det i artikel 3 omhandlede område, men inden for Fællesskabet, hvis leveringen foretages til afgiftspligtige personer eller til ikke-afgiftspligtige juridiske personer, når disse personer er omfattet af undtagelsen i artikel 28a, stk. 1, litra a), andet afsnit, eller til enhver anden ikke-afgiftspligtig person.
- c) levering af de i artikel 28a, stk. 5, litra b), omhandlede goder, når leveringen ville være fritaget for afgift som fastsat i stk. 1, hvis den blev foretaget til en afgiftspligtig person.

B. *Fritagelse i forbindelse med erhvervelse inden for Fællesskabet af goder.*

Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser og på betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at sikre en korrekt og enkel anvendelse af nedennævnte fritagelser og for at hindre enhver mulig form for svig, unddragelse eller misbrug, fritager medlemsstaterne:

- a) erhvervelse inden for Fællesskabet af goder, når leveringen af disse goder foretaget af afgiftspligtige personer under alle omstændigheder ville være fritaget for afgift i indlandet;
- b) erhvervelse inden for Fællesskabet af goder, når indførslen af dem under alle omstændigheder ville være fritaget i henhold til bestemmelserne i artikel 14, stk. 1;
- c) erhvervelse inden for Fællesskabet af goder, for hvilke erhververen i henhold til artikel 17, stk. 3 og 4, under alle omstændigheder ville have ret til fuldstændig tilbagebetaling af den merværdiafgift, som skyldes i henhold til artikel 28a, stk. 1.

C. *Fritagelse i forbindelse med transportydelser.*

Medlemsstaterne fritager tjenesteydelser for afgifter, når der er tale om transport inden for Fællesskabet af goder til eller fra de øer, som udgør de autonome områder Azorerne og Madeira, samt tjenesteydelser i form af forsendelse eller transport mellem disse øer.

D. *Fritagelse i forbindelse med indførsel af goder.*

Hvis goder, der er forsendt eller transporteret fra et tredjeland, indføres i en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, fritager medlemsstaterne indførslen for afgifter, såfremt leveringen af disse goder foretaget af importøren i henhold til artikel 21, nr. 2, er fritaget i overensstemmelse med bestemmelserne i punkt A.

Medlemsstaterne fastsætter betingelserne for denne afgiftsfritagelse med henblik på at sikre en korrekt og enkel anvendelse af den og hindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug.

E. *Andre fritagelser.*

- a) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, der er henført under en af de i artikel 16, stk. 1, punkt 8, omhandlede procedurer eller ordninger, omfattes af de samme bestemmelser som levering af goder, der finder sted i indlandet på de samme betingelser.

Artikel 28d

Afgiftspligtens indtræden og afgiftens forfald

1. Afgiftspligten indtræder på det tidspunkt, hvor erhvervelsen inden for Fællesskabet af goder finder sted. Erhvervelsen inden for Fællesskabet af goder anses for at finde sted på det tidspunkt, hvor leveringen i indlandet af lignende goder anses for at finde sted.

2. For erhvervelser inden for Fællesskabet af goder forfalder afgiften den 15. i den måned, der følger efter den måned, i hvilken afgiftspligten er indtrådt.

3. Uanset stk. 2 forfalder afgiften ved udstedelsen af fakturaen, når denne udstedes til erhververen inden den dato, der er fastsat i stk. 2.

4. Uanset artikel 10, stk. 2 og 3, forfalder afgiften for levering af goder efter bestemmelserne i artikel 28 c, punkt A, den 15. i den måned,

der følger efter den måned, i hvilken afgifts-
pligten er indtrådt.

Afgiften forfalder imidlertid ved udstedel-
sen af fakturaen, når denne udstedes inden
den 15. i den måned, der følger efter den må-
ned, i hvilken afgiftspligten er indtrådt.

Artikel 28e

Beskatningsgrundlag og sats

1. I beskatningsgrundlaget ved erhvervelse
inden for Fællesskabet af goder indgår de sam-
me elementer som dem, der anvendes ved op-
gørelse af beskatningsgrundlaget ved levering
af de samme goder i indlandet, jf. artikel 11,
punkt A. I særdeleshed fastsættes beskatnings-
grundlaget ved erhvervelse inden for Fælles-
skabet af goder som omhandlet i artikel 28a,
stk. 6, i henhold til artikel 11, punkt A, stk. 1,
litra b).

Medlemsstaterne træffer de nødvendige for-
anstaltninger til at sikre, at de punktafgifter,
som skyldes eller er erlagt af den person, der
inden for Fællesskabet erhverver et punktaf-
giftspligtigt produkt, indgår i beskatnings-
grundlaget i henhold til bestemmelserne i arti-
kel 11, punkt A, stk. 2, litra a).

2. Den afgiftssats, der skal anvendes ved er-
hvervelse inden for Fællesskabet af goder, er
den, der gælder på det tidspunkt, hvor afgiften
forfalder.

3. Den afgiftssats, der skal anvendes ved er-
hvervelse inden for Fællesskabet af et gode, er
den, der anvendes i indlandet ved levering af
samme gode.

(Artikel 28f-j)

Ændringer i art. 17, 18, 21, 22, 24 og 25).

Artikel 28k

Forskellige bestemmelser

I perioden indtil 30. juni 1999 gælder føl-
gende bestemmelser:

1. Medlemsstaterne kan fritage leveringer
fra afgiftsfrie butikker af goder, som medføres i
den personlige bagage af en rejsende, der begi-
ve sig til en anden medlemsstat ad luft- eller
søvejen inden for Fællesskabet, for afgift.

I denne artikel forstås ved:

a) »afgiftsfrie butikker« enhver forretning på
en lufthavns eller havns område, der opfyl-

der de krav, de kompetente offentlige myn-
digheder stiller under anvendelsen af navn-
lig nr. 5;

- b) »rejsende, der begiver sig til en anden med-
lemsstat« enhver passager med en rejse-
hjemmel til fly eller skib, der som direkte
bestemmelsessted anfører en lufthavn eller
havn i en anden medlemsstat;
- c) »rejse ad luft- eller søvejen inden for Fæl-
lesskabet« enhver rejse ad luft- eller søve-
jen, som begynder i indlandet som om-
handlet i artikel 3, og hvis faktiske an-
komststed ligger i en anden medlemsstat.

Goder, der leveres om bord på fly eller ski-
be under en rejse inden for Fællesskabet,
sidestilles med levering af goder fra afgifts-
frie butikker.

Denne fritagelse gælder ligeledes levering
af goder fra afgiftsfrie butikker beliggende
inden for en af de to terminaler, der giver
adgang til tunnelen under Kanalen, til pas-
sagerer med gyldig rejsehjemmel til stræk-
ningen mellem de to terminaler.

2. Den i nr. 1 omhandlede afgiftsfritagelse
gælder kun for levering af goder:

- a) hvis samlede værdi pr. person pr. rejse ikke
overstiger de grænser, der er fastsat i de
gældende fællesskabsbestemmelser for pas-
sagertrafik mellem tredjelande og Fælles-
skabet.

Når den samlede værdi af flere goder eller
af flere leveringer af goder pr. person og pr.
rejse overstiger disse grænser, indrømmes
der afgiftsfritagelse indtil disse beløb, idet
værdien af et gode ikke kan opdeles;

- b) i mængder, som pr. person og pr. rejse ikke
overstiger de grænser, der er fastsat i de
gældende fællesskabsbestemmelser for pas-
sagertrafik mellem tredjelande og Fælles-
skabet.

Værdien af de goder, der leveres inden for
de i første afsnit fastsatte kvantitative græn-
ser, tages ikke i betragtning ved anvendel-
sen af litra a).

3. Medlemsstaterne indrømmer enhver af-
giftspligtig person fradrag eller tilbagebetaling
af merværdiafgiften, som omhandlet i artikel
17, stk. 2, dersom goderne og tjenesteydelserne
anvendes til hans levering af goder, som er fri-
taget for afgift i henhold til nærværende arti-
kel.

4. Medlemsstater, der gør brug af muligheden i artikel 16, stk. 2, lader ligeledes denne bestemmelse gælde for indførsel, erhvervelse inden for Fællesskabet og levering af goder bestemt til en afgiftspligtig person i forbindelse med hans levering af goder, som er fritaget for afgift i henhold til nærværende artikel.

5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre en korrekt og enkel anvendelse af de i denne artikel nævnte afgiftsfritagelser og hindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug.

Artikel 28l

Anvendelsesperiode

Den i dette afsnit fastsatte overgangsordning træder i kraft den 1. januar 1993. Kommissionen forelægger inden 31. december 1994 Rådet en rapport om, hvorledes overgangsordningen fungerer, ledsaget af forslag til den endelige ordning.

Overgangsordningen erstattes af en endelig afgiftsordning for samhandelen mellem medlemsstaterne, hvorefter afgifterne i princippet skal pålægges de leverede goder og de præstede tjenesteydelser i oprindelseslandet.

Med henblik herpå træffer Rådet, når det efter en grundig gennemgang af ovennævnte rapport finder, at betingelserne for at gå over til den endelige ordning er tilfredsstillende opfyldt, inden 31. december 1995 på forslag af Kommissionen, efter høring af Europa-Parlamentet, med enstemmighed afgørelse om de bestemmelser, der er nødvendige for den endelige ordnings ikrafttræden og funktion.

Overgangsordningen træder i kraft for en periode på fire år og gælder således indtil 31. december 1996. Overgangsordningens gyldighedsperiode forlænges automatisk, indtil den endelige ordning træder i kraft, og under alle omstændigheder så længe Rådet ikke har truffet afgørelse om den endelige ordning.

Artikel 28m

Omregningskurs for ECU

Ved fastsættelsen af modværdien i national møntenhed af de beløb, der er angivet i ECU i dette afsnit, anvender medlemsstaterne den omregningskurs, der gælder den 16. december 1991.

AFSNIT XVII

UDVALGET VEDRØRENDE MERVÆRDIAFGIFT

Artikel 29

1. Der nedsættes et rådgivende udvalg vedrørende merværdiafgiften, i det følgende benævnt »udvalget«.

2. Udvalget består af repræsentanter for medlemsstaterne og Kommissionen.

Formanden for udvalget skal være en repræsentant for Kommissionen.

Udvalgets sekretariat varetages af Kommissionens tjenestegrene.

3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

4. Ud over de sager, der i henhold til dette direktiv er undergivet samråd, behandler udvalget spørgsmål, som forelægges det af dets formand, enten på dennes eget initiativ eller efter anmodning fra repræsentanten for en medlemsstat, og som angår anvendelsen af fællesskabsbestemmelserne vedrørende merværdiafgift.

AFSNIT XVIII

DIVERSE BESTEMMELSER

Artikel 30

Internationale aftaler

Rådet kan med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til med et tredjeland eller en international organisation at indgå aftaler, som kan indeholde afvigelser fra dette direktiv. Den stat, der ønsker at indgå en sådan aftale, forelægger sagen for Kommissionen med de oplysninger, der er nødvendige til at foretage en vurdering. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom inden for en frist på en måned.

Rådets samtykke anses for opnået, såfremt sagen inden for en frist af to måneder fra den i første afsnit nævnte underretning ikke er blevet forelagt for Rådet.

Artikel 31

Regningsenhed

1. Den regningsenhed, der er anvendt i dette direktiv, er den europæiske regningsenhed

»ERE«, som er fastsat ved Rådets afgørelse 75/250/EØF (1).

2. Ved omregningen af denne regningsenhed til nationale valutaer kan medlemsstaterne afrunde de ved denne omregning fremkomne beløb opad eller nedad med indtil 10 pct.

Artikel 32

Brugte genstande

Rådet vedtager inden 31. december 1977 med enstemmighed på forslag af Kommissionen Fællesskabets afgiftsordning for brugte genstande, kunstgenstande, antikviteter og samlerobjekter.

Indtil iværksættelsen af den nævnte fællesskabsordning kan de medlemsstater, som ved dette direktivs ikrafttræden anvender en særordning på det ovennævnte område, opretholde denne ordning.

Artikel 33

1. Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser, navnlig sådanne, der er fastsat i gældende fællesskabsbestemmelser om den generelle ordning for besiddelse af, omsætning af og kontrol med punktafgiftspligtige varer, er bestemmelserne i dette direktiv ikke til hinder for, at en medlemsstat opretholder eller indfører afgifter på forsikringsaftaler, afgifter på spil og væddemål, punktafgifter, indregistreringsafgifter og i det hele taget alle former for skatter og afgifter, der ikke har karakter af omsætningsafgift, dog forudsat at disse skatter og afgifter ikke i samhandelen mellem medlemsstaterne giver anledning til formaliteter ved grænsepassagen.

2. Enhver henvisning i dette direktiv til punktafgiftsbelagte varer er en henvisning til følgende varer, således som de er defineret i gældende fællesskabsbestemmelser:

- mineralolie,
- alkohol og alkoholholdige drikkevarer,
- forarbejdet tobak.

Artikel 33a

1. Følgende bestemmelser finder anvendelse på goder, der indføres i Fællesskabet fra et af de i artikel 3, stk. 3, andet afsnit, nævnte områder eller fra Kanaløerne:

- a) formaliteterne i forbindelse med disse goders ankomst til Fællesskabet udføres efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 717/91.
- b) proceduren for intern fællesskabsforsendelse finder anvendelse, såfremt disse goder ved deres ankomst til Fællesskabet:
 - er bestemt til en anden medlemsstat end den, på hvis område de befinder sig, når de ankommer til Fællesskabet,
 - skal genudføres ud af Fællesskabet efter at have undergået reparation, forarbejdning, tilpasning, lønarbejde eller bearbejdning i Fællesskabet,
 - henføres under ordningen vedrørende midlertidig indførsel i henhold til direktiv 85/362/EØF.

2. Følgende bestemmelser finder anvendelse på goder fra Fællesskabet, som sendes eller transporteres til et af de i artikel 3, stk. 3, andet afsnit, nævnte områder eller til Kanaløerne:

- a) formaliteterne i forbindelse med udførsel af disse goder ud af Fællesskabet gennemføres efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 717/91.
- b) proceduren for intern fællesskabsforsendelse finder anvendelse, såfremt leveringen af disse goder, der er bestemt til udførsel, sker i en anden medlemsstat end den, hvorfra goderne bringes ud af Fællesskabet.

AFSNIT XIX

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 34

Kommissionen forelægger for Rådet efter samråd med medlemsstaterne en beretning om funktionen af det fælles system for merværdiafgift i medlemsstaterne, første gang den 1. januar 1982 og derefter hvert andet år. Denne beretning fremsendes af Rådet til Europa-Parlamentet.

Artikel 35

Rådet vedtager i det fælles markeds interesse til sin tid på forslag af Kommissionen og efter udtalelse fra Europa-Parlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg passende direktiver med henblik på at supplere det fælles system for merværdiafgift og navnlig med henblik på gradvis at begrænse eller afskaffe de af

medlemsstaterne truffne foranstaltninger, som afviger fra dette system, for således at opnå overensstemmelse mellem de nationale merværdiafgiftssystemer og på denne måde forbedre gennemførelsen af den i artikel 4 i Rådets første direktiv af 11. april 1967 anførte målsætning.

Artikel 36

Artikel 2, fjerde afsnit, og artikel 5 i Rådets første direktiv af 11. april 1967 ophæves.

Artikel 37

Rådets andet direktiv af 11. april 1967 op-

hæves i hver enkelt medlemsstat fra og med iværksættelsen af nærværende direktiv.

Artikel 38

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. maj 1977

På Rådets vegne

J. SILKIN

Formand

(¹) EFT nr. C 40 af 8. 4. 1974, s. 25.

(²) EFT nr. C 139 af 12. 11. 1974, s. 15.

(³) EFT nr. 71 af 14. 4. 1967, s. 1301/67.

(⁴) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 19

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV 92/77/EØF

Af 19. oktober 1992

om tilføjelser til det fælles merværdiafgiftssystem og om ændring af direktiv 77/388/EØF (indbyrdes tilnærmelse af momsatserne)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR – under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99, under henvisning til forslag fra Kommissionen (1), under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet(2), under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og ud fra følgende betragtninger:

Gennemførelsen af det indre marked, der er et af Fællesskabets grundlæggende mål, gør det nødvendigt som et første skridt at afskaffe den fiskale kontrol ved grænserne;

for at undgå konkurrencefordrejninger som følge af afskaffelsen af momskontrollen må der ikke blot være et ensartet beregningsgrundlag for momsen, men også et antal afgiftssatser og afgiftsniveauer, der er tilstrækkelig ens medlemsstaterne imellem; følgelig bør direktiv 71/388/EØF (4) ændres;

i overgangsperioden bør det være muligt at gøre visse undtagelser med hensyn til afgiftssatsernes antal og størrelse –

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 77/388/EØF foretages følgende ændringer:

1) artikel 12, stk. 3, affattes således:

3. a) Fra den 1. januar 1993 anvender medlemsstaterne en normalsats, som indtil den 31. december 1996 ikke må være mindre end 15 pct.

På grundlag af rapporten om, hvorledes overgangsordningen fungerer, og forslag til den endelige ordning, som Kommissionen skal forelægge i hen-

hold til artikel 28, træffer Rådet inden den 31. december 1995 med enstemmighed afgørelse om størrelsen af den minimumssats for normalsatsen, der skal anvendes efter den 31. december 1996.

Medlemsstaterne kan ligeledes anvende en eller to reducerede satser. De reducerede satser må ikke være mindre end 5 pct. og må kun anvendes på levering af de kategorier af goder og tjenesteydelser, som er anført i bilag H.

- b) Medlemsstaterne kan anvende en reduceret sats på levering af naturgas og elektricitet, forudsat at det ikke indebærer nogen risiko for konkurrencefordrejning. En medlemsstat, der agter at anvende en sådan sats, skal først underrette Kommissionen herom. Kommissionen afgør, om der er risiko for konkurrencefordrejning. Har Kommissionen ikke truffet afgørelse inden tre måneder efter modtagelsen af underretningen, formodes der ikke at være nogen risiko for konkurrencefordrejning.
- c) Reglerne vedrørende satserne for kunstværker, antikviteter og samlerobjekter fastsættes i direktivet om den særlige ordning for brugte genstande, kunstværker, antikviteter og samleobjekter. Rådet vedtager dette direktiv inden den 31. december 1992.
- d) Reglerne vedrørende beskatning af andre landbrugsprodukter end dem, der falder ind under kategori 1 i bilag H, vedtages enstemmigt af Rådet in-

den den 31. december 1994 på forslag af Kommissionen.

Indtil den 31. december 1994 kan de medlemsstater, der for øjeblikket anvender en reduceret sats, fortsat gøre dette; de medlemsstater, der for øjeblikket anvender en normalsats, må ikke anvende en reduceret sats. Dette vil muliggøre en udsættelse på to år af anvendelsen af normalsatsen.

- e) Reglerne vedrørende ordningen og satsene for guld fastsættes i direktivet om den særlige ordning for guld. Kommissionen fremsætter forslag herom så betids, at det kan vedtages af Rådet med enstemmighed inden den 31. december 1992.

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at bekæmpe svig på dette område fra den 1. januar 1993. Disse foranstaltninger kan omfatte indførelse af en ordning med momsbetaling for levering af guld mellem afgiftspligtige personer i samme medlemsstat, hvorefter køber erlægger afgiften på sælgers vegne og samtidig har ret til at fradrage dette afgiftsbeløb som indgående afgift.

- 2) i artikel 12, stk. 4, udgår første punktum
3) i artikel 12, stk. 4, indsættes følgende afsnit:

»På grundlag af en rapport fra Kommissionen tager Rådet hvert andet år, første gang i 1994, de reducerede satsers anvendelsesområde op til revision. Rådet kan med enstemmighed på forslag af Kommissionen beslutte at ændre listen over goder og tjenesteydelser i bilag H.«

- 4) artikel 28, stk. 2, affattes således:

»2. Uanset artikel 12, stk. 3, gælder følgende bestemmelser i den overgangsperiode, der er omhandlet i artikel 28.

- a) De fritagelser med tilbagebetaling af den i det tidligere omsætningsled erlagte afgift og de reducerede satser, der er lavere end den i artikel 12, stk. 3, fastsatte minimumssats for de reducerede satser, som var i kraft pr. 1. januar 1991, og som er i overensstemmelse med Fællesskabets forskrifter og opfylder betingelserne i artikel 17, sidste led, i andet direktiv af 11. april 1967, kan opretholdes.

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger, som gør det muligt at sikre, at der kan foretages beregning af egne indtægter i forbindelse med disse transaktioner. Såfremt dette stykkes bestemmelser skaber konkurrencefordrejning for Irland for så vidt angår levering af energiprodukter til opvarmning og belysning, kan denne medlemsstat efter udtrykkelig anmodning af Kommissionen få tilladelse til at anvende en reduceret sats på sådanne leveringer i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3. I så fald indgiver Irland sin anmodning til Kommissionen tillige med alle nødvendige oplysninger. Har Kommissionen ikke truffet en afgørelse inden tre måneder efter modtagelsen af anmodningen, anses Irland for at have tilladelse til at anvende de foreslåede reducerede satser.

- b) Medlemsstater, der pr. 1. januar 1991 i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne anvendte fritagelse med tilbagebetaling af den i det tidligere omsætningsled erlagte afgift eller reducerede satser, der var lavere end den i artikel 12, stk. 3, fastsatte minimumssats for de reducerede satser, på andre goder og tjenesteydelser end dem, der er anført i bilag H, kan anvende den reducerede sats eller en af de to reducerede satser, som er omhandlet i artikel 12, stk. 3, på levering af sådanne goder og tjenesteydelser.
- c) Medlemsstater, som efter artikel 12, stk. 3, vil skulle forhøje den normalsats, de anvendte pr. 1. januar 1991, med mere end 2 pct., kan for leveringer af de i bilag H anførte kategorier af goder og tjenesteydelser anvende en reduceret sats, som er lavere end det i artikel 12, stk. 3, fastsatte minimum for den reducerede sats. Endvidere kan disse medlemsstater anvende en sådan sats på tjenester inden for restaurationsbranchen, børnebeklædning og børnefodtøj samt inden for boligsektoren. Medlemsstaterne kan ikke indføre fritagelse med tilbagebetaling af den i det tidligere omsætningsled erlagte afgift på grundlag af dette stykke.
- d) Medlemsstater, som pr. 1. januar 1991 anvendte en reduceret sats på tjenester inden for restaurationsbranchen, børne-

beklædning og børnefodtøj eller inden for boligsektoren, kan fortsat anvende en sådan sats på levering af disse goder og tjenesteydelser.

- e) Medlemsstater, som pr. 1. januar 1991 anvendte en reduceret sats på leveringer af andre goder og tjenesteydelser end de i bilag H anførte, kan anvende den reducerede sats eller en af de to reducerede satser, som er omhandlet i artikel 12, stk. 3, på sådanne leveringer, forudsat at satsen ikke er lavere end 12 pct.
- f) Den Helleniske Republik kan anvende momssatser, der er indtil 30 pct. lavere end de tilsvarende satser, der anvendes på det græske fastland, i departementerne Lesbos, Chios, Samos, Dodekaneserne og Kykladerne samt på følgende øer i Det Ægæiske Hav: Thassos, De Nordlige Sporader, Samothrake og Skyros.
- g) På grundlag af en rapport fra Kommissionen tager Rådet inden den 31. december 1994 bestemmelserne i litra a) til f) op til fornyet behandling med særligt henblik på det indre markeds rette funktion. Såfremt der konstateres væsentlige konkurrencefordrejninger, vedtager Rådet, der træffer afgørelse med enstemighed på forslag af Kommissionen, passende foranstaltninger.«
- 5) det i bilaget til dette direktiv indeholdte bilag H knyttet til disse bestemmelser.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skål ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksterne til alle de nationale retsfor skrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 19. oktober 1992

På Rådets vegne

J. COPE

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. C 176 af 17.7. 1990, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. C 324 af 24.12. 1990, s. 104

⁽³⁾ EFT nr. C 332 af 31.12. 1990, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/680/EØF (EFT nr. L 376 af 31.12. 1991, s. 1).

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV 92/111/EØF

Af 14. december 1992

om ændring af direktiv 77/388/EØF og om forenklingsforanstaltninger med hensyn til merværdiafgift

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR – under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab særlig artikel 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (¹),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (²), og

ud fra følgende betragtninger:

Efter artikel 3 i Rådets direktiv 91/680/EØF af 16. december 1991 om tilføjelse til det fælles merværdiafgiftssystem og om ændring, med henblik på afskaffelse af de fiskale grænser, af direktiv 77/388/EØF (³) skal direktivets bestemmelser træde i kraft i alle medlemsstaterne den 1. januar 1993;

for at lette anvendelsen af disse bestemmelser og introducere de nødvendige forenklinger bør den fælles momsordning, således som den skal anvendes fra 1. januar 1993, suppleres med henblik på at præcisere afgiftspålæggelsen for visse transaktioner med tredjelandsområder og for visse indenlandske transaktioner i Fællesskabet og med henblik på at definere de overgangsforanstaltninger, der nødvendigvis må fastsættes med hensyn til de bestemmelser, der gælder frem til 31. december 1992, og dem der træder i kraft fra den 1. januar 1993;

for at garantere neutraliteten af den fælles ordning for omsætningsafgifter med hensyn til goders oprindelse bør begrebet tredjelandsområder og definitionen af indførsel af et gode suppleres;

visse områder, der er en del af Fællesskabets toldområde, betragtes som tredjelandsområder i forbindelse med anvendelsen af den fælles momsordning; samhandelen mellem medlemsstaterne og disse områder er derfor underlagt de samme momsprincipper som transaktioner mellem Fællesskabet og tredjelande; det bør sikres, at denne samhandel underlægges fiskale bestemmelser, der svarer til dem, som anvendes på transaktioner, der foretages på samme vilkår med tredjelandsområder uden for Fællesskabets toldområde; som følge af disse bestemmelser bliver Rådets syttende direktiv 85/362/EØF af 16. juli 1985 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – fritagelse for merværdiafgift ved midlertidig indførsel af andre goder end transportmidler (⁴) formålsløst;

det er nødvendigt at præcisere reglerne for anvendelsen af fritagelserne for visse eksporttransaktioner eller transaktioner, der sidestilles hermed; som følge heraf er det nødvendigt at tilpasse de andre berørte direktiver;

det er hensigtsmæssigt at præcisere definitionen af beskatningsstedet for visse transaktioner, der sker på et skib, et fly eller et tog under passagerbefordring i Fællesskabet;

overgangsordningen for beskatning i samhandelen mellem medlemsstaterne bør suppleres for på én gang at tage hensyn til fællesskabsbestemmelserne vedrørende punktafgifter og præcisere og forenkle afgiftens gennemførelsesbestemmelser vedrørende nogle af de transaktioner, der vil bli-

ve foretaget mellem medlemsstaterne fra den 1. januar 1993;

Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (*) fastsætter særlige procedurer og anvendelsesforpligtelser i forbindelse med forsendelse af sådanne varer til en anden medlemsstat; de nærmere regler for afgiftspåleggelsen for visse leveringer og erhvervelser inden for Fællesskabet af punktafgiftspligtige varer kan følgelig forenkles til fordel for såvel de betalingspligtige personer som for de kompetente administrationer;

anvendelsesområdet for de fritagelser, der er nævnt i artikel 28c i direktiv 77/388/EØF (*), bør præciseres; det er ligeledes hensigtsmæssigt at supplere bestemmelserne vedrørende afgiftens forfald og de nærmere bestemmelser om fastlæggelsen af beskatningsgrundlaget for visse transaktioner, der foretages under fællesskabsbehandling;

det er nødvendigt at fastsætte forenklingsforanstaltninger, som sikrer ensartet behandling i alle medlemsstater for så vidt angår afgiftspligtige transaktioner ved indenlandsk virksomhed i forbindelse med samhandelen med goder inden for Fællesskabet, som foretages i den i artikel 281 i direktiv 77/388/EØF omhandlede periode af afgiftspligtige, der ikke er etableret i den medlemsstat, der er nævnt i artikel 28b, punkt A, stk. 1, i samme direktiv; med henblik herpå bør det sikres, at bestemmelserne vedrørende beskatningsordningen og de personer, der er betalingspligtige i forbindelse med disse transaktioner, harmoniseres;

for at tage hensyn til bestemmelserne om betalingspligtige personer ved indenlandsk virksomhed og for at undgå visse former for svig eller skatteunddragelse er det hensigtsmæssigt at præcisere fællesskabsbestemmelserne vedrørende tilbagebetaling til afgiftspligtige, der ikke er etableret i indlandet, af den merværdiafgift, der er nævnt i artikel 17, stk. 3, i direktiv 77/388/EØF, som ændret ved artikel 28f i nævnte direktiv;

afskaffelsen fra 1. januar 1993 af afgifter ved indførsel og afgiftsgodtgørelse ved udførsel i samhandelen mellem medlemsstaterne nødvendiggør overgangsforanstaltninger for at sikre den fælles momsordnings neutralitet og for at undgå situationer, hvor der sker dobbeltbeskatning eller ikke sker beskatning;

der bør følgelig fastsættes særlige bestemmelser for de tilfælde, hvor en fællesskabsprocedure, der indledes inden den 1. januar 1993 i forbindelse med en levering fra en afgiftspligtig person inden denne dato, og som vedrører forsendelse eller transport af goder til en anden medlemsstat, først afsluttes efter den 31. december 1992;

disse bestemmelser bør ligeledes vedrøre de afgiftspligtige transaktioner, der foretages inden den 1. januar 1993, og for hvilke der er anvendt særlige fritagelser, der har medført at tidspunktet for afgiftspligtens indtræden er blevet udskudt;

der bør ligeledes fastsættes særlige foranstaltninger for transportmidler, der – uden at være erhvervet eller indført på de almindelige betingelser på en medlemsstats indre marked – i henhold til nationale bestemmelser har været omfattet af en afgiftsfritagelse i forbindelse med midlertidig indførsel fra en anden medlemsstat;

iværksættelsen af disse overgangsforanstaltninger indebærer både for samhandelen mellem medlemsstaterne og for transaktionerne med tredjelandsområder, at definitionen af de transaktioner, der skal pålægges afgift fra 1. januar 1993, suppleres, og at der for disse tilfælde foretages en præcisering af begreberne beskatningssted, afgiftspligtens indtræden og afgiftens forfald;

af konjunkturøkonomiske grunde har Kongeriget Spanien og Den Italienske Republik anmodet om i en overgangsperiode at måtte anvende bestemmelser, der fraviger princippet om omgående fradrag som omhandlet i artikel 18, stk. 2, første afsnit, i direktiv 77/388/EØF; denne anmodning imødekommes for en periode på to år, der ikke kan forlænges;

dette direktiv indeholder fælles bestemmelser om forenklet handling af visse transaktioner inden for Fællesskabet; det tilkommer i flere tilfælde medlemsstaterne at

fastsætte betingelserne for gennemførelsen af disse bestemmelser; visse medlemsstater kan ikke inden for den fastsatte frist afslutte den lovgivningsprocedure, der er nødvendig for at tilpasse deres momslovgivning; det er derfor nødvendigt at fastsætte en yderligere frist for anvendelsen af dette direktiv; en frist på højst tolv måneder er tilstrækkelig i denne henseende;

direktiv 77/388/EØF bør derfor ændres –
UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 77/388/EØF ændres således:

1) Artikel 3, stk. 4, affattes således:

»4. Uanset stk. 1 betragtes Fyrstedømmet Monaco og Isle of Man ved anvendelsen af dette direktiv ikke som tredjelandsområder under hensyntagen til de konventioner og traktater, som de har indgået med henholdsvis Den Franske Republik og Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at transaktioner, der foretages fra eller til:

– Fyrstedømmet Monaco, behandles som transaktioner, der foretages fra eller til Den Franske Republik.

– Isle of Man, behandles som transaktioner, der foretages fra eller til Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.«

2) Artikel 7, stk. 1, litra b), affattes således:

»b) et godes ankomst til Fællesskabet fra et tredjelandsområde, bortset fra et gode nævnt under litra a).«

3) I artikel 7, stk. 3:

– indsættes i første afsnit ordene »litra a), b), c) og d)« efter ordene »artikel 16, stk. 1, punkt B«;

– affattes andet afsnit således:

»Såfremt et i stk. 1, litra b), omhandlet gode efter sin ankomst til Fællesskabet henføres under en af de i artikel 33a, stk. 1, litra b) eller c), omhandlede ordninger, sker indførslen af godet i den medlemsstat, på hvis område godet ophører med at være dækket af disse ordninger.«

4) Artikel 8, stk. 1, litra c), affattes således:

»c) i tilfælde, hvor leveringen af goder sker på et skib, et fly eller et tog, og under den del af en personbefordring, som

finder sted inden for Fællesskabet: afgangsstedet for personbefordringen.

Ved anvendelsen af denne bestemmelse forstås ved:

– »den del af en personbefordring, som finder sted inden for Fællesskabet«, den del af en befordring, som foretages uden ophold uden for Fællesskabet, mellem afgangsstedet og ankomststedet for personbefordringen;

– »afgangssted for en personbefordring«, det første sted, hvor der optages passagerer inden for Fællesskabet, eventuelt efter ophold uden for Fællesskabet;

– »ankomststed for en personbefordring«, det sidste sted inden for Fællesskabet, hvor der sættes passagerer af, som er optaget inden for Fællesskabet, eventuelt inden ophold uden for Fællesskabet.

I tilfælde af tilbagebefordring anses tilbagebefordringen for en separat befordring.

Kommissionen forelægger senest den 30. juni 1993 Rådet en rapport, i givet fald ledsaget af passende forslag om beskatningsstedet for levering af goder, der er beregnet til forbrug om bord, og for tjenesteydelser, herunder servering af mad og drikkevarer, der præsteres over for passagerer på et skib, et fly eller et tog.

Rådet træffer efter høring af Europa-Parlamentet afgørelse om Kommissionens forslag med enstemmighed inden den 31. december 1993.

Medlemsstaterne kan indtil den 31. december 1993 fritage eller fortsætte med at fritage levering af goder, der er beregnet til forbrug om bord, og hvis beskatningssted fastsættes i henhold til ovennævnte bestemmelser, med ret til fradrag af moms, der er betalt i et tidligere led.«

5) Artikel 11, punkt B, stk. 1, affattes således:

»1. Beskatningsgrundlaget, inklusive for indførsel af de i artikel 7, stk. 1, litra b), omhandlede goder, er den værdi, der fastsættes som toldværdien i overensstemmelse med gældende fællesskabsbestemmelser.«

6) Artikel 12, stk. 1, litra b), affattes således:

»b) for de i artikel 10, stk. 3, andet og tredje afsnit, omhandlede tilfælde anvendes

den sats, der er gældende på det tidspunkt, hvor afgiften forfalder.«

7) Artikel 12, stk. 3, litra a), affattes således:

»3.a) Merværdiafgiftens normalsats fastsættes af hver medlemsstat som en bestemt procentsats af beskatningsgrundlaget, der er den samme for levering af goder og for tjenesteydelser. Fra den 1. januar 1993 og indtil den 31. december 1996 må denne procentsats ikke være mindre end 15 pct. På grundlag af rapporten om, hvorledes overgangsordningen fungerer og forslag til den endelige ordning, som kommissionen skal forelægge Rådet i henhold til artikel 281, træffer Rådet inden den 31. december 1995 med enstemmighed afgørelse om størrelsen af den minimumssats for normalsatsen, der skal anvendes efter den 31. december 1996.

Medlemsstaterne kan ligeledes anvende en eller to reducerede satser. Disse satser fastsættes som en procentsats af beskatningsgrundlaget, som ikke må være mindre end 5 pct., og de må kun anvendes på levering af de kategorier af goder og tjenesteydelser, som er anført i bilag H.«

8) I artikel 14, stk. 1:

- udgår litra c)
- indsættes i litra d) følgende afsnit:
»Denne fritagelse finder ligeledes anvendelse på indførsel af goder som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), der ville kunne omfattes af ovennævnte toldfritagelse, hvis de blev indført i henhold til artikel 7, stk. 1, litra a).«

9) I artikel 15:

- indsættes i nr. 2 følgende afsnit:
»Kommissionen forelægger snarest Rådet forslag med henblik på at fastsætte fiskale bestemmelser på fællesskabsplan, som præciserer anvendelsesområdet og de praktiske omstændigheder ved gennemførelsen af denne fritagelse for leveringer, der sker i detailledet og angår goder, som rejsende medbringer i deres personlige bagage. Indtil disse bestemmelser træder i kraft:
- indrømmes fritagelsen kun på forevisning af et eksemplar af fakturaen eller

tilsvarende dokumentation, som er påtegnet af EF-udgangstoldstedet

- kan medlemsstaterne begrænse anvendelsen af denne fritagelse, de kan undtage leveringer til rejsende, hvis bopæl eller sædvanlige opholdssted er i Fællesskabet, fra denne fritagelse, og de kan udvide fritagelsen til at omfatte deres valutaindlændinge.

Ved anvendelsen af andet afsnit forstås ved »bopæl eller sædvanligt opholdssted« det sted, der er angivet som sådant på passet, identitetskortet, eller i mangel heraf, ethvert andet dokument, som den medlemsstat, hvori leveringen foretages, anerkender som identitetspapir.«

- ændres i nr. 3 ordene »der er etableret i et tredjeland« til »der ikke er etableret i indlandet«;

- affattes nr. 4, andet afsnit, således:

»Kommissionen forelægger snarest Rådet forslag med henblik på at fastsætte fiskale bestemmelser på fællesskabsplan, som præciserer anvendelsesområdet og de praktiske omstændigheder ved gennemførelsen af denne fritagelse og de fritagelser, der er omhandlet i punkt 5 til 9. Indtil disse bestemmelser træder i kraft, kan medlemsstaterne begrænse omfanget af den fritagelse, der omhandles i dette nummer.«

- ændres i nr. 10, andet afsnit, ordene »på de betingelser og med de begrænsninger« til »med de begrænsninger«;

- affattes nr. 10, tredje afsnit, således:

»I tilfælde af, at goderne ikke forsendes eller transporteres udenlands, og for tjenesteydelsers vedkommende kan fritagelsen gennemføres i form af tilbagebetaling af afgiften.«

- affattes nr. 13 således:

»13. Levering af tjenesteydelser, herunder transport og accessoriske transaktioner, men bortset fra tjenesteydelser, der er fritaget i henhold til artikel 13, når de er direkte knyttet til udførsel af goder eller til indførsel af goder, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 7, stk. 3, eller artikel 16, stk. 1, punkt A».

10) I artikel 28a:

- affattes stk. 1, litra a), andet afsnit, således:

- »Uanset første afsnit skal der ikke svares merværdiafgift af de erhvervelser af goder inden for Fællesskabet, der er foretaget af en afgiftspligtig person eller af en ikke-afgiftspligtig juridisk person på de betingelser, der er omhandlet i stk. 1a.«
- tilføjes i stk. 1 følgende litra c):
 - »c) erhvervelser inden for Fællesskabet af punktafgiftspligtige varer, der foretages mod vederlag i indlandet af en afgiftspligtig person eller af en ikke-afgiftspligtig juridisk person, når disse personer er omfattet af undtagelsen i litra a), andet afsnit, og når punktafgifterne for disse erhvervelser forfalder i indlandet i henhold til direktiv 92/12/EØF (?).
 - tilføjes følgende stk. 1a:
 - »1a. Undtagelsen i stk. 1, litra a) andet afsnit, omfatter:
 - a) erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, som ville være fritaget ved levering i indlandet i medfør af artikel 15, nr. 4 til 10,
 - b) erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, bortset fra de i litra a) omhandlede
 - foretaget af en afgiftspligtig person som led i dennes landbrugs-, skovbrugs- eller fiskerierhverv, når den pågældende er omfattet af standardsatsordningen i artikel 25, af en afgiftspligtig person, som kun foretager levering af goder eller tjenesteydelser, der ikke giver den pågældende nogen fradragsret, eller af en ikke-afgiftspligtig juridisk person,
 - inden for rammerne af en samlet værdi, der i det løbende kalenderår ikke overstiger en tærskel, som medlemsstaterne fastsætter, men som ikke kan være lavere end et beløb i national valuta svarende til 10.000 ECU, og
 - på betingelse af, at den samlede værdi af erhvervelser inden for Fællesskabet af goder i det foregående kalenderår ikke har overstegt den tærskel, der er omhandlet i andet led.
- Den tærskel, der tjener som reference for anvendelsen af ovennævnte bestemmelser, er den samlede værdi – uden den merværdiafgift, der skal svares eller er betalt i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af goderne påbegyndes – af erhvervelser inden for Fællesskabet af andre goder end nye transportmidler og punktafgiftspligtige varer.«
- tilføjes i stk. 5, litra b), følgende afsnit:
 - »Når en af de betingelser, som skal være opfyldt, for at ovennævnte bestemmelser kan finde anvendelse, ikke længere er opfyldt, anses godet dog for at være overført til en anden medlemsstat. Overførelsen finder i så fald sted på det tidspunkt, hvor betingelsen ophører med at være opfyldt.«
 - tilføjes i stk. 6 følgende afsnit:
 - »Med erhvervelsen inden for Fællesskabet af goder mod vederlag sidestilles ligeledes det forhold, at de væbnede styrker i en stat, der er part i Den Nordatlantiske Traktat, til eget brug eller til brug for det civile personale, der ledsager dem, benytter goder, som de ikke har erhvervet inden for rammerne af de normale beskatningsordninger på en medlemsstats interne marked, når indførslen af de pågældende goder ikke kan omfattes af den i artikel 14, stk. 1, litra g), omhandlede fritagelse.«
- 11) I artikel 28b, punkt A, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:
- »Med henblik på anvendelsen af første afsnit anses erhvervelsen inden for fællesskabet af goder at være blevet pålagt afgift i henhold til stk. 1, når følgende betingelser er opfyldt:
- erhververen godtgør at have foretaget erhvervelsen inden for Fællesskabet med henblik på en efterfølgende levering, som foretages inden for den i stk. 1 omhandlede medlemsstat, og for hvilken aftageren er udpeget som den betalingspligtige person i overensstemmelse med artikel 28c, punkt E, stk. 3,
 - erhververen har opfyldt den angivelsespligt, der er fastsat i artikel 22, stk. 6, litra b), sidste afsnit.«
- 12) I artikel 28c, punkt A:
- affattes litra c) således:
 - »c) levering af punktafgiftspligtige varer, der af sælgeren, af køberen eller for disses regning forsendes eller

Bilag til bet. o. lovf. vedr. merværdiafgiften

transporteres til køberen til steder uden for det i artikel 3 omhandlede område, men inden for Fællesskabet, hvis leveringen foretages til afgiftspligtige personer eller til ikke-afgiftspligtige juridiske personer, der omfattes af undtagelsen i artikel 28a, stk. 1, litra a), andet afsnit, når forsendelsen eller transporten af goderne foretages i overensstemmelse med artikel 7, stk. 4 og 5, eller artikel 16 i direktiv 92/12/EØF.

Denne fritagelse gælder ikke for levering af punktafgiftspligtige varer, der foretages af afgiftspligtige personer, der er omfattet af fritagelsesordningen i artikel 24«.

– tilføjes følgende litra d):

»d) levering af goder som defineret i artikel 28a, stk. 5, litra b), når leveringen ville være omfattet af ovenstående fritagelser, hvis den blev foretaget til en anden afgiftspligtig person.«

13) Artikel 28c, punkt E, affattes således:

»E. Andre fritagelser

1. I artikel 16 indsættes som stk. 1a:

»1a. Når medlemsstaterne anvender muligheden i stk. 1, træffer de de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at erhvervelse inden for Fællesskabet af goder, der er henført under en af de i artikel 16, stk. 1, punkt B, omhandlede procedurer eller ordninger, omfattes af de samme bestemmelser som levering af goder, der finder sted i indlandet på de samme betingelser.«

2. I artikel 16, stk. 2:

– indsættes ordene »erhvervelser inden for Fællesskabet af goder foretaget af en afgiftspligtig person« efter ordene »indrømme afgiftsfritagelse for«, og ordene »til stede uden for Fællesskabet« indsættes efter ordene »med henblik på udførelse«,

– tilføjes følgende afsnit:

»Når medlemsstaterne anvender denne mulighed, og med forbehold af det i artikel 29 omhandlede samråd, indrømmer de også afgiftsfritagelse for erhvervelser inden for Fællesskabet af goder foretaget af en afgiftspligtig person, for indførsel

og for levering af goder til en afgiftspligtig person med henblik på levering i uforandret stand eller efter forarbejdning på de betingelser, der er fastsat i artikel 28c, punkt A, samt for tjenesteydelser i forbindelse med disse leveringer inden for et beløb, som svarer til værdien af de leveringer af goder, som den afgiftspligtige på de betingelser, der er fastsat i artikel 28c, punkt A, har foretaget i de foregående tolv måneder.

Medlemsstaterne kan fastsætte en fælles beløbsgrænse for de afgiftsfritagelser, som de indrømmer i henhold til første og andet afsnit.«

3. Hver enkelt medlemsstat træffer særlige foranstaltninger, således at erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, som er foretaget inden for den pågældende medlemsstats område, jf. artikel 28b, punkt A, stk. 1, ikke pålægges merværdiafgift, når følgende betingelser er opfyldt:

- erhvervelsen inden for Fællesskabet af goder foretages af en afgiftspligtig person, som ikke er etableret i indlandet, men er momsregistreret i en anden medlemsstat,
- erhvervelsen inden for Fællesskabet af goder foretages med henblik på en efterfølgende levering af goderne, som foretages i indlandet af den pågældende afgiftspligtige person,
- de goder, den afgiftspligtige person således har erhvervet, forsendes eller transporteres direkte fra en anden medlemsstat end den, hvor han er momsregistreret, til den person, for hvilken han foretager den efterfølgende levering,
- aftageren af den efterfølgende levering er en anden afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig juridisk person, som er momsregistreret i indlandet,
- aftageren i henhold til artikel 21, nr. 1, litra a), tredje afsnit, er udpeget som den betalingspligtige person for den levering, der er foretaget af den afgiftspligtige person, som ikke er etableret i indlandet.«

14) Artikel 28d, stk. 3, affattes således:

»3. Uanset stk. 2 forfalder afgiften ved udstedelsen af fakturaen eller et andet tilsvarende dokument som omhandlet i artikel 22, stk. 3, litra a), første afsnit, når fakturaen eller dokumentet er udstedt til erhver-

- veren inden den 15. i den måned, der følger efter den måned, i hvilken afgiftspligten er indtrådt.«
- 15) Artikel 28d, stk. 4, andet afsnit, affattes således:
- »Afgiften forfalder imidlertid ved udstedelsen af fakturaen som omhandlet i artikel 22, stk. 3, litra a), første afsnit, eller et andet tilsvarende dokument, når fakturaen eller dokumentet er udstedt inden den 15. i den måned, der følger efter den måned, i hvilken afgiftspligten er indtrådt.«
- 16) I artikel 28e, stk. 1,
- affattes første afsnit, andet punktum, således:
 - »I særdeleshed fastsættes beskatningsgrundlaget ved erhvervelse inden for Fællesskabet af goder som omhandlet i artikel 28a, i henhold til artikel 11, punkt A, stk. 1, litra b), stk. 2 og 3.«
 - indsættes i andet afsnit følgende punktum:
 - »Når erhververen efter det tidspunkt, hvor erhvervelsen inden for Fællesskabet af goder foretages, opnår tilbagebetaling af de punktafgifter, der er erlagt i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af goderne er påbegyndt, nedsættes beskatningsgrundlaget tilsvarende i den medlemsstat, hvori erhvervelsen inden for Fællesskabet er foretaget.«
- 17) I artikel 28e bliver stk. 2 og 3 til stk. 3 og 4, og følgende tekst indsættes som nyt stk. 2:
- »2. for de i artikel 28c, punkt A, litra d), omhandlede leveringer af goder fastsættes beskatningsgrundlaget i overensstemmelse med artikel 11, punkt A, stk. 1, litra b), og stk. 2 og 3.«
- 18) I artikel 28f:
- ændres i artikel 17, stk. 3, litra b), ordene »samt artikel 28c, punkt A« til ordene »samt i artikel 28c, punkt A og C«.
 - indsættes følgende afsnit i artikel 17, stk. 4,
 - »Med henblik på anvendelsen af ovennævnte bestemmelser:
 - a) skal de i artikel 1 i direktiv 79/1072/EØF omhandlede afgiftspligtige personer, der i indlandet kun har foretaget leveringer af goder eller tjenesteydelser, for hvilke aftageren af disse transaktioner er udpeget som betalingspligtig i overensstemmelse med artikel 21, nr. 1, litra a), ligeledes i forbindelse med anvendelsen af nævnte direktiv betragtes som afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet,
 - b) skal de i artikel 1 i direktiv 86/560/EØF omhandlede afgiftspligtige personer, der i indlandet kun har foretaget leveringer af goder eller tjenesteydelser, for hvilke aftageren af disse transaktioner er udpeget som betalingspligtig i overensstemmelse med artikel 21, nr. 1, litra a), ligeledes i forbindelse med anvendelsen af nævnte direktiv betragtes som afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Fællesskabet,
 - c) finder direktiv 79/1072/EØF og 86/560/EØF ikke anvendelse på levering af goder, der er fritaget for afgift eller kan fritages for afgift i henhold til artikel 28c, punkt A, når de således leverede goder forsendes eller transporteres af erhververen eller for hans regning.«
- 19) I artikel 28g:
- affattes artikel 21, nr. 1, litra a), således:
 - »a) den afgiftspligtige person, som foretager en afgiftspligtig levering af goder eller tjenesteydelser, bortset fra en af de i litra b) omhandlede tjenesteydelser.
- Såfremt den afgiftspligtige levering af goder eller tjenesteydelser foretages af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i indlandet, kan medlemsstaterne træffe bestemmelse om, at afgiften påhviler en anden person. En repræsentant over for skattemyndighederne eller aftageren af den afgiftspligtige levering af goder eller tjenesteydelser kan for eksempel udpeges i så henseende. Afgiften påhviler dog aftageren af den afgiftspligtige levering af goder, når følgende betingelser er opfyldt:
- den afgiftspligtige transaktion er en levering af goder foretaget un-

der de i artikel 28c, punkt E, stk. 3, omhandlede betingelser

- aftageren af denne levering af goder er en anden afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig juridisk person, der er momsregistreret i indlandet
- den faktura, der er udstedt af den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i indlandet, er i overensstemmelse med artikel 22, stk. 3.

Medlemsstaterne kan dog træffe beslutning om en undtagelse fra denne forpligtelse, såfremt den afgiftspligtige person, som ikke er etableret i indlandet, har udpeget en repræsentant over for skattemyndighederne i dette land.

Medlemsstaterne kan bestemme, at en anden person end den afgiftspligtige person hæfter solidarisk for afgiftens erlæggelse.«

- affattes artikel 21. nr. 1, litra b), således:
 - »b) aftageren af en i artikel 9, stk. 2, litra e), omhandlet tjenesteydelse eller aftageren, der er momsregistreret i indlandet, af en i artikel 28c, punkt C, D og E, omhandlet tjenesteydelse, når tjenesteydelsen leveres af en afgiftspligtig person, der er etableret i udlandet; medlemsstaterne kan dog bestemme, at den, der leverer tjenesteydelsen, hæfter solidarisk for afgiftens erlæggelse.«

20) I artikel 28h:

- i artikel 22, stk. 1, litra c), første led, indsættes ordene »og som heller ikke er levering af goder eller tjenesteydelser, for hvilken modtageren eller aftageren er betalingspligtig« efter ordene »i overensstemmelse med artikel 21, nr. 1, litra b).«
- i artikel 22, stk. 1, litra c), indsættes følgende led efter andet led:
 - »enhver afgiftspligtig person, der i indlandet foretager erhvervelser inden for Fællesskabet af goder med henblik på transaktioner, der falder ind under de i artikel 4, stk. 2, omhandlede former for økonomisk virk-

somhed, og som han udfører i udlandet.«

- i artikel 22, stk. 3, litra b), tilføjes følgende led:
 - hvis bestemmelserne i artikel 28c, punkt E, stk. 3, anvendes, indeholde en udtrykkelig henvisning til disse bestemmelser samt angive det momsregistreringsnummer, hvorunder den afgiftspligtige person har foretaget erhvervelsen inden for Fællesskabet og den efterfølgende levering af goderne, og modtagerens momsregistreringsnummer.«
- artikel 22, stk. 4, litra c), andet led, affattes således:
 - for det andet det samlede beløb, uden merværdiafgift, for de erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, der er omhandlet i artikel 28a, stk. 1 og 6, der er foretaget i indlandet, og for hvilken afgiften er forfaldet. Herudover det samlede beløb, uden merværdiafgift, af de i artikel 8, stk. 1, litra a), andet punktum, og artikel 28b, punkt B, stk. 1, omhandlede leveringer af goder, der har fundet sted i indlandet, og for hvilke afgiften er forfaldet i løbet af angivelsesperioden, hvis afgangsstedet for forsendelsen eller transporten af goderne ligger på en anden medlemsstats område, og det samlede beløb, uden merværdiafgift, for leveringer af goder, der har fundet sted i indlandet, for hvilke den afgiftspligtige person skal svare afgift i overensstemmelse med artikel 28c, punkt E, stk. 3, og for hvilke afgiften er forfaldet i løbet af angivelsesperioden.«
- artikel 22, stk. 6, litra b), første afsnit, affattes således:
 - »b) Enhver afgiftspligtig person, der er momsregistreret, skal tillige indsende en oversigt over momsregistrerede erhververe, som vedkommende har leveret varer til efter bestemmelserne i artikel 28c, punkt A, litra a) og d), samt over momsregistrerede modtagere ved de transaktioner, der er omhandlet i femte og sjette afsnit nedenfor.«

- i artikel 22, stk. 6, litra b), tredje afsnit, første led, erstattes »i artikel 28c, punkt A,« med »i artikel 28c, punkt A,« med »i artikel 28c, punkt A, litra a).«
 - i artikel 22, stk. 6, litra b), fjerde afsnit, første led, erstattes »i artikel 28c, punkt A, litra c)« og »samt værdien af godet fastsat i overensstemmelse med artikel 28e, stk. 1,« erstattes med »samt den samlede værdi af disse leveringer fastsat i overensstemmelse med artikel 28e, stk. 2.«
 - i artikel 22, stk. 6, litra b), tilføjes følgende afsnit:

»I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 28b, punkt A, stk. 2, tredje afsnit, skal den person, der er afgiftspligtig i indlandet, på oversigten tydeligt angive:

 - det nummer, hvorunder han er momsregistreret i indlandet, og hvorunder erhvervelsen inden for Fællesskabet og den efterfølgende levering af goder har fundet sted
 - det nummer, hvorunder modtageren af leveringen fra den afgiftspligtige person er momsregistreret i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes
 - og for hver enkelt modtager det samlede beløb uden merværdiafgift af de forsendelser, som den afgiftspligtige person har foretaget i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af goder afsluttes. Disse beløb angives for det kvartal i kalenderåret, i hvilket afgiften er forfaldet.«
 - artikel 22, stk. 11, indledes således: »11. For så vidt angår erhvervelse inden for Fællesskabet af punktafgiftspligtige varer som omhandlet i artikel 28a, stk. 1, litra c), samt«
- 21) Artikel 28i affattes således:
- »Artikel 28i
Særordning for små virksomheder
I artikel 24, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:
»Levering af nye transportmidler, som foretages på de i artikel 28c, punkt A, fastsatte betingelser, samt levering af goder og tjenesteydelser, som foretages af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i indlandet, kan under ingen omstændighe-
- der omfattes af fritagelsesordningen i stk. 2.«
- 22) Følgende artikel indsættes:
- »Artikel 28n
Overgangsbestemmelser
1. Når et gode:
- inden den 1. januar 1993 er indført i indlandet som defineret i artikel 3, og
 - efter ankomsten til indlandet er henført under en af de ordninger, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra b) eller c), eller artikel 16, stk. 1, punkt A, og
 - ikke er ophørt med at være dækket af denne ordning inden den 1. januar 1993
- finder de bestemmelser, der gælder på det tidspunkt, hvor godet blev henført under denne ordning, fortsat anvendelse i den periode, hvor godet befinder sig under denne ordning, idet denne periode fastsættes i overensstemmelse med nævnte bestemmelser.
2. Med indførsel af et gode som defineret i artikel 7, stk. 1, sidestilles:
- a) enhver fraførsel – herunder en uforskriftsmæssig – af dette gode fra den i artikel 14, stk. 1, litra c), omhandlede ordning, under hvilken godet blev henført inden den 1. januar 1993 på de i stk. 1 nævnte betingelser
 - b) enhver fraførsel – herunder en uforskriftsmæssig – af dette gode fra en af de i artikel 16, stk. 1, punkt A, omhandlede ordninger, under hvilken godet blev henført inden den 1. januar 1993 på de i stk. 1 nævnte betingelser
 - c) afslutningen af en intern fællesskabsfor sendelse, der er indledt inden den 1. januar 1993 inden for Fællesskabet med henblik på en levering af goder, der foretages inden den 1. januar 1993 mod vederlag inden for Fællesskabet af en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab
 - d) afslutningen af en ekstern forsendelse, der er indledt inden den 1. januar 1993
 - e) enhver uregelmæssighed eller overtrædelse, der begås i forbindelse med eller i løbet af en ekstern forsendelse, der er indledt på de under litra c) nævnte betingelser, eller en ekstern forsendelse som omhandlet under litra d)
 - f) en afgiftspligtig eller ikkeafgiftspligtig persons benyttelse i indlandet af goder, som inden den 1. januar 1993 er blevet leveret til

ham i en anden medlemsstat, når følgende betingelser er opfyldt:

- leveringen af disse goder err blevet fritaget eller vil kunne blive fritaget for afgift i henhold til artikel 15, nr. 1 og 2
- goderne er ikke indført i indlandet inden den 1. januar 1993

Med henblik på anvendelsen af litra c) forstås ved »intern fællesskabsforsendelse« afsendelse eller transport af goder, der er omfattet af ordningen for intern fællesskabsforsendelse eller et dokument T2 L, fællesskabsnet, samt forsendelse af goder med post.

3. I de i stk. 2, litra a) til e), omhandlede tilfælde anses indførslen som defineret i artikel 7, stk. 2, for at være sket i den medlemsstat, hvor godet ophører med at være dækket af den ordning, under hvilken det blev henført inden den 1. januar 1993.

4. Uanset artikel 10, stk. 3, sker indførslen af et gode som defineret i stk. 2 i nærværende artikel uden at afgiftspligten indtræder, når:

- a) et indført gode forsendes eller transporteres til steder uden for Fællesskabet, jf. artikel 3, eller
- b) et indført gode, jf. stk. 2, litra a), ikke er et transportmiddel og genudføres eller transporteres til den medlemsstat, hvorfra det blev udført, og til den, der udførte det, eller
- c) et indført gode, jf. stk. 2, litra a), er et transportmiddel, der er erhvervet eller indført inden den 1. januar 1993 på de almindelige beskatningsbetingelser på en medlemsstats indre marked, jf. artikel 3, og/eller ikke i forbindelse med udførslen har været omfattet af en fritagelse for eller tilbagebetaling af merværdiafgiften.

Denne betingelse anses for opfyldt, når datoen for transportmidlets første ibrugtagning ligger før den 1. januar 1985, eller når det afgiftsbeløb, som skulle betales ved indførslen, er ubetydelig.«

23) I artikel 33a affattes stk. 1 og 2 således:

»1. Følgende bestemmelser finder anvendelse på goder, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), og som indføres i Fællesskabet fra et område, der indgår i Fællesskabets toldområde, men som betragtes som et tredjelands område ved anvendelsen af dette direktiv:

- a) formaliteterne i forbindelse med disse goders ankomst til Fællesskabet er de samme som dem, der er fastsat i Fællesskabets gældende toldbestemmelser vedrørende indførsel af goder til Fællesskabets toldområde
 - b) når ankomststedet for forsendelsen eller transporten af disse goder ligger uden for den medlemsstat i Fællesskabet hvortil de indføres, forsendes de inden for Fællesskabet under den ordning for intern fællesskabsforsendelse, som er fastsat i Fællesskabets gældende toldbestemmelser, i det omfang de straks ved indførslen til Fællesskabet er blevet angivet som henhørende under denne ordning
 - c) når forholdene ved godernes indførsel til Fællesskabet svarer til forhold, der, hvis goderne var indført i medfør af artikel 7, stk. 1, litra a), ville have betydet, at de var omfattet af en af de ordninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, punkt B, litra a), b), c) og d), eller en toldordning med midlertidig indførsel med fuldstændig fritagelse for importafgifter, træffer medlemsstaterne foranstaltninger til at sikre, at disse goder kan forblive inden for Fællesskabet på samme betingelser som dem, der gælder for anvendelsen af disse ordninger.
2. Følgende bestemmelser gælder for goder, der ikke er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra a), og som forsendes eller transporteres fra en medlemsstat til et område, som indgår i Fællesskabets toldområde, men som betragtes som et tredjelandsområde ved anvendelsen af dette direktiv:
- a) formaliteterne i forbindelse med udførsel af disse goder fra Fællesskabets toldområde er de samme som dem, der er fastsat i Fællesskabets gældende toldbestemmelser vedrørende udførsel af goder fra Fællesskabets toldområde
 - b) for goder, der midlertidigt udføres fra Fællesskabet med henblik på genindførsel, træffer medlemsstaterne foranstaltninger til at sikre, at disse goder ved genindførsel til Fællesskabet kan blive omfattet af samme bestemmelser, som hvis de midlertidigt var blevet udført fra Fællesskabets toldområde.«

- 24) Direktiv 85/362/EØF⁽⁸⁾ ophører med at have virkning den 31. december 1992.
- 25) Artikel 6 i direktiv 69/169/EØF⁽⁹⁾, ophæves fra den 1. januar 1993.

Artikel 2

1. Fra den 1. januar 1993 og for en periode på to år, der ikke kan forlænges, har Kongeriget Spanien og Den Italienske Republik tilladelse til at anvende bestemmelser, der fraviger princippet om omgående fradrag som omhandlet i artikel 18, stk. 2, første afsnit. Disse bestemmelser må ikke medføre, at det tidspunkt, hvor den opståede fradragret kan udøves i henhold til artikel 18, stk. 1, udsættes mere end en måned.

For afgiftspligtige personer, der indgiver deres angivelser som omhandlet i artikel 22, stk. 4, for afgiftsperioder på tre måneder, kan Kongeriget Spanien og Den Italienske Republik imidlertid bestemme, at den opståede fradragret, som i henhold til artikel 18, stk. 1, kan udøves i et givet kvartal, først må udøves i det følgende kvartal. Denne bestemmelse gælder kun, hvis Kongeriget Spanien og Den Italienske republik giver disse afgiftspligtige personer mulighed for at vælge at indgive månedlige angivelser.

2. Uanset artikel 15, nr. 10, tredje afsnit, be- myndiges Den Portugisiske Republik, Den Franske Republik, Kongeriget Nederlandene og Forbundsrepublikken Tyskland for så vidt angår kontakter, der er indgået efter den 31. december 1992, til senest den 1. oktober 1993 at ophæve proceduren med tilbagebetaling i de tilfælde, hvor denne er forbudt ifølge dette direktiv.

Artikel 3

Rådet, som træffer afgørelse med enstem- mighed på forslag af Kommissionen, vedtager inden den 30. juni 1993 beskatningsreglerne for kædetransaktioner mellem afgiftspligtige personer, således at disse regler kan træde i kraft den 1. januar 1994.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne tilpasser deres nuværen- de momsordninger efter dette direktivs be- stemmelser.

De vedtager de love og administrative be- stemmelser, der er nødvendige for, at deres så- ledes tilpassede ordninger kan træde i kraft den 1. januar 1993.

Medlemsstaterne kan imidlertid bestemme, at oplysningerne om de transaktioner, der er nævnt i artikel 22, stk. 6, litra b), sidste afsnit, og for hvis vedkommende afgiften forfalder i de tre første måneder af kalenderåret 1993, se- nest skal være indeholdt i oversigten for andet kvartal af kalenderåret 1993.

2. Uanset stk. 1, andet afsnit, kan medlems- staterne vedtage love og administrative be- stemmelser for senest fra den 1. januar 1994 at anvende bestemmelserne i følgende numre i artikel 1:

- nr. 11)
- nr. 13) for så vidt angår artikel 28c, punkt E, stk. 3
- nr. 19) for så vidt angår artikel 21, nr. 1, litra a), tredje afsnit,
- nr. 20) for så vidt angår forpligtelserne i for- bindelse med de transaktioner, der er nævnt i de foregående led.

De medlemsstater, som pr. 1. januar 1993 anvender foranstaltninger, der svarer til oven- nævnte, træffer de nødvendige foranstaltning- er til, at principperne i artikel 22, stk. 6, og i gældende fællesskabsbestemmelser om admi- nistrativt samarbejde med hensyn til indirekte skatter under alle omstændigheder overholdes fra 1. januar 1993.

3. Uanset stk. 1, andet afsnit, kan Forbunds- republikken Tyskland vedtage love og admini- strative bestemmelser for senest fra den 1. ok- tober 1993 at anvende de bestemmelser, der er fastsat i artikel 1, nr. 10) for så vidt angår arti- kel 28a, stk. 1a, litra a).

4. Medlemsstaterne underretter Kommissio- nen om de love og administrative bestemmel- ser, de vedtager med henblik på anvendelsen af dette direktiv.

5. Medlemsstaterne meddeler Kommissio- nen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

6. Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de inde- holde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne hen- visning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

På Rådets vegne

N. LAMONT

Formand

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 1992

(¹) EFT nr. C 337 af 21.12. 1992.

(²) Udtalelse afgivet den 24. november 1992 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

(³) EFT nr. L 376 af 31.12. 1991, s. 1.

(⁴) EFT nr. L 192 af 24.7. 1985, s. 20. Direktivet er senest ændret ved direktiv 90/237/EØF (EFT nr. L 133 af 24.5. 1990, s. 91).

(⁵) EFT nr. L 76 af 23.3. 1992, s. 1.

(⁶) EFT nr. L 145 af 13.6. 1977, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/77//EØF (EFT nr. L 316 af 31.10. 1992, s. 1.).

(⁷) EFT nr. L 76 af 23.3. 1992, s. 1.

(⁸) EFT nr. L 192 af 24.7. 1985, s. 20. Direktivet er senest ændret ved direktiv 90/237/EØF (EFT nr. L 133 af 24.5. 1990, s. 91).

(⁹) EFT nr. L 133 af 4.6. 1969, s. 6. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/680/EØF (EFT nr. L 376 af 31.12. 1991, s. 1.).

BILAG A**LISTE OVER VIRKSOMHEDSFORMER INDEN FOR LANDBRUGSPRODUKTION**

- I. **JORDBRUG I EGENTLIG FORSTAND**
 - 1. Almindelig landbrug, herunder vinavl
 - 2. Frugtavl (herunder olivendyrkning) og gartneri med grønsager, blomster og prydblomster, også i drivhus
 - 3. Produktion af champignon og krydderier, frøavl og produktion af stiklinger; drift af planteskoler
- II. **OPDRÆTNING I FORBINDELSE MED JORDBRUG**
 - 1. Kvægavl
 - 2. Fjerkræavl
 - 3. Kaninavl
 - 4. Biavl
 - 5. Silkeormeopdræt
 - 6. Snegleavl
- III. **SKOVBRUG**
- IV. **FISKERI**
 - 1. Ferskvandsfiskeri
 - 2. Dambrug
 - 3. Muslingeavl, østersavl og avl af andre blød- og krebsdyr
 - 4. Opdræt af frøer
- V. Som ved virksomhed inden for landbrugsproduktion anses ligeledes den forarbejdningsvirksomhed, som en landbruger foretager med hensyn til produkter, der hovedsagelig hidrører fra hans landbrugsproduktion, under benyttelse af de hjælpemidler, som normalt anvendes i landbrugs-, skovbrugs- og fiskeribedrifter.

BILAG B**LISTE OVER TJENESTEYDELSER PÅ LANDBRUGSOMRÅDET**

Ved tjenesteydelser på landbrugsområdet forstås de tjenesteydelser, der normalt indgår som led i landbrugsproduktionen, især:

- markarbejde, høstning, tærkskning, presning, opsamling og indkørsel, herunder tilsåning og tilpasning;
- emballering og behandling såsom tørring, rensning, knusning, desinficering og ensilering af landbrugsprodukter;
- opmagasinering af landbrugsprodukter;
- pasning, opdrætning eller opfedning af dyr;
- udlejning til landbrugsmæssige formål af de hjælpemidler, som normalt anvendes i landbrugs-, skovbrugs- og fiskeribedrifter;
- teknisk assistance;
- destruktion af skadelige planter og dyr, samt sprøjtning af planter og jord;
- drift af overrislings- og dræningsanlæg;
- beskæring af træer, skovhugst og andre tjenesteydelser inden for skovbrug.

BILAG C (1)

FÆLLES BEREGNINGSMETODE

- I. Ved beregningen af merværdien for alle landbrugs-, skovbrugs- og fiskeribedrifter som en helhed tages værdien uden merværdiafgift af følgende faktorer i betragtning:
1. den endelige produktion, herunder eget forbrug inden for grupperne »landbrugsprodukter og jagtudbytte« samt »uforarbejdet træ«, som opregnet nedenfor i punkt IV og V, hvortil kommer de produkter, som hidrører fra de i bilag A, punkt V, anførte former for forarbejdningsvirksomhed;
 2. det mellemkommende forbrug, som er nødvendig for gennemførelsen af den under nr. 1 omhandlede produktion;
 3. den faste bruttokapitaldannelse, som finder sted i forbindelse med de i bilag A og B anførte former for virksomhed.
- II. Ved fastsættelsen af input og output for standardsats-landbrugere ses der i de nationale regnskaber bort fra input og output for landbrugere, henhørende under den almindelige merværdiafgiftsordning, idet der tages hensyn til samme faktorer som under punkt I.
- III. Merværdien for standardsats-landbrugere er lig med forskellen mellem på den ene side værdien af den under punkt I, nr. 1, nævnte endelige produktion uden merværdiafgift og på den anden side summen af værdien af det mellemkommende forbrug, som omhandlet under punkt I, nr. 2, og den under punkt I, nr. 3, nævnte bruttokapitaldannelse. Alle disse faktorer vedrører kun standardsats-landbrugere.

IV. LANDBRUGSPRODUKTER OG JAGTUDBYTTE

	<i>OSCF's kodenummer</i>	
Korn (undtagen ris)		
Hvede og spelthvede		
Blød hvede og spelthvede	10.01.11	1
	10.01.19	1
Vinterhvede (herunder spelthvede)	—	
Vårhvede	—	
Hård hvede	10.01.51	
	10.01.59	
Vinterhvede	—	
Vårhvede	—	
Rug og blandsæd		
Rug	10.02.00	
Vinterrug	—	
Vårrug	—	
Blandsæd	10.01.11	2
	10.01.19	2
Byg	10.03.10	
	10.03.90	
Vinterbyg	—	
Vårbyg	—	
Havre og blandinger af vårkorn		
Havre	10.04.10	
	10.04.90	

Blandinger af vårkorn	-	
Majskorn	10.05.10	
	10.05.92	
Andre kornsorter (undtagen ris)		
Boghvede	10.07.10	
Hirse	10.07.91	
Sorghum	10.07.95	
Kanariegræs	10.07.96	
Andre kornsorter (undtagen ris)	10.07.99	
Uafskallet ris	10.06.11	
Tørrede grønsager		
Tørrede ærter og foderærter	07.05.11	
Tørrede ærter, undtagen foderærter	-	
Tørrede ærter (undtagen kikerærter)	-	
Kikerærter	-	
Foderærter	-	
Tørrede bønner, foderbønner og hestebønner		
Tørrede bønner	07.05.15	
Foderbønner og hestebønner	07.05.95	
Andre tørrede grønsager		
Linser	07.05.91	
Vikkefrø	12.03.31	2
Lupinfrø	12.03.49	2
Andre tørrede grønsager og blandinger af tørrede grønsager, også med iblandet korn	07.05.97	
Planter, som kræver konstant løsnet jord		
Kartofler		
Kartofler (undtagen læggekartofler)		
Tidlige kartofler	07.01.13	
	07.01.15	
Andre kartofler	07.01.17	
	07.01.19	
Læggekartofler	07.01.11	
Sukkerroer	12.04.11	
Runkelroer, kålroer, gulerødder og foderraps; andre planter, som kræver konstant løsnet jord		
Runkelroer	12.10.10	
Kålroer, gulerødder, foderraps		
Kålroer		
Gulerødder, foderraps		
Foderkål	12.10.99	2
Andre planter, som kræver konstant løsnet jord		
Jordskokker	07.06.10	
Søde kartofler	07.06.50	
Andre planter, som kræver konstant løsnet jord	07.06.30	
	12.10.99	3
Planter til industriel brug		
Olieholdige frø og frugter (undtagen oliven)		
Rapsfrø og rybsfrø	12.01.91	
Vinterraps	-	

Sommerraps	—	
Rips	—	
Solsikkefrø	12.01.95	
Soyabønner	12.01.40	
Ricinusfrø	12.01.50	
Hørfrø	12.01.61	
	12.01.69	
Sesamfrø, hampefrø, sennepsfrø, valmuefrø		
Sesamfrø	12.01.97	
Hampefrø	12.01.94	
Sennepsfrø	12.01.92	
Valmuefrø	12.01.93	
Tekstilplanter		
Hør	54.01.10	
Hamp	57.01.10	
Råtabak (også tørret)	24.01.10	
	24.01.90	
Humle	12.06.00	
Andre planter til industriel brug		
Cikorie	12.05.00	
Planter til medicinsk brug, aroma- og krydderplanter		
Safran	09.10.31	
Kommen	07.01.82	
	09.09 (11-13-15-17-18)	
	09.10 (11-20-51-55-71)	
	12.07 (10-20-30-40-50-	
	60-70-80-91-99)	
Andre planter til medicinsk brug, aroma og krydderplanter		
Friske grønsager		
Kål		
Blomkål	07.01.21	
	07.01.22	
Anden kål		
Rosenkål	07.01.26	
Hvidkål		
Rødkål		
Savojkål eller (ribbekål)	07.01.23	
Grønkål		
Andre kål	07.01.27	1
Grønsager med blade og stængel, undtagen kål		
Knoldselleri og bladselleri	07.01.51	
	07.01.53	
	07.01.97	2
Porre	07.01.68	
Hovedsalat	07.01.31	
	07.01.33	
Smalbladet og bredbladet endivie	07.01.36	1
Spinat	07.01.29	
Asparges	07.01.71	
Wittloof-cikorie (endivier)	07.01.34	
Artiskokker	07.01.73	
Andre grønsager med blade og stængel		
Tandfri forårssalat	07.01.36	2

Bladbeder og kardoner	07.01.37	
Fennikel	07.01.91	
Rabarber	}	07.01.97 1
Karse		
Persille		
Roe-brocoli		
Andre grønsager med blade og stængel		
Grønsager, som dyrkes for frugtens skyld		
Tomater	07.01.75	
	07.01.77	
Agurker og asier	07.01.83	
	07.01.85	
Meloner	08.09.10	
Auberginer, græskar	07.01.95	
Spansk peber	07.01.93	
Andre grønsager, som dyrkes for frugtens skyld	07.01.97	3
Rodfrugter, løg og rodknolde		
Knudekål	07.01.27	2
Køkketurnips	}	07.01.54
Gulerødder		
Hvidløg	07.01.67	
Løg og skalotteløg	07.01	(62-63-66)
Rødbeder	}	07.01.56
Havrerødder og skorzoner		
Andre rodfrugter, løg og rodknolde		
(purløb, radiser, turnips, peberrod)	07.01.59	
Bælgfrugter		
Grønærter	07.01.41	
	07.01.43	
Bønner	07.01.45	
	07.01.47	
Andre bælgfrugter	07.01.49	
Champignon, dyrkede	07.01.87	
Friske frugter, herunder citrusfrugter, undtagen druer og oliven		
Spiseæbler og spisepærer		
Spiseæbler	08.06	(13-15-17)
Spisepærer	08.06	(36-38)
Æbler til fremstilling af æblecider eller æblesaft og pærer til fremstilling af pærecider eller pæresaft		
Æbler til fremstilling af æblecider eller æblesaft	08.06.11	
Pærer til fremstilling af pærecider eller pæresaft	08.06.32	
Stenfrugter		
Ferskener	08.07.32	
Abrikoser	08.07.10	
Kirsebær	08.07	(51-55)
Blommer, herunder mirabeller og reineclauder		
sveskeblommer	08.07	(71-75)
Andre stenfrugter	08.07.90	
Nødder		
Valnødder	08.05.31	
Hasselnødder	08.05.91	

Mandler	08.05.11			
	08.05.19			
Spiselige kastanjer	08.05.50			
Andre nødder (undtagen tropiske)				
Pistachenødder	08.05.70			
Andre nødder (undtagen tropiske)	08.05.97	1		
Andre frugter af træagtige planter				
Figner	08.03.10			
Kvæder	08.06.50			
Andre frugter af træagtige planter (undtagen tropiske) ..	08.09.90	1		
Jordbær	08.08 (11-15)			
Bær				
Ribs og solbær	}			
Solbær			08.08.41	
Ribs			08.08.49	1
Hindbær				
Stikkelsbær				
Andre bær (f.eks. dyrkede morbær)	08.08.90	1		
undtagen vilde morbær	08.09.90	2		
Citrusfrugter				
Appelsiner og pomeranser	08.02 (21-22-24-27)			
Mandariner og clementiner	08.02 (32-36)			
Citroner	08.02.50			
Grapefrugter	08.02.70			
Andre citrusfrugter	08.02.90			
Sukat	-			
Limetter	-			
Bergamotcitroner	-			
Andre citrusfrugter	-			
Druer og oliven				
Druer				
Druer til spisebrug	08.04 (21-23)			
Andre druer (til vinfremstilling, til fremstilling af saft eller til fremstilling af tørrede druer)	08.04 (25-27)			
Oliven				
Oliven til spisebrug	07.01.78			
Andre oliven (til fremstilling af olie)	07.01.79			
	07.03.13			
Andre vegetabiliske produkter				
Foderplanter (?)	12.10.99	1		
Planteskoleplanter				
Frugttræer og buske	06.02 (19-40-51-55)			
Vinplanter	06.02 (10-30)			
Prydtræer og buske	06.02 (71-75-79-98)			
Forstplanter	06.02.60			
Flettematerialer				
Vidjer, rør, spanskør	14.01 (11-19-51-59)			
Siv og bambus	14.01 (31-39)			
Andre flettematerialer	14.01.90			
Blomster, prydplanter og juletræer				
Blomsterløg og blomster, rod- og stængelknolde	06.01.10			

Prydplanter	06.01 (31-39)
Blomster til afskæring, blomstergrønt og blade	06.03 (11-15-90)
	06.04 (20-40-50)
Juletræer	06.04.90
Flerårige frilandsstauder	06.02.92
Frø	
Frø af landbrugsprodukter ⁽³⁾	06.02.95
	12.03 (11-19-35-39-44-46-84-86-89)
	12.03.31 1
	12.03.49 1
Blomsterfrø	12.03.81
Produkter fra frugthøst (plukning) ⁽⁴⁾	07.01 (88-89)
	08.05.97 2
	08.08.31
	08.08.35
	08.08.40 2
	08.08.99 2
	23.06.10 1
Restprodukter ⁽⁵⁾	
Restprodukter fra dyrkning af korn (undtagen ris)	12.08 (10-31)
Restprodukter fra dyrkning af ris	12.08.90
Restprodukter fra dyrkning af grønsager, der er tørrede .	12.09.00
Restprodukter fra dyrkning af planter, der kræver	13.03.12
konstant løsnet jord	14.02 (10-21-23-25-29)
Restprodukter fra dyrkning af planter til industriel brug	14.03.00
Restprodukter fra dyrkning af friske grønsager	14.04.00
Restprodukter for dyrkning af frugter og citrusfrugter ...	14.05 (11-19)
Restprodukter fra dyrkning af druer og oliven	15.16.10
Andre restprodukter fra dyrkning af planter	23.06.10 2
Andre vegetabiliske produkter	23.06.30
	13.01.00
Druesaft og vin	
Druesaft	22.04.00
Vin	22.05 (21-25-31-35-41-44-45-47-51-57-59-61-69)
Restprodukter fra vinfremstilling ⁽⁶⁾	23.05.00
Olivenolie	
Jomfruolie ⁽⁷⁾	15.07.06
Olivenolie, ikke raffineret ⁽⁷⁾	15.07 (07-08)
Restprodukter fra udvinding af olivenolie ⁽⁸⁾	23.04.05
Hornkvæg	
Tamkvæg	01.02 (11-13-14-15-17)
Kalve	—
Andet tamkvæg, ikke 1 år gamle	—
Kvier	—
Køer	—
Tyre til avlsbrug	—
Tyre til avlsbrug mellem 1 og 2 år gamle	—
Tyre til avlsbrug, over 2 år gamle	—

Hornkvæg til slagtning og til opfedning	—	
Hornkvæg til slagtning og til opfedning, mellem 1 og 2 år gamle	—	
Hornkvæg til slagtning og til opfedning, over 2 år gamle	—	
Svin		
Tamsvin	01.03	(11-15-17)
Pattegrise	—	
Unge svin	—	
Svin til opfedning	—	
Søer til avlsbrug	—	
Orner til avlsbrug	—	
Enhovede dyr		
Heste	01.01	(11-15-19)
Æsler	01.01.31	
Muldæsler og mulddyr	01.01.50	
Får og geder		
Tamfår	01.04	(11-13)
Tamgeder	01.04.15	
Fjerkræ, kaniner, duer og andre dyr		
Høns	01.05	(10-91)
Ænder	01.05.93	
Gæs	01.05.95	
Kalkuner	01.05.97	
Perlehøns	01.05.98	
Tamkaniner	01.06.10	
Tamduer	01.06.30	
Andre dyr		
Bier	—	
Silkeorme	—	
Pelsdyr	—	
Snegle (undtagen havsnegle)	03.02.66	
Andre dyr	01.06.99	
	02.04.99	1
Vildt og kød af vildt		
Vildt (°)	01.01.39	
	01.02.90	
	01.03.90	
	01.04.90	
	01.06.91	
Kød af vildt	02.04.30	
Mælk til videreforarbejdning		
Komælk	—	
Fåremælk	—	
Gedemælk	—	
Bøffelkomælk	—	
Æg		
Hønseæg		
Rugehønseæg	04.05.12	1
Andre hønseæg	04.05.14	

Bilag til bet. o. lovf. vedr. merværdiafgiften

Andre æg end hønseæg		
Andre rugeæg end hønseæg	04.05.12	2
Andre æg end hønseæg	04.05.16	
	04.05.18	
Andre animalske produkter		
Uld (herunder dyrehår) ⁽¹⁰⁾	53.01 (10-20)	
	53.02 (93-95)	
Honning	04.06.00	
Kokoner	50.01.00	
Restprodukter fra animalske produkter ⁽¹¹⁾	15.15.10	
	43.01 (10-20-50-90)	
Andre animalske produkter	53.02.97	
Landbrugsmæssigt lønarbejde ⁽¹²⁾		
Landbrugsprodukter, som næsten udelukkende indføres		
Olieholdige frø og frugter		
Jordnøddefrø	12.01.11	
	12.01.15	
Kopra	12.01.20	
Dværgpalmenødder og -kerner	12.01.30	
Bomuldsfrø	12.01.96	
Andre olieholdige frø og frugter	12.01.99	
Tropiske tekstilplanter		
Bomuld	55.01.00	
Andre tekstilplanter		
Mamila	57.02.00	
Jute	57.03.10	
Sisal	57.04.10	
Kokos	57.04.30	
Ramie	54.02.00	
Andre tekstilplanter	57.04.50	
Andre tropiske planter til industriel brug		
Kaffe	09.01.11	
Kakao	18.01.00	
Sukkerrør	12.04.30	
Tropiske frugter		
Tropiske frugter med skal		
Kokosnødder	08.01.75	
Akajounødder	08.01.77	
Paranødder	08.01.80	
Pekannødder	08.05.80	
Andre tropiske frugter		
Dadler	08.01.10	
Bananer	08.01 (31-35)	
Ananas	08.01.50	
Melontræsfrugter (papaya)	08.08.50	
Andre tropiske frugter	08.01 (60-99)	
Råt elfenben	05.10.00	

V. UFORARBEJDET TRÆ**Harpiksholdigt bygningstømmer og gavntømmer****Harpiksholdigt rundtømmer (nåletræ)**

- 1. Uafbarket
 - (1) Rødgran, hvidgran, douglas
 - (2) Fyr, lærk
- 2. Minetræ
 - (1) Rødgran, hvidgran, douglas
 - (2) Fyr, lærk
- 3. Andet rundtømmer
 - (1) Rødgran, hvidgran, douglas
 - (2) Fyr, lærk

Harpiksholdigt træ (nåletræ) til papirmasse

- 1. Rødgran, hvidgran, douglas
- 2. Fyr, lærk

Brænde af harpiksholdigt træ (nåletræ)**Rødgran, hvidgran, douglas
Fyr, lærk****Bygningstømmer og gavntømmer af løvtræ****Rundtømmer af løvtræ**

- 1. Uafbarket
 - (1) Eg
 - (2) Bøg
 - (3) Poppel
 - (4) Andre
- 2. Minetræ
 - (1) Eg
 - (2) Andre
- 3. Andet rundtømmer
 - (1) Eg
 - (2) Bøg
 - (3) Poppel
 - (4) Andre

Løvtræ til papirmasse

- 1. Eg
- 2. Bøg
- 3. Poppel
- 4. Andre

Brænde af løvtræ**Eg
Bøg
Poppel
Andre****Tjenesteydelser vedrørende skovbrug ⁽¹³⁾****Andre produkter (f.eks. bark, kork, harpiks)**

-
- (¹) Den i dette bilag anvendte klassificering er den samme som den, der benyttes i Eurostat's (De europæiske Fællesskabers statistiske Kontor) landøkonomiske regnskaber.
- (²) F.eks. hør, kløver (undtagen foderkål).
- (³) Undtagen frø af korn, ris og kartofler.
- (⁴) F.eks. vilde champignon, tyttebær, blåbær, vilde morbær, vilde hindbær m.v.
- (⁵) F.eks. halm, blade, ærtebælg og bønnebælg.
- (⁶) F.eks. vinbærme, rå vinsten m.v.
- (⁷) De to produkter adskiller sig ikke ved forskellige produktionsstadier, men ved forarbejdningsmetoden.
- (⁸) F.eks. olieker og andre restprodukter fra udvinding af olivenolie.
- (⁹) Levende vildt omfatter kun opdrættet vildt og vildt i fangenskab.
- (¹⁰) På betingelse af, at de udgør de vigtigste produkter.
- (¹¹) F.eks. huder, dyrehår, pelsskind af slagtet vildt, voks, gødning, ajle.
- (¹²) Dvs. tjenesteydelser, som normalt præsteres af landbrugsvirksomhederne selv, for eksempel pløjning, høstning, tærskning af korn, tørring af tobak, klipning af får, pasning af dyr.
- (¹³) Dvs. tjenesteydelser vedrørende skovbrug, som normalt præsteres af skovbrugsvirksomhederne selv (f.eks. fældning af træer).

BILAG D**LISTE OVER DE FORMER FOR VIRKSOMHED,
DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 5, TREDJE AFSNIT**

1. Telekommunikation.
2. Vand-, gas-, elektricitets- og dampforsyning.
3. Godtransport.
4. Tjenesteydelser i havne og lufthavne.
5. Personbefordring.
6. Levering af nye varer, fremstillet med henblik på salg.
7. Transaktioner i forbindelse med landbrugsprodukter, foretaget af landbrugsinterventionsorganer i medfør af forordningerne om de fælles markedsordninger for disse produkter.
8. Drift af handelsmesser og -udstillinger.
9. Oplagring.
10. Erhvervsmæssige reklamebureauers virksomhed.
11. Rejsebureauers virksomhed.
12. Transaktioner i forbindelse med virksomhedskantiner, indkøbssammenslutninger, kooperativer og lignende foretagender.
13. Radio- og TV-selskabers virksomhed med undtagelse af den i artikel 13, punkt A, stk. 1, litra q), omhandlede.

BILAG E**LISTE OVER TRANSAKTIONER
OMHANDLET I ARTIKEL 28, STK. 3, LITRA a)**

1. (Ophævet).
2. Transaktioner omhandlet i artikel 13, punkt A, stk. 1, litra e).
3. (Ophævet).
4. (Ophævet).
5. (Ophævet).
6. (Ophævet).
7. Transaktioner omhandlet i artikel 13, punkt A, stk. 1, litra q).
8. (Ophævet).
9. (Ophævet).
10. (Ophævet).
11. Afleveringer omfattet af artikel 13, punkt B, litra g), såfremt de er foretaget af afgiftspligtige personer med fradragsret for afgifter erlagt i tidligere omsætningsled på den pågældende bygning.
12. (Ophævet).
13. (Ophævet).
14. (Ophævet).
15. Tjenesteydelser præsteret af de i artikel 26 omhandlede rejsebureauer og af rejsebureauer, der handler i den rejsendes navn og for hans regning, i forbindelse med rejser uden for Fællesskabet.

BILAG F**LISTE OVER TRANSAKTIONER
OMHANDLET I ARTIKEL 28, STK. 3, LITRA b)**

1. Opkrævning af entré ved sportsarrangementer.
2. Tjenesteydelser præsteret af forfattere, kunstnere, herunder udøvende kunstnere, advokater og andre personer i liberale erhverv bortset fra lægegerningen og dertil knyttede erhverv, såfremt det ikke drejer sig om de tjenesteydelser, der er anført i bilag B til Rådets andet direktiv af 11. april 1967.
3. (Ophævet).
4. (Ophævet).
5. Tjenesteydelser og dertil knyttede leveringer af goder, præsteret af det offentlige post- og telegrafvæsen inden for området telekommunikation.
6. Tjenesteydelser og dertil knyttede leveringer af goder, foretaget af bedemandsforretninger.
7. Transaktioner præsteret af blindé eller af værksteder for blinde, under forudsætning af at de nævnte afgiftsfritagelser ikke medfører konkurrencefordrejning af betydning.
8. Levering af goder og tjenesteydelser til organer, der har til opgave at anlægge, udstyre og vedligeholde kirkegårde, gravsteder og mindesmærker for krigsofre.
9. (Ophævet).
10. Transaktioner præsteret af hospitaler, der ikke er omfattet af artikel 13, punkt A, stk. 1, litra b).
11. (Ophævet).
12. Offentlig vandforsyning.
13. (Ophævet).
14. (Ophævet).
15. (Ophævet).
16. Levering af bygninger og jord, omhandlet i artikel 4, stk. 3.
17. Befordring af personer.
Transport af goder, såsom bagage og motorkøretøjer, der medføres af rejsende, eller tjenesteydelser i forbindelse med personbefordring, fritages kun for afgift i det omfang, befordringen af disse personer er afgiftsfri.
18. (Ophævet).
19. (Ophævet).
20. (Ophævet).
21. (Ophævet).
22. (Ophævet).
23. Levering, ombygning, reparation, vedligeholdelse, befragtning og udlejning af luftfartøjer, som benyttes af statsinstitutioner, samt af genstande, der er indbygget i eller anvendes ved udnyttelsen af disse luftfartøjer.
24. (Ophævet).
25. Levering, ombygning, reparation, vedligeholdelse, chartring og udlejning af krigsskibe.
26. Transaktioner i forbindelse med guld, med undtagelse af guld til industrielt brug.
27. Tjenesteydelser præsteret af de i artikel 26 omhandlede rejsebureauer og af rejsebureauer, der handler i den rejsendes navn og for hans regning, i forbindelse med rejser inden for Fællesskabet.

BILAG G**VALGMULIGHED**

1. Den i artikel 28, stk. 3, litra c), omhandlede valgmulighed kan tilstås i følgende tilfælde:

a) ved de i bilag E omhandlede transaktioner:

medlemsstater, i hvilke der allerede gælder afgiftsfritagelse, men med mulighed for at vælge at erlægge afgift, kan opretholde denne valgmulighed;

b) ved de i bilag F omhandlede transaktioner:

medlemsstater, der som overgangsordning opretholder afgiftsfritagelse, kan give de pågældende personer mulighed for at vælge at erlægge afgift.

2. Medlemsstater, der giver valgmulighed vedrørende sådan erlæggelse af afgift, som ikke er omfattet af stk. 1, kan give afgiftspligtige personer, der benytter sig af denne mulighed, tilladelse til at fortsætte dermed indtil udløbet af en periode på tre år fra tidspunktet for dette direktivs ikrafttræden.

BILAG H

LISTE OVER LEVERINGER AF GODER OG TJENESTEYDELSER, SOM KAN BELÆGES MED REDUCEREDE MOMSSATSER

Ved transponering af nedenstående kategorier til national ret, kan medlemsstaterne, hvor det drejer sig om produkter, anvende Den Kombinerede Nomenklatur til at fastsætte, hvad den pågældende kategori præcist dækker:

Kategori	Beskrivelse
1	Levnedsmidler og foder (herunder drikkevarer bortset fra alkoholholdige drikkevarer); levende dyr, frø, planter og ingredienser, der normalt er bestemt til anvendelse ved tilberedning af levnedsmidler eller foder; produkter, der normalt er bestemt til at anvendes som supplement til eller i stedet for levnedsmidler og foder.
2	Vandforsyning.
3	Farmaceutiske produkter, som normalt anvendes til sundhedspleje, sygdomsforebyggelse og medicinsk og veterinærmedicinsk behandling, herunder svangerskabsforebyggende produkter og hygiejnebeskyttelsesmidler til kvinder.
4	Medicinsk udstyr, hjælpemidler og andre apparater, der normalt anvendes til at mindske eller behandle handicaps, udelukkende til handicappedes personlige brug, herunder også reparation af sådanne goder, samt børnesæder til biler.
5	Befordring af personer og disses bagage.
6	Levering af bøger, herunder udlån på biblioteker (herunder brochurer, foldere og lignende tryksager, billedbøger, tegne- eller malebøger til børn, trykt eller håndskreven musik, geografiske og hydrografiske kort eller tilsvarende), aviser og tidsskrifter, bortset fra materiale, der udelukkende eller hovedsagelig er reklame.
7	Entré til forestillinger, teatre, cirkus, messer, forlystelsesparker, koncerter, museer, zoologiske haver, biografer, udstillinger og lignende kulturelle begivenheder og etablissementer. Radio- og tv-modtagelse.
8	Tjenester ydet af eller honorarer til forfattere, komponister og udøvende kunstnere.
9	Levering, opførelse, renovering og ombygning af boliger som led i en socialpolitik.
10	Levering af goder og tjenesteydelser, der normalt er bestemt til anvendelse i landbrugsproduktionen, bortset fra kapitalgoder såsom maskiner og bygninger.
11	Ophold på hoteller og lignende etablissementer, herunder ferieophold og udlejning af pladser på campingpladser og pladser til beboelsesvogne.
12	Entré til sportsbegivenheder.
13	Adgang til brug af sportsfaciliteter.
14	Levering af goder og tjenesteydelser fra velgørende organisationer, der af medlemsstaterne er anerkendt som sådanne, og som arbejder med sigte på velfærd og social sikring, medmindre disse leveringer er fritaget i henhold til artikel 13.
15	Begravelsesvirksomhed og ligbrænding samt levering af goder i forbindelse hermed.
16	Lægebehandling, tandlægebehandling og termoterapi, medmindre disse tjenesteydelser er fritaget i henhold til artikel 13.
17	Tjenesteydelser i forbindelse med renholdelse af gader og renovation samt behandling af affald, som ikke ydes af organer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 5.

Skatteministeriet
Den 10. juni 1993

**OVERSICHT
OVER
DANSKE UNDTAGELSER EFTER
6. MOMSDIREKTIV ARTIKEL 28**

1. *Transaktioner, hvor Danmark har opretholdt afgiftspligten, uanset at der efter direktivets regler er en fritagelse for afgift.*
 - Offentlig radio- og fjernsyn, som ikke har kommerciel karakter.
2. *Transaktioner, hvor Danmark har opretholdt en afgiftsfritagelse, uanset at der efter direktivets regler er afgiftspligt.*
 - Opkrævning af entré ved sportsarrangementer (amatør).
 - Tjenesteydelser præsteret af forfattere og kunstnere.
 - Ejendomsadministration.
 - Tjenesteydelser foretaget af bedemænd.
 - Transaktioner præsteret af blinde eller værksteder for blinde, under forudsætning af, at de nævnte afgiftsfritagelser ikke medfører konkurrencefordrejning.
 - Førstegangssalg af fast ejendom samt byggegrunde.
 - Personbefordring.
 - Levering m.v. af luftfartøjer, som benyttes af staten, samt krigsskibe.
 - Rejsebureauvirksomhed.

Spørgsmål 6:

Hvorfor er formidling af udlejning af lejligheder/værelser ikke omfattet af lovforslaget?

Svar:

Som nævnt i lovforslagets bemærkninger og i svaret på spørgsmål 1 omfatter lovforslaget alene formidling af tjenesteydelser, der i sig selv er undtaget fra moms. Endvidere omfatter lovforslaget kun formidlingsvirksomhed, hvor formidleren handler i eget navn, men for fremmed regning.

Spørgsmål 6 angår det første af de to nævnte forhold – altså spørgsmålet om, hvorvidt den tjenesteydelse, som formidles, i sig selv er undtaget fra moms.

Som nævnt i svaret på spørgsmål 1 fastsætter momslovens § 2, stk. 3, de tjenesteydelser, der er undtaget fra moms. I § 2, stk. 3, litra h, 1. pkt., er det fastsat, at bl.a. udlejning af fast ejendom er undtaget fra moms. Ifølge litra h, 2. pkt., er dog følgende udlejningsvirksomhed omfattet af momspligten: Udlejning af værelser i hoteller, gæstgiverier, moteller og lign.,

udlejning af værelser i virksomheder, der udlejer for kortere tidsrum end 1 måned, samt udlejning af camping-, parkerings- og reklameplads.

Korttidsudlejning af værelser er således omfattet af afgiftspligten. Det skyldes et hensyn til konkurrenceforholdet over for hoteller m.v., der ligeledes er omfattet af afgiftspligten. Ifølge en afgørelse fra Momsnævnet er udlejning af sommerhuse udlejning af fast ejendom, der er undtaget fra moms uanset udlejningens varighed. Denne afgørelse gælder også for selvstændigt matrikulerede ferielejligheder (ejerlejligheder).

På denne baggrund kan jeg besvare spørgsmålet således, at den almindelige langtidsudlejning af lejligheder og værelser (udlejning af længere varighed end én måned) er en tjenesteydelse undtaget fra moms. Formidling af sådan langtidsudlejning vil derfor ifølge lovforslaget være undtaget fra moms, hvis formidleren handler i eget navn og for fremmed regning. Derimod er formidling i forbindelse med f.eks. værelsesanvisning på hoteller, feriepenionater og lign. ikke omfattet af lovforslaget.